

การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทিং
ชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

ณพนันท์ ขอบจิตต์เมตต์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการ
คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2557

การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันบันเทิง
ชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี
ณพันธ์ ขอจิตต์เมตต์
คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ

รองศาสตราจารย์..........อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(พัชณี เขยจรรยา)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ)

รองศาสตราจารย์.......... ประธานกรรมการ
(ดร.จิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์)

รองศาสตราจารย์.......... กรรมการ
(พัชณี เขยจรรยา)

อาจารย์.......... กรรมการ
(ดร.ศรัณย์ธร ศศิธนากรแก้ว)

ศาสตราจารย์.......... รักษาราชการแทนคณบดี
(ดร.ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

กรกฎาคม 2558

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบัน บันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี
ชื่อผู้เขียน	นางสาวณพนันท์ ขอบจิตต์เมตต์
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการ สื่อสาร)
ปีการศึกษา	2557

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสาร ศึกษาเนื้อหาสาระ
ศึกษาช่องทางการสื่อสารที่ใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบัน
บันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี ตลอดจนศึกษาทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและ
สถาบันบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการ
สื่อสารของผู้ส่งสาร ศึกษาเนื้อหาสาระ ศึกษาช่องทางการสื่อสารที่ใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อ
การจัดระเบียบชุมชนและสถาบันบันเทิง ตลอดจนศึกษาทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อการจัดการการ
สื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้นำชุมชนที่เป็นผู้ส่งสาร
โดยเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงที่สามารถให้ข้อมูลได้ตรงตามที่ต้องการ
โดยเป็นการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาภายในของชุมชน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น
10 ท่าน สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 200 ชุดเพื่อศึกษา
เกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของประชาชนชุมชนคลองหกเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการ
จัดระเบียบชุมชนและสถาบันบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า มีการใช้การสื่อสารผ่านทางช่องทางสื่อต่างๆได้เป็นอย่างดี
ดี มีการตั้งกลยุทธ์ จุดเด่น จุดด้อยของสื่อต่างๆและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร
เป็นการสื่อสารที่มีกลยุทธ์ของการสื่อสารที่หลากหลาย ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การสื่อสาร
นั้นมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการผลักดันของการพัฒนาในทุกด้าน ทำให้เห็นถึงศักยภาพของ

ผู้นำชุมชนที่ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารในชุมชนคลองหกที่เป็นแรงขับเคลื่อนหลักในการผลักดันเพื่อพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น นอกจากนั้นยังมีการเลือกใช้ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาที่สะสมมานานภายในชุมชนได้เป็นอย่างดี และได้รับการตอบรับอย่างดีจากประชาชนในชุมชน เกิดความเข้าใจที่ตรงกันรวมถึงเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านในทางที่ดีไม่ว่าจะเป็นทัศนคติ พฤติกรรม และความรู้

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนในระดับปานกลาง และระดับการรับรู้ที่มีค่าสูงที่สุด คือ ประเด็นเรื่องสถานการณ์ปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน และในส่วนของทัศนคติ พบว่า ประชาชนมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าผู้นำชุมชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ด้านทัศนคติต่อเนื้อหาสาร พบว่า ประชาชนมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าชุมชนมีการอธิบายเกี่ยวกับวิธีการจัดการปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน ด้านทัศนคติต่อช่องทางการสื่อสาร พบว่า ประชาชนมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน

ทั้งนี้ จากผลการศึกษา ทำให้ทราบว่า ชุมชนคลองหกนั้นถือเป็นชุมชนที่ใช้การสื่อสารในระดับท้องถิ่นหรือการสื่อสารระดับชุมชนนั่นเอง ซึ่งการสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารโดยคำนึงถึงวิถีชีวิต การดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชน ทำให้การขับเคลื่อนในการที่จะแก้ไขปัญหาโดยอาศัยการสื่อสารนั้นเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์

ABSTRACT

Title of Thesis	The Analysis of Communication Management for Community Organization and Place of Amusement in Pathum Thani Province.
Author	Miss Noppanun Khojitmate
Degree	Master of Arts (Communication Arts and Innovation)
Year	2014

This research is a mixed-methods research using an exploratory sequential design. A qualitative study was firstly conducted to acquire information from the field. Then, the qualitative information collected was transformed into a quantitative research instrument and used in the quantitative phase of this study. The Objectives of this study were (a) to analyze how communication management method can help and organize the place of amusement (b) to know and understand the community perceptions and attitudes (c) and to compare the perceptions and attitudes to the communication management in order to help and organize the place of amusement at Khlong 6 community in Pathum Thani Province, Thailand.

In the qualitative phase, the researcher conducted in-depth interviews with community leaders, other government officers and other community residents who were directly involved in community development. Moreover, a set of focused-group interviews were conducted with 10 community residents who are considered as communication user. In the quantitative phase, the researcher used the information from the interview to create a questionnaire which was validated by the expert and conducted an exploratory factor analysis to ensure the construct validity of the questionnaire. The questionnaire was distributed to 200 participants to collect

information on the perceptions and attitudes within community to help and organize place of amusement.

The results of the qualitative study revealed that competence, good communication skills and the choice of communication channels (personal use, broadcast media, the Internet and mass media) showed that the community used integrated media channels to handle and enhance fast track information dissemination. Apart from this, it also revealed that the use of mix media caused attitude change in the community. Moreover, with help from strong community leader, people in the community has better understanding how the officer will help and organize all place of amusement. This factor leads change in behavior, cooperation in reorganization and development of the environment in community.

The quantitative research found that most people have heightened awareness on environmental issues and the organizing of amusement place in Khlong 6 community, At the same time, it also showed positive attitude to large extent on managing communication to solve the problems of the community.

The results of this study showed that Khlong 6 community is using a community-based communication at the local level. Meaning, the community utilized communication based on their way of life or how they live which is essential to a successful planning and community development.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันนันทิชุมชน คลองหก จังหวัดปทุมธานี สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ได้รับความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาจากรองศาสตราจารย์พัชรี เวยจรรยา ผู้ที่คอยให้คำแนะนำ ผู้ที่คอยชี้แนะ ผู้ที่คอยเสียสละเวลา และผู้ที่มอบความห่วงใย ความปรารถนาดีแก่ลูกศิษย์คนนี้เสมอมา นอกจากนี้ต้องขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ดร.จิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์ และอาจารย์ ดร.ศรัณย์ธร ศศิธนากรแก้ว ที่ท่านสละเวลามาตรวจทานงานวิจัยชิ้นนี้ และมอบคำแนะนำตลอดจนการชี้แนะแนวทางการแก้ไขข้อบกพร่องด้วยดีอย่างยิ่งเสมอมา

นอกจากนี้ขอกราบขอบพระคุณ นายผาชัย โปริยานนท์ นายนำศักดิ์ อุทัยศรีสม พ.ต.อ.ประเวทย์ ต้นสมบุญ นางศุภาวรรณ กาญจนเรืองโรจน์ นายวิรัช โหดระไวศยะ และรศ.ดร.นายยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์ และรวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้สละเวลา และให้เกียรติสัมภาษณ์ และให้ข้อมูลที่สำคัญในการทำวิจัยครั้งนี้ตลอดเวลา ขอขอบคุณเยาวชนและประชาชนในชุมชนคลองหกที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และที่ขาดไปไม่ได้เลยต้องขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ และคุณแม่ที่สนับสนุนลูกคนนี้ตั้งแต่เด็ก จวบจนวันนี้ และท่านทั้งสองเป็นกำลังใจที่สำคัญที่สุดที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์

ณพนันท์ ขอบจิตต์เมตต์

กรกฎาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
Abstract	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(11)
สารบัญภาพ	(15)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	7
1.3 ปัญหา นำของการศึกษา	7
1.4 สมมติฐานการวิจัย	7
1.5 ขอบเขตของการศึกษา	8
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
1.7 นิยามเชิงปฏิบัติการ	11
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารและประสิทธิผลของการสื่อสาร	15
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การสื่อสาร	20
2.3 ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชน	25
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจ	30
2.5 ทฤษฎีการเลือกสาร	32
2.6 สื่อชุมชน	34
2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	36
2.8 ทฤษฎีการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ	40

2.9	ข้อมูลพื้นฐานของชุมชนคลองหก	45
2.10	ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	50
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	54
3.1	ระเบียบวิธีวิจัย	54
3.1.1	รูปแบบการวิจัย	54
3.1.2	ประชากร	54
3.1.3	กลุ่มเป้าหมาย	55
3.1.4	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	56
3.1.5	การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ	57
3.1.6	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	58
3.1.7	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	58
3.2	การวิจัยเชิงปริมาณ	59
3.2.1	รูปแบบการวิจัย	59
3.2.2	ประชากร	59
3.2.3	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	59
3.2.4	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	60
3.2.5	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	61
3.2.6	การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ	63
3.2.7	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	64
3.2.8	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	64
3.2.9	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	64
3.3	กรอบแนวคิดในการวิจัย	65
บทที่ 4	การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันแห่งชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี	66
4.1	สถานการณ์ปัญหาสถาบันแห่งภายในชุมชนคลองหก	66
4.2	การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน	68
บทที่ 5	ทัศนคติของผู้รับสารต่อการศึกษาเรื่องการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบ ชุมชนและสถาบันแห่งชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี	81

5.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	82
5.2 ส่วนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบ ภายในชุมชน	86
5.3 ส่วนที่ 3 ทศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิง ภายในชุมชน	88
5.4 ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน	91
บทที่ 6 สรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ	135
6.1 สรุปผลการศึกษา	136
6.2 การอภิปรายผลการศึกษา	150
6.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษา	158
บรรณานุกรม	159
ภาคผนวก	163
ประวัติผู้เขียน	170

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
5.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	82
5.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	82
5.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ	83
5.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนา	83
5.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด	84
5.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ	84
5.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	85
5.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้สถาน บ้านเทิง	85
5.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ จัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน	86
5.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ จัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน	87
5.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติที่ประชาชนมีต่อการจัดการการ สื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบ้านเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร)	88
5.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติที่ประชาชนมีต่อการจัดการการ สื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบ้านเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร)	89
5.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติที่ประชาชนมีต่อการจัดการการ สื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบ้านเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทางการสื่อสาร)	90
5.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติที่ประชาชนมีต่อการจัดการการ สื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบ้านเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร)	91
5.15 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชนเกี่ยวกับการ จัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน จำแนกตามเพศ	92

5.40 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทางการสื่อสาร) จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด	124
5.41 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามอาชีพ	125
5.42 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทางการสื่อสาร) จำแนกตามอาชีพ	127
5.43 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	129
5.44 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทางการสื่อสาร) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	130
5.45 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง	131
5.46 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทางการสื่อสาร) จำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง	133
6.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ข้อมูลประชากรกับการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน	140
6.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ข้อมูลประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	146
6.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ข้อมูลประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทางการสื่อสาร)	148

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แผนที่โดยรวมของชุมชนคลองหก ต.คลองหก อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี	10
2.1 ลำดับชั้นความต้องการตามทฤษฎีมาสโลว์	31
2.2 องค์ประกอบของทัศนคติและลักษณะที่แสดง	40
2.3 แผนที่เขตคลองหก	46

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน ความต้องการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น เป็นอย่างมากในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา และมีแนวโน้มจะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกซึ่งถือว่าเป็นภูมิภาคที่มีแรงขับเคลื่อนในด้านนี้มากที่สุด เศรษฐกิจการท่องเที่ยว (Visitor Economy) จึงถือเป็นเสาหลักในการพัฒนาด้านสังคมในภูมิภาค หากจัดการได้อย่างถูกต้องและมีความรับผิดชอบ การท่องเที่ยวจะเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและสังคม เป็นตัวเชื่อมโยงให้เกิดความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่าง ประเทศและความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมจะเห็นได้ว่าตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นภายหลังสถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศคลี่คลายลง นอกจากนี้ การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะปรับตัวดีขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจภาพรวมที่ฟื้นตัวขึ้นและนโยบายภาครัฐที่มีความชัดเจน ซึ่งจะส่งผลให้ความเชื่อมั่นของนักลงทุนและผู้บริโภคปรับตัวดีขึ้น และในขณะเดียวกันนั้นการท่องเที่ยวในประเทศไทยก็ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ และนักท่องเที่ยวชาวไทยมากขึ้นเรื่อยๆ (จิรา บัวทอง, 2557)

เมื่อจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ปฏิเสธไม่ได้ว่าธุรกิจต่างๆก็เกิดการขยายตัวตาม เกิดธุรกิจกระแสใหม่ๆเพิ่มขึ้นอย่างมากมายเพื่อรองรับ และตอบสนองของความต้องการ หนึ่งในนั้นคือธุรกิจสถานบันเทิงในประเทศไทยนั้นก็ได้เกิดการขยายตัวตาม มีเติบโตและเกิดการขยายตัวของธุรกิจสถานบันเทิงอย่างมาก มีสถานบันเทิงต่างๆตั้งขึ้นมากมาย โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล ล้วนแต่มีสถานบันเทิงกระจายตัวอยู่ตามพื้นที่ต่างๆทั้งสิ้น และย่านสถานบันเทิงที่เหล่านักเที่ยวรู้จักกันดี ได้แก่ รัชดา สีลมและสุขุมวิท ซึ่งมีให้เลือกหลากหลายตั้งแต่ระดับปานกลาง ธรรมดาจนถึงระดับ Hi-class การที่มีสถานบันเทิงกระจุกตัวอยู่ค่อนข้างมาก ทำให้มีการแข่งขันของสถานบันเทิงกันค่อนข้างสูง จึงส่งผลทำให้แต่ละสถานบันเทิงมีการสรรหากลยุทธ์ต่างๆมาใช้เพื่อดึงดูดกลุ่มเป้าหมายเลือกเข้าร้านตน เพื่อเพิ่มยอดขายและเพื่อทำกำไร

จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 35 ปี ที่พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ก็ถูกหยิบยกมาใช้ อย่างจริงจังที่สุด นับแต่ประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้มา ซึ่งมาจากฐานความคิดที่ว่า ยาเสพติดและการมั่วสุมทางเพศเป็นตัวบ่อนทำลายเยาวชน ดังนั้นทางจัดการกับปัญหาก็คือ ควบคุมสถานบันเทิง ซึ่งเป็นสถานที่ล่อแหลมต่อการประพฤตินอกกรอบนอกหล่นอกทาง พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มาตรา 3 ให้นิยาม "สถานบริการ" ว่า คือสถานที่ที่สร้างขึ้น เพื่อให้บริการ โดยหวังในการค้า แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ สถานเต้นรำ รำวงประเภทที่มีและไม่มีหญิงพาร์ตเนอร์บริการ สถานที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยมีหญิง บำเรอหรือมีที่พักผ่อนนอนหลับ หรือนวดให้ลูกค้า สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการ ให้แก่ลูกค้า สถานที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยมีดนตรีหรือการแสดง อื่นใดเพื่อการบันเทิง ประเภทหลังสุดนี้ไม่ต้องขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ในมาตรา 7 ห้ามมิให้สถานบริการที่ขออนุญาต ตั้งอยู่ใกล้วัด สถานที่สำหรับปฏิบัติ พิธีกรรมตามศาสนา สถาบันการศึกษา สถานพยาบาล สโมสรเยาวชน หอพัก และไม่อยู่ในย่านที่ อยู่อาศัย ซึ่งจะก่อความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนผู้อยู่อาศัย แต่เนื่องจากห้าปีที่ผ่านมา มี สถานบันเทิงที่ไม่จัดอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่ง ใน 4 ประเภทนี้เกิดขึ้นจำนวนมาก เช่น ร้านคาราโอเกะ ผับขนาดเล็กที่เริ่มจากเป็นร้านอาหาร แล้วขยายกิจการในภายหลัง แต่มาตรการนี้ไม่สามารถใช้ควบคุมได้ แนวคิดเรื่องการโซนนิ่งจึงเกิดขึ้น

มาตรา 16 มีข้อกำหนดประการหลักว่า ห้ามผู้ที่อายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ ซึ่งมีได้ ทำงานในสถานบริการเข้าไปในสถานบริการ ระหว่างเวลาทำการ ห้ามมิให้รับผู้ที่อายุต่ำกว่า 18 ปี บริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ ห้ามหญิงที่ไม่ได้ทำงานในนั้น เข้าไปในสถานบริการโดยไม่มี ชายเข้ามาด้วย และผู้ที่เมาสุราก็ไม่อนุญาตให้เข้าไประหว่างเวลาทำการ

กฎหมายอีกสองฉบับที่ถูกนำมาใช้ และก่อให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก คือ ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 123 (ปว. 123) และประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 (ปว. 294) ทั้งสอง ฉบับนี้ประกาศใช้ในปี 2515 เป็นช่วงก่อนเหตุการณ์ 14 ตุลา 2516

ปว. 123 มีขึ้นเพื่อป้องกันการชุมนุมประท้วงของนักเรียนนักศึกษา ด้วยการสกัดกั้น ไม่ให้นักเรียนนักศึกษาออกไปมั่วสุมพุดคุยทางการเมืองกัน โดยให้ตำรวจตระเวนชายแดน ครู อาจารย์ มี อำนาจตรวจตราไม่ให้มีการชุมนุม

ส่วน ปว. 294 เป็นกฎหมายที่ออกมาเพื่อดูแลเด็กสองกลุ่ม คือ เด็กด้อยโอกาส เช่น เด็กกำพร้า เด็กเร่ร่อน อนาคตา ไร้ที่พึ่งพิง โดยกรมประชาสงเคราะห์มีอำนาจจับกุมและนำมาอยู่ใน ความดูแลของกรมประชาสงเคราะห์ และใช้กับเด็กที่ประพฤตินอกกรอบไม่สมกับวัย ก่อความไม่สงบ

เรียบร้อย ในกฎระเบียบของ ปว. 294 มีข้อกำหนดหนึ่งว่าห้ามเด็กออกจากบ้านหลัง 22.00 น. ใช้บังคับกับเด็กเฉพาะกรณีที่มีความประพฤติไม่เหมาะสมกับวัย แต่ก่อนที่จะห้ามเด็กคนหนึ่งออกจากบ้านนั้น ต้องผ่านขั้นตอนการตักเตือน ทำทัณฑ์บน หากเด็กยังคงประพฤติตัวไม่เหมาะสม มาตราการเด็ดขาดที่ใช้คือห้ามเด็กคนนั้นออกจากบ้านหลัง 22.00 น.

เมื่อนโยบายจัดระเบียบสังคมจะนำกฎหมายที่ออกมาตั้งแต่ พ.ศ. 2509 และ พ.ศ. 2515 มาใช้ใน พ.ศ. 2544 คำถามที่ตามมาจึงมีว่า กฎหมายดังกล่าวเหมาะสมเพียงใดกับสภาพสังคมปัจจุบันที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับเมื่อ 30 กว่าปีก่อน แม้เงื่อนไขบางประการจะผ่อนปรนยืดหยุ่นแล้ว และโดยหลักการจะมีเสียงสะท้อนในเชิงสนับสนุนมาก แต่ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยก็ตั้งคำถามกับวิธีการที่นำมาใช้ว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ถูกทางหรือไม่ ขอบเขตการใช้อำนาจหน้าที่เป็นอย่างไร และมองไปถึงผลกระทบที่ขยายวงกว้างไปยังส่วนอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องด้วย (วัลลภ ตั้งคณา นุรักษ์ , 2557)

แม้จะมีการนำพระราชบัญญัติสถานบริการมาใช้ปัจจุบันนั้นแต่กลับพบว่า ธุรกิจสถานบันเทิงที่เติบโตอย่างรวดเร็วนั้นได้กระจายพื้นที่กิจการเข้าสู่พื้นที่ชุมชนไม่ว่ากระทั่ง ชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยส่งผลกระทบต่อกลุ่มเยาวชน กลุ่มนักเรียน กลุ่มนักศึกษา และประชากรในชุมชนทางตรง โดยสถานบันเทิงมีการเปิดและขยายกิจการเป็นจำนวนมาก กำลังกลายเป็นปัญหาใหญ่ในชุมชนคลองหก และสังคมไทยในปัจจุบันที่ยังแก้ไม่ตกและหลายฝ่ายหวังวิตกเกรงถึงผลกระทบวงกว้างที่จะส่งผลกระทบโดยตรงการที่มีสถานบันเทิงที่อยู่ในชุมชน สถานศึกษานั้น ส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตเป็นอย่างมาก

เป็นระยะเวลาานพอสมควรที่ชุมชนคลองหกได้รับผลกระทบจากการสร้างสถานบันเทิงภายในพื้นที่ ถ้าย้อนกลับไปเพื่อตรวจสอบถึงปัญหาในอดีตจะเห็นได้จากข่าวสารต่างๆมากมายที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่คลองหก อาทิเช่น การพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ ฉบับวันที่ 2 ตุลาคม 2553 ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ไชยยศ” ลงพื้นที่ตรวจร้านเหล้ารอบ ม.ราชมงคล คลอง 6 พบ ผับ บาร์ ไชยช่วย ยังทำผิดกฎหมาย บางแห่งรู้ตัวรีบชิงปิดร้านหนี ซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นศิษย์เก่ารุ่นพี่หากินกับรุ่นน้อง เผยเตรียมหารือ พม.คุมเข้ม ด้านเครือข่ายเยาวชนฯ ยัน 75.9% เห็นด้วยกับกฎหมายห้ามขายเหล้าใกล้สถานศึกษา เหตุเพิ่มแรงจูงใจให้ดื่ม เมื่อเวลา 22.00น.ของคืนวานนี้ (1 ต.ค.) นายไชยยศ จิรเมธากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมด้วย นพ.สมาน ฟูตระกูล ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ชุดเฉพาะกิจสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.) เครือข่ายเยาวชนป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ และมูลนิธิเพื่อนเยาวชนเพื่อการ

พัฒนา ลงพื้นที่ตรวจร้านเหล้าปั่นและร้านเหล้ารอบมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (คลองหก) หลังพบว่าร้านเหล้ารอบสถานศึกษาจำนวนมาก”

ดังนั้นจากข่าวจึงสรุปได้ว่า เริ่มจากมีข่าวการร้องเรียนปัญหาร้านเหล้าใกล้สถานศึกษา เกือบทุกวันจากประชาชนที่ได้รับผลกระทบ และเนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม(คลองหก) ตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน จึงมีผู้ประกอบการบ้านเชิงลงทุนสร้าง ร้านเหล้าปั่น และร้านเหล้า ผับ บาร์ หลายแห่งเปิดขายอยู่ใกล้มหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมากเพื่อดึงดูดกลุ่มนักศึกษา และที่ผ่านมานี้มีการร้องเรียนจากประชาชน นักศึกษา ครูอาจารย์ ผ่านทางเครือข่ายองค์กรต่างๆ มากมายว่ามีร้านค้ากระทำผิด ตามพ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 จึงต้องการให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ทั้งนี้ และผลจากการสำรวจของเครือข่ายเยาวชนป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ เมื่อเดือน ส.ค.2553 ในรัศมี 300 เมตร รอบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏนครปฐม พบว่ามีร้านขายเหล้า 60 ร้าน โดยพบเป็นร้านค้าปลีก 30 ร้าน ร้านขายยาตอง 2 ร้าน ร้านเหล้าปั่น 3 ร้าน ผับ บาร์ 18 ร้าน และ ร้านอาหาร อีก 7 ร้าน และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง

สถานบันเชิงหลายแห่งนั้นผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย ที่เห็นช่องทางหาเงินโดยขาดจิตสำนึกที่ดีและไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อรุ่นน้องนักศึกษา เยาวชน และประชาชนภายในพื้นที่คลองหกซึ่งจะได้รับผลกระทบโดยตรง แม้ที่ผ่านมามีข้อมูลว่าทางมหาวิทยาลัยขอความร่วมมือไปแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีการขัดขืนและทำการเปิดกิจการอยู่ และบางครั้งผู้ประกอบการบางร้านรู้ล่วงหน้าว่าจะมีการลงตรวจพื้นที่ จึงรีบปิดร้านไปก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ตาม เพื่อหยุดความรุนแรงของปัญหา คงต้องเร่งผลักดันอนุบัญญัติ เรื่องการควบคุมเหล้าปั่น และการควบคุมร้านเหล้ารอบสถานศึกษา ตามพ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งหากคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นชอบ ก็จะเสนอให้นายกรัฐมนตรีลงนาม และมีผลบังคับใช้ทันที นั้นหมายถึงการห้ามออกใบอนุญาตให้กับร้านที่อยู่ใกล้สถานศึกษา นั่นเอง

จากปัญหาและผลกระทบจากสถานการณ์สถานบันเชิง ที่ได้เกิดขึ้นภายในชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มานี้จึงปฏิเสธไม่ได้ที่จะนำการสื่อสารมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและนำมาใช้ในเรื่องของการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเชิงเนื่องจากการสื่อสารในปัจจุบันนี้ถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือสังคมในหลายๆด้าน อาทิเช่น ด้านชีวิตประจำวัน ด้านสังคม ด้านธุรกิจอุตสาหกรรม และด้านการเมืองการปกครอง เป็นต้น เพราะไม่ว่าจะทำสิ่งใดๆก็ตาม สถานการณ์ใดๆก็ตามใน

การดำรงชีวิตมนุษย์ล้วนจะต้องอาศัยการสื่อสารทั้งสิ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการบรรลุตามประสงค์

การสื่อสารนั้นได้ปรากฏอยู่ทุกหนทุกแห่ง และได้กลายเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อชีวิตและจำเป็นต่อการอยู่รอดของสังคม ตลอดจนเป็นปัจจัยในการเปลี่ยนแปลงสังคม การสื่อสารและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ย่อมจะต้องมีอิทธิพลต่อกันในการวิเคราะห์เกี่ยวกับการพัฒนาด้านการสื่อสารทั้งสองด้าน การพัฒนาด้านการสื่อสารและการพัฒนาสังคมด้านอื่นๆ ต่างมีอิทธิพลซึ่งกันและกันในการช่วยให้การพัฒนาก้าวขึ้นไปกล่าวอีกนัยหนึ่ง การพัฒนาในด้านหนึ่งจะส่งเสริมการพัฒนาในอีกด้านหนึ่ง ซึ่งความสัมพันธ์นี้จะมีในทุกๆ ระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับชุมชน จนถึงระดับประเทศ ดังที่ได้กล่าวมานั้นจะเห็นได้ว่า การสื่อสารนั้นนำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากเนื่องจากการสื่อสารมีความสำคัญในการพัฒนาไว้อย่างชัดเจนกับ “สังคม” เนื่องจากสังคมที่จะมีความยั่งยืนนั้นจะต้องมีระบบการจัดการการสื่อสารที่ดี มีการแลกเปลี่ยนกันอยู่เสมอๆ และที่ยิ่งไปกว่านั้นบทบาทของการจัดการการสื่อสารยังเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างและเกิดเป็นแรงผลักดันให้เกิดชุมชนที่เข้มแข็งต่อไป “ชุมชน” นั้นมีความเกี่ยวข้องกับ การที่มีคนจำนวนหนึ่งมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน มีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีการเรียนรู้ และตลอดจนมีการจัดการแก้ไขปัญหาภายในชุมชนร่วมกัน ดังนั้นการสื่อสารนั้นจึงมีบทบาทเป็นอย่างมากต่อสังคมและชุมชนในแง่ของการพัฒนาอย่างมากมาย อาทิเช่น การสื่อสารมีส่วนช่วยให้ชุมชนตระหนักถึงปัญญาของสังคมรอบข้าง และเกิดการปรับตัวของบุคคลให้สอดคล้องกับสังคมนั้นๆ การสื่อสารมีส่วนช่วยทำให้ชุมชนทราบถึงปัญญาและสภาพแวดล้อมภายในชุมชนนั้นๆ ได้ดีขึ้น การสื่อสารมีส่วนช่วยในการขอความร่วมมือจากประชาชนภายในชุมชน ทำให้ส่งผลที่ดีตามมาคือเกิดแรงสามัคคีเกิดขึ้นภายในชุมชนของตนเอง และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงจากการพัฒนาของสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน

ดังนั้นผู้นำชุมชน จึงได้ร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการสถานบันเทิง และเริ่มการจัดการปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชนคลองหกเป็นต้นมา ดังคำสัมภาษณ์ที่ นำศักดิ์ อุทัยศรี สม (2558) กล่าวว่า ร้านค้าจำนวนหลายร้อยร้านค้า และร้านจำหน่ายสุราปลูกสร้างรुक้าเข้าไปยังทางเท้าคลองชลประทานซึ่งเป็นที่สาธารณะ ก่อเกิดมลพิษขึ้นอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเสียงดังจากร้านเหล้า และทิ้งปฏิกูลจากร้านค้าลงคลองชลประทาน จนเกิดน้ำเน่าเสีย ไม่สามารถนำน้ำมาประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ ตลอดจนทิ้งเศษขยะลงไปในคลองข้างทางน้ำในคลองชลประทานที่ 6 ทางองค์การบริหารส่วนตำบลเองได้มีการแจ้งเตือนไปแล้วเป็นลายลักษณ์อักษรให้รื้อถอนออกไปให้หมด และจะได้มีการประชุมสรุปในเรื่องดังกล่าว หากร้านค้ารายใดยังดื้อแพ่ง

ไม่ยอมรื้อถอน ทางองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหกจะใช้พระราชบัญญัติท้องถิ่นดำเนินการหรือดำเนินคดีกับผู้บุกรุกลำน้ำในคลองชลประทานที่ 6 โดยฟ้องร้องให้ผู้บุกรุกหรือถอนอาคาร และสิ่งปลูกสร้างในลำคลองดังกล่าวทั้งหมด

นอกจากนี้ร้านค้า และร้านจำหน่ายสุรา ยังได้ปลูกสร้างรุกล้ำเข้าไปยังทางเท้า จนนักศึกษาไม่มีทางเดินเท้า ซึ่งทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นักศึกษาและชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อนได้ร้องเรียนมายังตน ซึ่งตอนนี้ตนเองก็ได้ประสานกับชลประทานรังสิตเหนือเข้ามาตรวจวัดสำรวจปักมุดยืนยันพื้นที่สาธารณะถูกบุกรุกเขตชลประทานในหมู่ 2 และหมู่ 1 โดยเฉพาะในหมู่ 1 มีร้านค้าและร้านจำหน่ายสุราจำนวนสองร้อยกว่าหลังคาเรือน ซึ่งส่งเสียงรบกวนชาวบ้านได้รับความเดือดร้อนในยามค่ำคืน จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองธัญบุรี ร่วมกับเจ้าหน้าที่ทหารได้เข้าจัดระเบียบสังคมโดยไม่ให้ร้านค้า และร้านจำหน่ายสุราให้รื้อถอนออกไปจากบริเวณรอบๆ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่เป็นพื้นที่สาธารณะและอยากฝากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เร่งเข้ามาดำเนินการ หรืออาจได้รับผลประโยชน์อยู่ จึงไม่กล้าแตะต้องกับร้านค้าเหล่านี้ สุดท้ายนี้ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เร่งดำเนินการรื้อถอนอย่าเร่งด่วนต่อไป

จากการศึกษาข้อมูลสถิติของคุณภาพชีวิต ชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่าชุมชนแห่งนี้ในอดีตนั้นเป็นแหล่งเพาะปลูก ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตร ทำนาข้าว และมีลักษณะทางภูมิศาสตร์มีลักษณะเป็นที่ลุ่มนับว่าเป็นแหล่งที่มีความอุดมสมบูรณ์แห่งหนึ่ง เนื่องจากมีเส้นทางน้ำไหลผ่านทั้ง 2 สาย คือ คลองระพีพัฒน์ และคลองคลองส่งน้ำชลประทานที่เรียกว่า “คลองรังสิตประยูรศักดิ์” แต่ในปัจจุบันนี้ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมาย เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไปการคมนาคมทางน้ำ ก็ได้แปรเปลี่ยนเป็นการคมนาคมทางรถยนต์ อาคารบ้านเรือนและสิ่งก่อสร้างต่างๆได้เกิดขึ้นมาอย่างมากมายตามจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้มีผลกระทบโดยตรงกับสิ่งแวดล้อม มีการก่อสร้างบ้านเรือนที่ขวางทางน้ำ รุกล้ำแม่น้ำลำคลอง การทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลมากมายลงในแม่น้ำลำคลอง และปัญหาใหญ่ที่สุดในชุมชนคือ เกิดการขยายตัวในธุรกิจร้านเหล้า และสถานบันเทิงเป็นจำนวนมากส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านคุณภาพชีวิต นำพาประชาชนสู่อายุมุข เกิดการมอมเมาต่อเยาวชน เกิดปัญหาอาชญากรรม โจรกรรมตามมา

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ

1.2.1 เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสารที่ใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

1.2.2 เพื่อศึกษาเนื้อหาสารที่ผู้ส่งสารใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

1.2.3 เพื่อศึกษาช่องทางการสื่อสารที่ใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

1.2.4 เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

1.3 ปัญหาของการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี” มีปัญหำในการศึกษา ดังนี้

1.3.1 ผู้ส่งสารใช้ทักษะการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานีอย่างไร

1.3.2 เนื้อหาสารที่ผู้ส่งสารใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานีอย่างไร

1.3.3 การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี มีการใช้ช่องทางการสื่อสารอย่างไร

1.3.4 ผู้รับสารมีทัศนคติต่อการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานีอย่างไร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี” มีปัญหำในการศึกษา ดังนี้

1.4.1 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันของคนในชุมชนคลองหมีมีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหมี จังหวัดปทุมธานี

1.4.2 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันของคนในชุมชนคลองหมีทัศนคติเกี่ยวกับข่าวสารการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหมี จังหวัดปทุมธานี

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหมี จังหวัดปทุมธานี” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ ในที่นี้จะอธิบายรายละเอียดด้านเนื้อหา ดังนี้

1.5.1.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหมี จังหวัดปทุมธานี โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาภายในชุมชน จากเอกสารงานวิจัย และการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยมุ่งศึกษาผู้ส่งสารเป็นหลัก เนื่องจากผู้ส่งสารถือเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสาร อีกทั้งการสื่อสารนั้นยังมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนอีกด้วย ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์เกี่ยวกับทักษะการสื่อสาร ความสามารถในการโน้มน้าวใจของผู้ส่งสาร เพื่อให้ทราบถึงลักษณะเนื้อหาสารและช่องทางการสื่อสารที่ผู้ส่งสารมีการใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน

1) การศึกษาทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสาร เนื่องจากผู้ส่งสารถือเป็นบุคคลสำคัญในการสื่อสาร กำหนดทิศทางในการสื่อสารนั้นๆ เป็นฝ่ายแรกที่ริเริ่มกระบวนการสื่อสาร และการสื่อสารนั้นยังส่งผลต่อการรับรู้ของประชาชนด้วย ในที่นี้ผู้วิจัยวิเคราะห์เกี่ยวกับประวัติของผู้นำชุมชนที่ถือเป็นผู้ส่งสารหลัก รวมถึงวิเคราะห์ความสามารถ บุคลิกลักษณะ และการเป็นที่ยอมรับทางสังคมของประชาชนในชุมชนและสังคมภายนอก

2) เพื่อศึกษาเนื้อหาสารที่ผู้ส่งสารใช้ในการสื่อสาร โดยเลือกศึกษาเฉพาะสารที่ผู้ส่งสารใช้ในการจัดระเบียบชุมชนผ่านการสัมภาษณ์จากผู้นำชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากตัวเนื้อหาสารดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ส่งสารส่งผ่านไปตามสื่ออื่นๆในการสื่อสารแต่ละครั้ง

3) เพื่อศึกษาช่องทางการสื่อสาร เนื่องจากการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนการมี การใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย ส่งผลให้การสื่อสารบรรลุประสิทธิผล ในที่นี้ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์เกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อในการสื่อสาร สื่อชุมชน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อต่างๆอีกมากมาย

4) เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้รับสาร เนื่องจากผู้รับสารเป็นส่วนสำคัญที่สุดและส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านความรู้ ด้านทัศนคติ และด้านพฤติกรรม ในที่นี้ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อการจัดระเบียบชุมชนผู้นำ

1.5.1.2 การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับการรับรู้ และทัศนคติของประชาชนของชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ที่มีต่อการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี เพื่อศึกษาระดับการรับรู้และความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการการสื่อสารที่เป็นหัวใจหลักในการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงของชุมชน

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรผู้ให้ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

1.5.2.1 ประชากรผู้ให้ข้อมูลในส่วนแรกเพื่อวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพ เป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นสถานการณ์ปัญหาภายในชุมชน และการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี คือ ผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสาร ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรคลองห้า นายกสมาคมหอพักเอกชนคลองหก รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้นจำนวนประมาณ 5-10 คน

1.5.2.2 ประชากรผู้ให้ข้อมูลในส่วนที่สองเพื่อวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ เป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เชิงปริมาณนี้ เป็นกลุ่มประชาชนในชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งประชากรในพื้นที่ชุมชนคลองหกมีทั้งหมด 14 หมู่บ้าน มีประชากรในชุมชนจำนวน 11,125คน จำนวนครัวเรือน 5,063 ครัวเรือน

1.5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยเลือกศึกษาสถานบันเทิง ชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เนื่องจากชุมชนคลองหกเป็นศูนย์รวมของชุมชนแบบดั้งเดิม หมู่บ้านจัดสรร หอพักนักศึกษา และสถานศึกษา สถานที่ราชการ เกิดการขยายตัวในธุรกิจร้านอาหาร และสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก ส่งผลกระทบทั้งทางด้านคุณภาพชีวิต นำพาประชาชนสู่อบายมุข เกิดการมอมเมาต่อเยาวชน เกิดปัญหาอาชญากรรม โจรกรรมตามมา

ภาพที่ 1.1 แผนที่โดยรวมของชุมชนคลองหก ต.คลองหก อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี

แหล่งที่มา: <http://www.mediafire.com/download/3u1agweaz45m0zi/k6+so+map.jpg>

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิง ชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี” คาดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ที่สำคัญ คือ

1.6.1 สามารถนำความรู้จากงานวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนเพื่อการพัฒนาการสื่อสาร ภายในชุมชนให้มีความยั่งยืนต่อไป

1.6.2 สามารถนำความรู้จากงานวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการแก้ไข หรือจัดการในชุมชนเมื่อเกิดสถานการณ์ปัญหาในครั้งต่อไป

1.6.3 สามารถนำความรู้จากงานวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบกับชุมชนอื่นๆ เพื่อเป็นแบบอย่างในการพัฒนา

1.6.4 ผู้วิจัยสามารถนำความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารจากงานวิจัยครั้งนี้ไปปรับใช้กับสถานการณ์ปัญหาอื่นๆ ในสังคมต่อไป

1.7 นิยามเชิงปฏิบัติการ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่อง “การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี” ไว้ดังนี้

1.7.1 การจัดการการสื่อสาร หมายถึง องค์ประกอบของการสื่อสารอันได้แก่ ทักษะผู้ส่งสาร เนื้อหาสาร ช่องทางการสื่อสาร และทัศนคติผู้รับสารของชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

1.7.2 จัดระเบียบชุมชน หมายถึง การสร้างข้อตกลงจากทุกภาคฝ่ายร่วมกันภายในชุมชนให้ปฏิบัติและเป็นไปตามข้อกฎหมาย ในที่นี้รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับกลุ่ม และกลุ่มกับกลุ่มในชุมชนเพื่อเกิดการรวมพลังจากศักยภาพของชุมชนนำมาใช้ในแก้ไขปัญหา และพัฒนาชุมชนจากการจัดการการสื่อสารภายในชุมชน

1.7.3 สถานบันเทิง หมายถึง สถานบันเทิงดิสโก้ เคาท์ บาร์ มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ผู้ประกอบการสถานบันเทิงประเภทนี้จะให้ความสำคัญกับผู้ให้บริการที่เป็นกลุ่มเยาวชน วัยรุ่น นักศึกษา เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีปัจจัยเสริมในพฤติกรรมที่เกี่ยวสังสรรค์มากกว่ากลุ่มอื่น มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

1.7.4 ชุมชนคลองหก หมายถึง ชุมชนที่มีการจัดการในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล ชุมชนคลองหกมีสภาพเป็นที่ราบลุ่มทั้งพื้นที่มีลำคลอง4สาย และคลองแอนคั่นระหว่างตำบล คลองห้ากับตำบลคลองหกและตำบลคลองหกกับตำบลคลองเจ็ด และคลองซอยในหมู่บ้านหลายแห่ง ซึ่งสภาพภูมิประเทศมีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ มีประชากรทั้งสิ้น 11,125 คน จำนวนครัวเรือน 5,063 ครัวเรือน ในตำบลคลองหก มีสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา คือ มีวัด จำนวน5แห่ง

มีโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง และมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 แห่ง มีสถานที่ให้บริการด้านสาธารณสุขรวมทั้งหมด 12 แห่ง

1.7.5 ผู้ส่งสาร หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล หรือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการส่งสาร เพื่อสื่อสารความคิด ข่าวสาร ความต้องการและวัตถุประสงค์ของตนไปยังผู้รับสารด้วยวิธีการใด ๆ หรือส่งผ่านช่องทางใดก็ตาม ซึ่งในที่นี้คือผู้นำชุมชน หรือนายกองค้การบริหารส่วนตำบล คลองหก ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรคลองห้า นายกสมาคมหอพักเอกชนคลองหก รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้นจำนวนประมาณ 5-10 คน

1.7.6 ทักษะการสื่อสาร หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของสารนั้นๆ ที่ต้องการจะสื่อออกไป มีลักษณะบุคลิกที่ดี มีความน่าเชื่อถือสูงและมีความรับผิดชอบ และเป็นผู้ที่รู้จักเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการส่งสารหรือนำเสนอสารได้อย่างดี

1.7.7 เนื้อหาสาร หมายถึง บรรดาความรู้ ความคิดและประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ ที่ผู้ส่งสารจำเป็นต้องการที่จะถ่ายทอดเพื่อให้เกิดกระบวนการรับรู้ร่วมกัน เกิดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามมา และเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันหรือเกิดการโต้ตอบกัน

1.7.8 ช่องทางการสื่อสาร หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะของสาร โดยทำหน้าที่นำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งผู้ส่งสารนั้นจำเป็นต้องอาศัยสื่อหรือช่องทางการสื่อสารนี้เพื่อทำหน้าที่นำสารไปสู่ผู้รับสาร ช่องทางการสื่อสารนี้จึงกลายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการสื่อสาร

1.7.9 ผู้รับสาร หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคลที่มีการรับรู้เรื่องราวข่าวสาร จากผู้ส่งสาร และแสดงปฏิกิริยาตอบกลับต่อผู้ส่งสารตามจุดมุ่งหมายของผู้ส่งสาร ซึ่งในที่นี้คือกลุ่มประชาชนในชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งประชากรในพื้นที่ชุมชนคลองหกมีทั้งหมด 14 หมู่บ้าน มีประชากรในชุมชนจำนวน 11,125 คน จำนวนครัวเรือน 5,063 ครัวเรือน

1.7.10 การรับรู้ หมายถึง ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาสถานบันเทิงที่เกิดขึ้นภายในชุมชนคลองหก โดยอาศัยประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลที่ทำให้เกิดกระบวนการคิด ความจำ และการเรียนรู้ผ่านช่องทางสื่อต่างๆ อาทิ ป้ายประชาสัมพันธ์ภายในชุมชน สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อโทรทัศน์ เอกสารเผยแพร่ภายในชุมชน หรือจากบุคคลในชุมชน อาทิ ครอบครัว เพื่อนบ้าน เป็นต้นซึ่งทั้งหมดนั้นจะกระตุ้นให้เกิดการตระหนักและเกิดการกระตุ้นจิตสำนึกที่ดีตามมาในการอยู่ร่วมกันในชุมชน

1.7.11 ทักษะคติ หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณชุมชนคลอง
หก และมีการแสดงออกถึงการสนับสนุนหรือมีข้อคัดค้านเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัด
ระเบียบชุมชนและสถาบันแห่งชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี” มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสารที่ใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อศึกษาเนื้อหาสารที่ผู้ส่งสารใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี 3) เพื่อศึกษาช่องทางสื่อสารที่ใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี 4) เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสนับสนุนผลการวิจัยและเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารและประสิทธิผลของการสื่อสาร
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การสื่อสาร
- 2.3 ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชน
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจ
- 2.5 ทฤษฎีการเลือกสาร
- 2.6 สื่อชุมชน
- 2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
- 2.8 ทฤษฎีการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ
- 2.9 ข้อมูลพื้นฐานของชุมชนคลองหก
- 2.10 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารและประสิทธิผลของการสื่อสาร

2.1.1 ความหมายของการสื่อสาร

คำว่า “การสื่อสาร” หรือเรียกในภาษาอังกฤษว่า “Communication” นั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กัน ดังนี้

Rogers and Shoemakers (1971) กล่าวว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการซึ่งสารถูกส่งจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร

Schramm (1974) กล่าวว่า การสื่อสาร คือ การมีความเข้าใจร่วมกันต่อเครื่องหมายที่แสดงข่าวสาร (Information Signs)

ปรมะ สตะเวทิน (2540) กล่าวว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการถ่ายทอดสารจากบุคคลฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสาร (Source) ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ผู้รับสาร (Receiver) โดยผ่านสื่อ (Channel)

2.1.2 องค์ประกอบของการสื่อสาร

การสื่อสารประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ คือ ผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร (ปรมะ สตะเวทิน, 2540)

2.1.2.1 ผู้ส่งสาร (Source) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ต้องการจะทำการสื่อสารความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ข่าวสารและวัตถุประสงค์ของตน ดังนั้น ผู้ส่งสารจึงอาจเป็นคนๆ เดียว หรือคนหลายคนก็ได้

2.1.2.2 สาร (Message) หมายถึง ผลผลิตของผู้ส่งสารที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ข่าวสาร และวัตถุประสงค์ของตนที่ปรากฏออกมาในรูปของรหัส เช่น เมื่อเราพูด สารก็คือ ถ้อยคำที่เราพูด เมื่อเราเขียน สารก็คือ ตัวหนังสือที่เราเขียนเป็นคำเป็นประโยค เมื่อเราแสดงกิริยา สารก็ปรากฏอยู่ในกิริยาท่าทางที่เราแสดงออกมา

2.1.2.3 สื่อ (Channel) หมายถึง สิ่งที่น่าหรือถ่ายทอดสารของผู้ส่งสาร เช่น เมื่อเราพูด สื่อก็คือ คลื่นเสียงในอากาศ เมื่อเราอ่านหนังสือพิมพ์ คลื่นแสงในอากาศและกระดาษ หนังสือพิมพ์เป็นสื่อ เมื่อเราดูวิทยุโทรทัศน์ สื่อก็คือ คลื่นแสง คลื่นเสียง และจอโทรทัศน์

2.1.2.4 ผู้รับสาร (Receiver) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่รับสารของผู้รับสาร ดังนั้น ผู้รับสารจึงอาจเป็นคนๆ เดียวกัน หรือบุคคลหลายคนก็ได้

การศึกษากระบวนการสื่อสาร มักจะเน้นที่จะตั้งคำถามเหล่านี้ คำถามใดคำถามหนึ่ง ผู้ที่ศึกษาตัวผู้ส่งสารก็จะศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เป็นแรงดลใจและกำหนดพฤติกรรมในการ

สื่อสารของผู้ส่งสาร ซึ่งเรียกว่า การวิเคราะห์ผู้ส่งสาร (Sender Analysis) ผู้ที่ศึกษาเนื้อหาสาระก็จะทำการวิเคราะห์สาร (Content Analysis) พวกที่ศึกษาอิทธิพลข้อดีข้อเสียของสื่อต่างๆ ก็เรียกการศึกษานี้ว่า การวิเคราะห์อิทธิพลการสื่อสาร (Media Analysis) อีกทั้งยังมีการศึกษาถึงอิทธิพลของการสื่อสารที่มีต่อผู้รับสาร (Effect Analysis) ซึ่งสำหรับงานวิจัยครั้งนี้เป็นการจัดการการสื่อสารที่มุ่งวิเคราะห์องค์ประกอบของการสื่อสารทั้ง 4 องค์ประกอบข้างต้น ตลอดจนวิเคราะห์ผลจากการสื่อสารที่มีต่อผู้รับสารอีกด้วย

2.1.3 วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

ในการติดต่อสื่อสาร ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร ต่างก็มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร โดยทั่วไป วัตถุประสงค์ของการสื่อสารสามารถจำแนกได้ดังนี้ (Schramm, 1974)

2.1.3.1 เพื่อแจ้งให้ทราบ

เป็นวัตถุประสงค์ที่ผู้ส่งสาร ต้องการเผยแพร่หรือบอกกล่าวเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ กิจกรรม นโยบาย ความเคลื่อนไหว ฯลฯ ของตนเอง หรือหน่วยงานให้ผู้รับสารได้ทราบ ผู้รับสารก็มีความประสงค์ที่จะได้รับทราบข่าวสาร เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน หรือเป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจ

2.1.3.2 เพื่อให้การศึกษา

เป็นวัตถุประสงค์ที่ผู้ส่งสาร ต้องการให้ผู้รับสารได้เรียนรู้ และเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากกว่าได้รับทราบ และผู้รับสารก็มีความประสงค์ที่จะเรียนรู้และศึกษา

2.1.3.3 เพื่อโน้มน้าวใจ

เป็นวัตถุประสงค์ที่ผู้ส่งสาร ต้องการให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกชอบใจ สนใจหรือคล้อยตาม สนับสนุนและต้องการที่จะปฏิบัติตาม ส่วนผู้รับสารทำการสื่อสารเพื่อต้องการที่จะได้ข้อมูลสำหรับการตัดสินใจ การสื่อสารที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการโน้มน้าวใจหรือชักจูงใจ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ และการโฆษณา เป็นต้น

2.1.3.4 เพื่อความบันเทิง

เป็นวัตถุประสงค์ที่ผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสารเกิดความพึงพอใจ สนุกสนาน ในส่วนผู้รับสารเองต้องการได้รับความพอใจ เพลิดเพลินใจ หรือสนุกสนานเช่นกัน

2.1.4 ประสิทธิภาพของการสื่อสาร

Berlo (1960) ได้เสนอรายละเอียดในองค์ประกอบของการสื่อสาร ซึ่งรายละเอียดปลีกย่อยนี้จะเป็นตัวบ่งชี้ว่า การสื่อสารจะมีประสิทธิภาพมากเพียงไร หรือได้ผลตามวัตถุประสงค์

หรือไม่ ต้องคำนึงถึงการสื่อสาร 6 ประการ คือ แหล่งสาร ผู้เข้ารหัส สาร ช่องทางหรือสื่อ ผู้ถอดรหัส และผู้รับสาร ได้นำเอาแหล่งสาร และผู้เข้ารหัสมารวมไว้ในองค์ประกอบเดียวกัน คือ Source และได้นำเอาผู้ถอดรหัสกับผู้รับสารมารวมเป็น Receiver

2.1.4.1 ผู้ส่งสาร หรือแหล่งสาร หมายถึง แหล่งกำเนิดของสาร หรือผู้เลือกสรรข่าวสารเกี่ยวกับความคิด เหตุการณ์ต่างๆ สิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ ส่งต่อไปยังผู้รับสาร ผู้ส่งนี้อาจเป็น คนเพียงคนเดียว หรือบุคคลหลายคน เช่น สถาบัน องค์กร สถาบันวิทยุ สถานีโทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่ง Source ควรมีลักษณะที่ดีดังนี้

1) ทักษะในการสื่อสาร หมายถึง ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญในการสื่อสาร ซึ่งจะทำให้ผู้ส่งสารสามารถวิเคราะห์จุดประสงค์และความต้องการในการสื่อสารได้ รวมถึงรู้จักเลือกสื่อ และภาษาที่เหมาะสมกับผู้รับสารแต่ละกลุ่ม

2) ทักษะคิด เป็นความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้โดยทักษะคิด แบ่งออกเป็น

(1) ทักษะคิดต่อตนเอง เป็นการที่ผู้ส่งสารประเมินตนเอง กล่าวคือ ผู้ส่งสารอาจมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อตนเอง ซึ่งถือเป็นทัศนคติในทางลบ แต่ในทางตรงกันข้ามผู้ส่งสารอาจมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองก็ได้ ทักษะคิดต่อตนเองเป็นผลสืบเนื่องมาจากบุคลิกภาพด้วยและยังมีผลต่อการสร้างสารอย่างมาก

(2) ทักษะคิดต่อเนื้อหา เป็นทัศนคติที่ผู้ส่งสารจะมีต่อเนื้อหาของสารที่เขาจะส่ง

(3) ทักษะคิดต่อผู้รับสาร หรือบุคคลอื่นๆ ในกระบวนการสื่อสาร กล่าวคือ ถ้าผู้ส่งสารมีทัศนคติที่ดี หรือไม่ดีต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ก็จะทำให้การสื่อสารแตกต่างกันออกไป

3) ระดับความรู้ ผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในข่าวสารที่จะส่งออกไปก่อน เพื่อสามารถถ่ายทอดข่าวสารไปยังผู้รับได้

4) ระบบสังคมและวัฒนธรรม หรือพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรม บุคคลที่มีพื้นฐานทางสังคมต่างกัน วัฒนธรรมต่างกันจะมีการสื่อสารต่างกันไปด้วย เช่น ค่านิยม ความเชื่อ ตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ส่งสาร จะเป็นตัวกำหนดรูปแบบของการสื่อสาร นอกจากนั้น ผู้ส่งสารยังจะต้องทราบถึงพื้นฐานทางสังคม และวัฒนธรรมของผู้รับสารเสียก่อนจึงจะสามารถทางการสื่อสารได้ผลดี

2.1.4.2 สาร หมายถึง สิ่งที่ผู้ส่งสารให้ผู้รับสาร โดยสารจะเป็นตัวแทนของความคิดที่ส่งผ่านไปตามสื่อ และไปกระตุ้นความหมายให้เกิดแก่ผู้รับ ไม่ว่าจะเป็นคำพูด การเขียน ภาพ เสียงเพลง ฯลฯ ก็นับว่าเป็นสาร ซึ่งสารที่ดีจะต้องเป็นสารที่เรียกร้องความสนใจ ทำให้เกิดประสบการณ์ร่วมกัน และสารนั้นจะต้องตรงกับความต้องการของผู้รับสารด้วย แต่อย่างไรก็ตาม สารนี้จะไม่มีความหมาย ถ้าผู้รับสารไม่มีความสามารถในการอ่านหรือแปลความต่อสารนั้น

2.1.4.3 ช่องทางในการสื่อสารหรือสื่อ ในกระบวนการสื่อสารมวลชน ช่องทางการสื่อสารที่รู้จักโดยทั่วไป ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ เป็นต้น ความเหมาะสมของสื่อที่จะใช้จะต้องสอดคล้องกับการรับรู้ของผู้รับสาร

การใช้ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม จะทำให้การสื่อสารบรรลุประสิทธิภาพ เพราะช่องทางการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับผู้รับสารในการเลือกจดจำ เช่น เมื่อผู้ส่งสารเปลี่ยนความเร็วในการพูด ระดับเสียง และคุณภาพเสียง ผู้รับสารก็จะเลือกจดจำเนื้อหาของสารได้มาก แต่ถ้าผู้ส่งสารเพิกเฉยต่อการใช้ช่องทางการสื่อสาร ย่อมทำให้ผู้รับสารไม่อาจจำสารนั้นได้ ความคล่องตัวในการใช้ช่องทางการสื่อสารกับผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสารมักไปด้วยกัน และวิธีการสื่อสารที่ดี มักจะชักจูงใจผู้รับสารได้ดีด้วย

2.1.4.4 ผู้รับสารหรือผู้ถอดรหัส หมายถึง ผู้ที่รับข่าวสารจากแหล่งสาร เป็นจุดมุ่งหมายปลายทางที่สารส่งไปถึง อาจเป็นบุคคลที่กำลังรับฟัง ดู หรืออ่านข่าวสาร หรือเป็นสมาชิกของกลุ่ม เช่น ผู้ฟังคำบรรยาย หรือมวลชน ซึ่งโดยปกติแล้ว ผู้รับสารจะทำหน้าที่เป็นคนถอดรหัสข่าวสารที่มาจากแหล่งข่าวสารด้วยตนเอง ยกเว้นบางกรณีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชน (Mass Communication) ผู้รับสารอาจไม่สามารถถอดรหัสได้ ต้องอาศัยบุคคลอื่นๆ เช่น คนอ่านหนังสือไม่ได้ต้องอาศัยบุคคลอื่นอ่านให้ฟัง เป็นต้น

ผู้รับสาร ก็เช่นเดียวกับผู้ส่งสาร คือ จะต้องมียอดประกอบต่อไปนี้รวมอยู่ด้วย จึงจะทำให้การสื่อสารได้ผล

1) ทักษะในการสื่อสาร ประกอบด้วย ความสามารถในการฟัง การอ่าน และการคิด ถ้าผู้รับสารไม่มีทักษะเหล่านี้ เขาจะไม่สามารถรับและถอดรหัสได้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าสังคมใดก็ตามที่มีผู้อ่านออกเขียนได้น้อย สังคมนั้นจะพัฒนาค่อนข้างช้า

2) ทศนคติ ผู้รับสารจะถอดรหัสของสารได้ขึ้นอยู่กับทัศนคติที่เขามีต่อตนเอง ทัศนคติที่มีต่อผู้รับสาร และทัศนคติที่ดีต่อเนื้อหาของสาร คือ ผู้รับสารที่จะถอดรหัสได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องไม่ดูถูกตนเอง ไม่มีอคติต่อข่าวสารที่จะรับ และต้องให้ความเชื่อถือต่อผู้ส่งสาร

3) ระดับความรู้ การสื่อสารจะได้ผลดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผู้รับสารว่าจะมีความเข้าใจสัญลักษณ์ เนื้อหาสาร ธรรมชาติของการสื่อสารแค่ไหน ถ้าหากว่าผู้รับสารไม่เข้าใจแล้ว จะทำให้การรับสารผิดไป ไม่ตรงกับที่ผู้ส่งสารต้องการที่จะให้ผู้รับสารได้รับ

4) ระบบสังคมและวัฒนธรรม บุคคลที่มีวัฒนธรรม ตำแหน่งในสังคม สถานภาพ กลุ่มสมาชิก การดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันออกไป ย่อมจะทำให้การรับและแปลความหมายของสารผิดไป การเปลี่ยนแปลงทางสังคมย่อมจะทำให้วิธีการสื่อสารเปลี่ยนไปด้วย

องค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบข้างต้นนี้ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีผลกระทบซึ่งกันและกัน รวมทั้งมีผลต่อการสื่อสารด้วย ดังนั้นหากผู้ส่งสารมีประสิทธิภาพ แต่สื่อและผู้รับสารด้อยประสิทธิภาพ ก็จะทำให้ประสิทธิผลของการสื่อสารด้อยลงไป ในทำนองเดียวกัน หากผู้ส่งสารด้อยประสิทธิภาพ หากสารไม่ชัดเจน แม้จะมีสื่อและผู้รับสารที่มีประสิทธิภาพ การสื่อสารก็ยังด้อยประสิทธิภาพเช่นกัน และยิ่งหากทั้งผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสารด้อยประสิทธิภาพด้วยแล้ว การสื่อสารก็มีโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จน้อยที่สุด ดังนั้นองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารเหล่านี้เป็นตัวกำหนดประสิทธิผลของการสื่อสาร นอกจากนี้ ปัจจัยทางด้านทัศนคติของผู้รับสารทั้งต่อตนเอง ต่อสาร และผู้ส่งสาร เป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งที่สามารถเพิ่มหรือลดประสิทธิผลของการสื่อสารได้

ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงความสำคัญขององค์ประกอบในกระบวนการสื่อสารดังกล่าวแล้ว งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้มุ่งวิเคราะห์เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานีโดยวิเคราะห์ทั้งตัวผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร เนื่องจากองค์ประกอบทั้ง 4 มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน การที่จะสื่อสารให้ประสบความสำเร็จนั้น องค์ประกอบหลักที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการสื่อสาร คือ การมีการจัดการการสื่อสารที่ดี

David (อ้างถึงใน วิรัช ลภีรัตนกุล, 2532) อธิบายถึงกฎ 5 ข้อ ของการสื่อสารว่า เมื่อผู้ส่งสารสื่อสารไปยังผู้รับสารนั้น ผู้ส่งสารย่อมมีวัตถุประสงค์ที่คาดหวังไว้ 5 ขั้นตอน ต่อผู้รับสาร เรียกว่า กฎ 5 ข้อแห่งการสื่อสาร คือ การรับสารนั้นได้ การเข้าใจสารนั้น การยอมรับ การเกิดการปฏิบัติ และการมีปฏิกิริยาตอบกลับ

ดังนั้น ในการสื่อสารทุกประเภท ถ้าผู้รับสารสามารถบรรลุถึงกฎ 5 ข้อ ตามขั้นตอนนี้แล้ว ย่อมถือได้ว่าเป็นการสื่อสารที่ประสบผลสำเร็จ

Roger (1971) ได้ให้ความเห็นว่า การส่งสารซ้ำๆ หลายครั้ง จะทำให้สารนั้นถูกยอมรับ โดยผู้รับสารมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้รับสารจำเนื้อหาสารได้ดีขึ้นและสารนั้นจะมีประสิทธิภาพในการจูงใจในเพิ่มขึ้นด้วย

Kotler and Roberto (1989) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการจดจำสาร (Memorability Factors) ของผู้รับสาร ว่า ต้องประกอบด้วยตัวสนับสนุนให้สารน่าจดจำ (Idea Reinforcement) คือ การนำเสนอสารซ้ำๆ กัน จะเป็นตัวช่วยให้สารเป็นที่จดจำได้มากโดยใช้ความถี่ ซึ่งหมายถึง อัตราความบ่อยครั้งที่กลุ่มเป้าหมายได้รับสาร และการย้ำ คือ การย้ำเตือนเป็นระยะๆ เพื่อให้ผู้รับสารจะได้ไม่ลืมสารนั้นๆ ตลอดจนความต่อเนื่องในการให้ข่าวสารอย่างสม่ำเสมอด้วย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารและประสิทธิผลของการสื่อสารข้างต้น มาสนับสนุนผลการศึกษา โดยวิเคราะห์เกี่ยวกับองค์ประกอบการสื่อสารทั้ง 4 องค์ประกอบข้างต้น ประกอบด้วย การศึกษาผู้ส่งสาร การศึกษาเนื้อหาสาร การศึกษาช่องทาง การสื่อสาร และการศึกษาผู้รับสาร เพื่อนำมาจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การสื่อสาร

ในเรื่องของการสื่อสารในการพัฒนาด้านต่างๆนั้น นอกจากต้องศึกษากระบวนการสื่อสารแล้ว กลยุทธ์การสื่อสาร เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น โดยการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆที่ก่อให้เกิดการสร้างกลยุทธ์ทั้ง 4 รูปแบบ ได้แก่ กลยุทธ์เกี่ยวกับผู้ส่งสาร กลยุทธ์การสร้างสาร กลยุทธ์การใช้สื่อ และกลยุทธ์เกี่ยวกับผู้รับสาร เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างกลยุทธ์การสื่อสารรูปแบบต่างๆ

2.2.1 ความหมายและความสำคัญ

กลยุทธ์การสื่อสาร (Communication Strategy) หมายถึง วิธีการสื่อสารที่กำหนดขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งมีความแตกต่างกันไปในแต่ละปัญหา แต่ละสถานการณ์ ไม่มีสูตรสำเร็จ กลยุทธ์มักจะถูกสร้างขึ้นจากการประยุกต์แนวคิดทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติที่เคยมีมา กลยุทธ์ที่ใช้จึงเป็นสิ่งกำหนดว่าจะใช้สื่ออะไร เมื่อไหร่ อย่างไร (พนม คลีฉายา, 2549, น.4) ซึ่งสอดคล้องกับการให้ความหมายของ ชวรัตน์ เชิดชัย และคณะ (2527, น.285) เกี่ยวกับกลยุทธ์การสื่อสารว่า หมายถึง การผสมผสานระหว่างการใช้รูปแบบของสื่อ สาร และแนวทางการใช้สื่อ ทั้งนี้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.2.2 ประเภทของกลยุทธ์การสื่อสาร

กลยุทธ์การสื่อสารสามารถแบ่งประเภทได้ตามเกณฑ์ขององค์ประกอบของกระบวนการสื่อสาร ได้ดังนี้ กลยุทธ์เกี่ยวกับผู้ส่งสาร กลยุทธ์การสร้างสาร กลยุทธ์การใช้สื่อ และกลยุทธ์เกี่ยวกับผู้รับสาร โดยมีรายละเอียดแต่ละกลยุทธ์ดังต่อไปนี้

2.2.2.1 กลยุทธ์เกี่ยวกับผู้ส่งสาร

อิทธิพลของผู้ส่งสาร เป็นสิ่งจำเป็นในการวิเคราะห์ผู้ส่งสารเพราะจะเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ต่างๆ ซึ่งอิทธิพลที่สำคัญของผู้ส่งสาร นั้นคือความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร (อรรถวรรณ ปิลาธนโอบาท, 2537, น.83) ได้แก่

- 1) บุคลิกภาพของผู้ส่งสาร ได้แก่ ความเป็นผู้นำ ความมีอำนาจ ลักษณะที่แสดงออก ลักษณะนิสัยอื่นๆ เช่น ความนอบน้อม การปรับตัวเองให้เข้ากับบริบท วุฒิภาวะ ความน่าไว้วางใจ เป็นต้น
- 2) ความรู้และความสามารถของผู้ส่งสาร ได้แก่ ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด ความรู้เกี่ยวกับผู้รับสาร ความเชี่ยวชาญ ความรู้เกี่ยวกับบริบทและสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ในการทำงาน การฝึกอบรม เป็นต้น
- 3) คุณสมบัติในการสื่อสาร หรือเชื่อมโยงสารไปยังผู้รับสาร ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการพูด การรับฟัง การโน้มน้าวใจ เป็นต้น
- 4) ความมีพลัง หมายถึง ผู้ส่งสารที่มองดูแล้วมีความชัดเจน กระตือรือร้น ความเชื่อมั่น และความเข้าใจในตัวผู้รับสาร
- 5) การมีพื้นฐานร่วมกัน หมายถึง พื้นฐานร่วมกันระหว่างแหล่งสารกับผู้รับสารในเรื่องของค่านิยม ความเชื่อ ทศนคติ ความน่าสนใจ เมื่อผู้รับสารรู้ว่าสารมีพื้นฐานร่วมกันกับตน จึงสามารถคล้อยตามได้ง่าย

นอกจากความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสารแล้ว (วิระชัย ตั้งสกุล, 2549, น.297-298) ยังได้กล่าวถึงอิทธิพลของผู้ส่งสารทางด้านความดึงดูดใจ ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ ได้แก่

- 1) การปรากฏกาย หมายถึง ลักษณะภายนอก ได้แก่ เพศ เชื้อชาติ ขนาดรูปร่าง สีผิว การแต่งกาย เป็นต้น
- 2) ความน่าชื่นชอบ หมายถึง ความรู้สึกดี หรือความรู้สึกทางบวกต่อผู้รับสาร อันอาจเกิดจากการปรากฏกายหรือพฤติกรรมของผู้ส่งสารเอง

3) ความคล้ายคลึง หมายถึง ความคล้ายคลึงระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารทั้งในด้านทัศนคติ พื้นฐานชีวิตและการปรากฏกาย

2.2.2.2 กลยุทธ์การสร้างสาร

Power (1995 อ้างถึงใน วิระชัย ตั้งสกุล, 2549, น.269) กลยุทธ์การสร้างสาร หมายถึง การวางแผนในการจัดการเข้ารหัสของข้อมูล ซึ่งก็คือ สารไม่ว่าจะเป็นสัญลักษณ์ใดๆ เช่น คำ ข้อความ รูปภาพ ท่าทาง เพื่อสื่อไปยังผู้รับสารให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่วางไว้ ซึ่งกลยุทธ์การสร้างสารนี้ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ตัวสาร และวิธีการนำเสนอสาร องค์ประกอบของกลยุทธ์การสร้างสาร ได้แก่

1) วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ได้แก่ การสร้างสารเพื่อเรียนรู้และค้นหา การสร้างสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ การสร้างสารเพื่อช่วยเหลือ การสร้างสารเพื่อโน้มน้าวใจ และการสร้างสารเพื่อความเพลิดเพลิน

2) การกำหนดผู้รับสารเป้าหมาย โดยการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์และทางจิตวิทยา

3) เนื้อหาหลักของสาร

4) หลักฐานสนับสนุน

5) ลีลาอารมณ์ของสาร

2.2.2.3 กลยุทธ์การกำหนดเนื้อหาสาร

การกำหนดเนื้อหาหลักของสาร เพื่อส่งไปยังผู้รับสารเป้าหมาย ควรพิจารณาจากสิ่งสำคัญ (พนม คลีฉายา, 2549, น.6) ดังนี้

1) อะไรบ้างที่กลุ่มเป้าหมายต้องการทราบ

2) ผู้รับสารมีความรู้ดีเกี่ยวกับเนื้อหานั้น

3) ทำไมผู้รับสารจึงไม่พร้อมปฏิบัติตามแนวทางของสาร

4) วิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมที่สุด

2.2.2.4 กลยุทธ์การนำเสนอสาร

กลยุทธ์การนำเสนอสารนั้นมีอยู่หลากหลายกลยุทธ์ ซึ่งมีความสำคัญในการช่วยให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกลยุทธ์การนำเสนอสารสามารถแบ่งเป็นประเด็นหลักๆ ดังนี้ คือ การนำเสนอสารแบบด้านเดียวและสารสองด้าน (One-Sided or Two-Sided Message) การนำเสนอสารเชิงเหตุผลหรืออารมณ์ (Rational or Emotional Message) การใช้ผลของสารต้น

หรือผลของสารปลาย (Primacy or Recency Effect) และการใช้ข้อสรุปโดยนัย (Explicit or Implicit Conclusions)

2.2.2.5 กลยุทธ์การใช้สื่อ

วิทยากร ท่อแก้ว (2549, น.41-42) ได้กำหนดแนวทางการกำหนดกลยุทธ์การใช้สื่อไว้ว่าเกี่ยวกับการวิเคราะห์สื่อซึ่งมักจะพิจารณาในด้านต่างๆ ดังนี้

- 1) ด้านความสะดวกในการเข้าถึง โดยพิจารณาว่า สื่อใดที่ผู้รับสารเป้าหมายจะเข้าถึงได้ง่ายที่สุด
- 2) ด้านการครอบคลุมสื่อ หมายถึง ความสามารถหรือประสิทธิภาพของสื่อที่จะไปถึงผู้รับ โดยพิจารณาจากการครอบคลุมพื้นที่หรือบริเวณที่ผู้รับสารอาศัยอยู่
- 3) ด้านประสิทธิภาพของสื่อ พิจารณาได้จากการเรียกความสนใจ การให้ความเข้าใจ การชักจูงใจ และการสร้างความจดจำ
- 4) ด้านความน่าเชื่อถือ โดยทั่วไปกล่าวกันว่า สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีความน่าเชื่อถือในแง่ของข่าวสารมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อหนังสือพิมพ์

2.2.2.6 กลยุทธ์การใช้สื่อแบบบูรณาการ

- 1) การใช้จุดเด่นของสื่อหนึ่งเพื่อลดข้อจำกัดของสื่อหนึ่ง เป็นการนำสื่อร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์ หรือการใช้สื่อผสมผสานเพื่อนำเสนอเนื้อหาได้อย่างครบถ้วน
- 2) การใช้สื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการนำสื่อหลากหลายประเภทให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น กลุ่มที่ไม่รู้หนังสือ ใช้สื่อที่มีเสียงและภาพประกอบ เป็นต้น
- 3) การใช้สื่อให้กระจายข่าวสารครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายได้ทุกกลุ่ม กลุ่มเป้าหมายอาจจะมีแหล่งที่อยู่กระจายกันออกไป
- 4) การใช้สื่อหลายประเภทเสริมแรงกระตุ้นและเรียนรู้เร็ว เป็นการนำสื่อเพื่อกระตุ้นให้กลุ่มเป้าหมายเกิดการตอบสนองหลายๆทาง

2.2.2.7 กลยุทธ์เกี่ยวกับผู้รับสาร

แนวทางการสร้างกลยุทธ์ด้านผู้รับสาร ได้แก่ การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย (Target Audience) ซึ่งการวิเคราะห์ผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายนี้ จะทำให้ จะทำให้ผู้สื่อสารสามารถรู้จักลักษณะทางประชากรของผู้รับสารและจะช่วยให้เข้าใจและสามารถคาดคะเนพฤติกรรมมารับสารของผู้รับสารไว้ล่วงหน้าได้ เพราะฉะนั้นการสื่อสารทุกครั้งผู้สื่อสารควรวิเคราะห์ผู้รับสารก่อน

เพื่อเลือกผู้รับสาร เนื้อหาสารและช่องทางการสื่อสารได้ตรงกับความสนใจ ความพอใจ และความ ต้องการของผู้รับสารแต่ละกลุ่ม (วิทยากร ท่อแก้ว, 2549, น.32) ซึ่งกลุ่มผู้รับสารเป้าหมายในการ สื่อสารเพื่อการพัฒนา คือ กลุ่มบุคคลที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่กำหนด (พนม คลีฉายา, 2549, น.5)

อรวรรณ ปิรันธโรวาท (2537, น.70) ลักษณะการวิเคราะห์ผู้รับสารเป้าหมาย ได้แก่

1) ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้ คือ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา ศาสนา รายได้ ลักษณะทางอาชีพ สถานะทางสังคม สถานภาพสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เชื้อชาติ วัฒนธรรม เป็นต้น

2) ลักษณะทางจิตวิทยา ลักษณะทางจิตวิทยา ประกอบด้วยปัจจัยด้าน ต่างๆ ดังนี้ คือ ความเชื่อ ทศนคติ ความรู้ ความต้องการ ค่านิยม แรงจูงใจ บุคลิกภาพ แนวทางใน การดำเนินชีวิต เป็นต้น

3) ลักษณะทางภูมิประเทศ และที่ตั้งชุมชน ลักษณะทางภูมิประเทศ และที่ตั้งชุมชน ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่างๆดังนี้ คือ ภูมิประเทศที่ตั้งของที่อยู่อาศัย ภูมิอากาศ เส้นทางการคมนาคม ลักษณะที่ตั้งชุมชนหรือการรวมกลุ่มชุมชน สภาพอากาศ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

4) ลักษณะด้านความรู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี และ การปฏิบัติเกี่ยวกับอาชีพที่เกี่ยวข้อง ความสามารถในการอ่าน การเขียน แหล่งความรู้ในท้องถิ่น ความรู้และทัศนคติที่มีต่อปัญหาหรือแนวทางการพัฒนา

5) ลักษณะเกี่ยวกับสื่อที่มีอยู่ในพื้นที่ ได้แก่ สื่อมวลชน เช่น สถานี วิทยุกระจายเสียง สถานีโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ซึ่งควรทราบถึงแผนผังรายการที่ ออกอากาศ คอลัมน์ รวมทั้งนักข่าว บรรณาธิการ ผู้ผลิตรายการ สื่อในชุมชน เช่น หอกระจายข่าว แผ่นป้ายติดประกาศ เป็นต้น

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อมาสนับสนุนผล การศึกษา โดยวิเคราะห์เกี่ยวกับ กลยุทธ์ของผู้ส่งสาร กลยุทธ์ของเนื้อหาสาร กลยุทธ์ของช่อง ทางการสื่อสาร และศึกษากลยุทธ์ของผู้รับสาร ว่ามีการใช้กลยุทธ์ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนา ชุมชนอย่างไรเพื่อนำมาสู่จัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเชิงชุมชนคลอง หก จังหวัดปทุมธานี

2.3 ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชน

การเป็นผู้นำหรือภาวะผู้นำ (Leadership) เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับ “ตัวผู้นำ” และการทำงานของผู้นำในฐานะที่ใช้อิทธิพลเพื่อต่อพฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องในกลุ่มหรือผู้ตาม

การพัฒนาชุมชนให้มีศักยภาพเข้มแข็ง และบรรลุเป้าหมายของชุมชนนั้นการดำเนินงานดังกล่าวต้องอาศัยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้ามาทำหน้าที่ในการกระตุ้น สนับสนุนให้สมาชิกของชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆในการแก้ปัญหาภายในชุมชน และพัฒนาชุมชนของตนเองรวมทั้งเป็นผู้ประสานความร่วมมือระหว่างชุมชนกับหน่วยงานภายในองค์กรดำเนินงานดังกล่าว

2.3.1 ความหมายของผู้นำ

Bell (1969 อ้างถึงใน อรุณ สุงผอม, 2534, น.15) ให้ความหมายของผู้นำว่า เป็นผู้นำซึ่งอยู่ในอำนาจ หรือตำแหน่งที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้เป็นผู้ซึ่งสามารถมีอิทธิพลในการจัดการและจัดสรรต่อสิ่งที่มีคุณค่าต่างๆ มากกว่าคนอื่นๆ ในชุมชนนั้นเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ปรารถนาทั้งของตนและสมาชิกของชุมชน

Burdy (อ้างถึงใน อรรถวิทย์ ศิลาคุปต์, 2536, น.42) กล่าวว่าผู้นำ คือ บุคคลที่สามารถช่วยเหลือบุคคลอื่น และยังปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจทำให้ผู้ตามมีความเชื่อมั่นในตัวเขาสามารถช่วยคลี่คลายความตึงเครียดต่างๆลงได้และสามารถนำกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายได้

สมพันธ์ เตชะอธิก และคณะ (2537) ให้ความหมายว่า ผู้นำเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะนำชาวบ้านในด้านที่ผู้นำนั้นมีความสามารถ โดยมีจิตสำนึกและอุดมการณ์ที่จะยังประโยชน์ให้เกิดแก่ชุมชน โดยไม่ต้องรอคำสั่งให้ปฏิบัติภารกิจใดๆจากอำนาจทางการ

กุสุมา ภาใหญ่ (2540) สรุปลักษณะกว้างๆ ของความหมายผู้นำ 6 ประการ คือ

- 1) ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้
- 2) ผู้นำที่เป็นจุดรวมของพฤติกรรมในกลุ่ม
- 3) ผู้นำที่ถูกเลือกขึ้นมาจากเหล่าสมาชิกในกลุ่ม
- 4) ผู้นำที่มีอิทธิพลต่อสมาชิกคนอื่นๆ โดยที่สมาชิกรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม
- 5) ผู้นำที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวไปสู่กลุ่มเป้าหมาย

กวี วงศ์พุม (2542, น.14-15) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับผู้นำไว้ 5 ประการ คือ

- 1) ผู้นำ หมายถึง ผู้ซึ่งเป็นศูนย์กลางหรือจุดรวมของกิจกรรมภายในกลุ่มเปรียบเสมือนแกนของกลุ่ม เป็นผู้มีโอกาสติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นมากกว่าทุกคนในกลุ่ม มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มสูง

2) ผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งนำกลุ่มหรือพากลุ่มไปสู่วัตถุประสงค์หรือจุดหมายที่วางไว้ แม้แต่เพียงชี้แนะให้กลุ่มไปสู่จุดหมายปลายทางก็ถือว่าเป็นผู้นำ ทั้งนี้รวมถึงผู้นำที่นำกลุ่มออกนอกกลุ่มนอกทางด้วย

3) ผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่คัดเลือกหรือยกให้เขาเป็นผู้นำของกลุ่ม ซึ่งเป็นไปโดยอาศัยลักษณะทางสังคมมิติของบุคคลเป็นฐาน และสามารถแสดงพฤติกรรมของผู้นำได้

4) ผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะบางอย่าง คือสามารถสอดแทรกอิทธิพลบางประการอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มได้มากที่สุด

5) ผู้นำ หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งสามารถนำกลุ่มไปในทางที่ต้องการ เป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมและเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการแสดงบทบาทหรือพฤติกรรมความเป็นผู้นำ

ประสิทธิ์ ทองอุ่น (2542, น.233) ได้ให้ความหมายของ “ผู้นำ” ว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้างาน โดยได้รับการคัดเลือกและการยอมรับ ได้รับการยกย่องให้เป็นหัวหน้างาน ให้เป็นผู้ตัดสินใจ เป็นผู้ใช้อำนาจ ทั้งพระเดชและพระคุณในการปกครองบังคับบัญชาและถือได้ว่ามีอิทธิพลเหนือจิตใจผู้อื่นในการที่จะจูงใจให้บุคคลปฏิบัติตามตามกระบวนการของการบริหาร

2.3.2 คุณลักษณะของผู้นำ

ประเวศ วะสี (อ้างถึงใน มานิตา คอยระงับ, 2543) กล่าวว่า ลักษณะผู้นำตามธรรมชาติมีดังนี้

- 1) ฉลาด ผู้นำตามธรรมชาติจะเป็นคนที่ฉลาดเสมอ
- 2) เป็นคนเห็นแก่ส่วนรวม คนเห็นแก่ส่วนรวมทำให้ส่วนรวมมีพลัง
- 3) เป็นคนติดต่อสื่อสารกับผู้คนรู้เรื่อง
- 4) เป็นที่ยอมรับของสมาชิกโดยอัตโนมัติ ทำให้การทำงานมีความราบรื่นมีความสุข และมีประสิทธิภาพ

ในงานพัฒนาชุมชน เรวดี ไชยพาน (2523) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะทั่วไปของผู้นำท้องถิ่นก็เหมือนกับผู้นำอื่นๆ แต่ในงานพัฒนาชนบทผู้นำควรมีลักษณะอื่นๆ ประกอบด้วย

- 1) ช่วยเหลือผู้อื่นในการแก้ปัญหา
- 2) ให้คำแนะนำปรึกษาอย่างมีเหตุผล
- 3) ชี้แนะทางที่จะทำให้เกิดการประสานงาน เกิดความร่วมมือ ร่วมทำงานด้วยกัน

ระหว่างประชาชนในการแก้ปัญหาต่าง ๆ

4) มีความเต็มใจที่จะยอมรับฟังความบกพร่องของตนเอง และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

5) คำนึงถึงสิทธิมนุษยชน

6) ไม่เป็นบุคคลที่ผูกขาดการตัดสินใจใดๆ

7) คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว

จิตจางง กิติกรติ (2532) แบ่งคุณลักษณะของผู้นำที่เอื้ออำนวยต่องานพัฒนาชุมชนไว้ 8 ประการ ได้แก่

- 1) มีจิตในมุ่งมั่นที่จะพัฒนา
- 2) มีความซื่อตรงต่อเจ้าหน้าที่
- 3) มีจิตใจเป็นกุศล
- 4) การยอมรับวิทยาการแผนใหม่
- 5) ความเชื่อมั่นในตนเอง
- 6) ทศนคติแบบประชาธิปไตย
- 7) มีความจงรักภักดีต่อสถาบัน
- 8) มีความเป็นผู้นำ

กิติมา บรีดีติติก (2539, น.268) กล่าวถึงลักษณะที่ดีของผู้นำว่า จะหาบุคคลคนเดียวที่เพียบพร้อมคุณลักษณะของผู้นำที่ดีทั้งหมดนั้นเป็นการหายาก เพราะลักษณะอุปนิสัยใจคอ และวิธีการทำงานแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกัน และยังคงแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ที่บริหารด้วย แต่พอสรุปได้ว่า ผู้นำควรมีคุณสมบัติ 3 ประการ ซึ่งเรียกว่า “ไตรภูมิ” คือ ภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิฐาน และนอกจากนี้แล้ว ผู้นำควรเป็นผู้เฉลียวฉลาด มีไหวพริบ มีความสามารถรอบด้าน มีความเชื่อมั่นในตนเอง ทะเยอทะยาน และกระตือรือร้นที่จะก้าวหน้า มีความสุภาพอ่อนน้อม จริใจต่อคนทั่วไป มีศีลสัตย์และศรัทธาต่อผู้ร่วมงาน

दनัย เทียนพุด (2539, น.191-192) ได้อธิบายถึงผู้นำในองค์การสมัยใหม่ไว้ ดังนี้

1) มีความรู้ความสามารถทั้งจากการได้รับการสั่งสอนมา จากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์และกลั่นกรองสิ่งนั้นให้สอดคล้องเหมาะสมกับองค์การ

2) มองการณ์ไกล สามารถคาดการณ์ปัญหา หรือเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่องเป็นระบบ และหาทางป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้น ผู้นำจะต้องมุ่งมั่น เอาใจใส่จริงจังในการทำงาน แสวงหาหรือเฝ้าหาวิธีการทำงาน

ที่ทำให้รู้สึกสนุกในการทำงาน หาวิธีการทำงานจากผู้ที่ประสบความสำเร็จ ตลอดจนความทะเยอทะยาน เพื่อความก้าวหน้าขององค์กรและตนเอง

3) กล้าตัดสินใจ นับเป็นหลักการที่มีความสำคัญมากสำหรับผู้นำ การกล้าที่จะตัดสินใจก็แสดงถึงการเป็นคนที่มีความกล้าเสี่ยงอยู่ในตัวเอง

4) มีมนุษยสัมพันธ์สูง มีข้อสังเกตว่า คนที่ตำแหน่งยิ่งสูงจะยิ่งอ่อนน้อมสุภาพ พุดจาติ เข้ากับใครก็ได้ และที่สำคัญมีความสามารถในการรวมคนให้ทำงานร่วมกันได้ ในลักษณะที่ก่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ ประสานงานกัน

5) มีคุณธรรม ผู้นำจะต้องรู้ว่าสิ่งใดควรหรือไม่ควรในการดำเนินงาน รวมทั้งการดำเนินชีวิต เพราะสิ่งที่ผู้นำปฏิบัติหรือแสดงออกคือภาพลักษณ์ขององค์กรด้วย

2.3.3 ประเภทของผู้นำ

จากลักษณะของผู้นำแบบต่างๆ Tead (1963) ได้แจ้งลักษณะการเกิดของผู้นำไว้ดังนี้

1) ผู้นำโดยการสร้างตนเอง (The Self-constituted leader) เป็นภาวะผู้นำซึ่งผลกดันตนเองสู่ความเป็นผู้นำ โดยบุคลิกลักษณะเข้มแข็ง และความสำนึกในตนเองอย่างหนักแน่น กับมีกำลังใจแน่วแน่ที่จะกระทำการที่เขาเห็นว่าสำคัญให้บรรลุผลสำเร็จ ตามประวัติศาสตร์มักมีผู้คิดว่าผู้นำประเภทนี้เป็นผู้นำมาโดยกำเนิด และการที่บุคคลพวกนี้เป็นพวกที่สร้างตนเองขึ้นมา จึงมีเจตนาในการแสดงอำนาจอย่างมากมายและไม่มีที่สิ้นสุด

2) ผู้นำซึ่งเลือกโดยหมู่คณะ (The group-selected leader) เป็นผู้นำที่เกิดจากการเลือกบุคคลในหมู่คณะเดียวกัน แล้วเสริมสร้างอิทธิพลของเขาในฐานะที่เป็นผู้นำขึ้นมา เพราะในสังคมการเมืองระบอบประชาธิปไตย การเลือกผู้นำเป็นวิธีที่มีผลในด้านการจูงใจผู้ที่ถูกนำ เนื่องจากคนเหล่านี้ต่างเชื่อว่าเขาสามารถไว้วางใจการดำเนินนโยบายบริหารของผู้นำได้

3) ผู้นำที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้ที่มีอำนาจเหนือ (The leader appointed from above) เป็นผู้นำซึ่งเข้ามาสู่ตำแหน่งโดยการแต่งตั้ง โดยคณะกรรมการอำนวยการ หรือกรรมการบริหาร หรือโดยหัวหน้าระดับเหนือขึ้นไป ในกรณีเช่นนี้ก็กลุ่มมิได้เป็นผู้เลือกผู้นำ แต่ผู้นำเป็นผู้รวบรวมบุคคลเข้าเป็นกลุ่ม โดยผู้นำจะต้องแสดงให้คนเหล่านั้นเห็นว่า ในการรับใช้หมู่คณะนั้น เขาเหล่านั้นเกิดความปรารถนาในสิ่งที่เป็นความปรารถนาในองค์กร

จึงสามารถสรุป ลักษณะของผู้นำในลักษณะต่างๆกันได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ

1) ผู้นำโดยโครงสร้าง (The Structure Leader) ผู้นำในลักษณะนี้จะเป็นผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของทางราชการ ซึ่งเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่ทางการได้กำหนดไว้ดำรงอยู่ในตำแหน่งต่างๆ ได้แก่ บุคคลที่ดำรงตำแหน่ง เช่น กำนัน ผู้ช่วยกำนัน ผู้ช่วย

ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการสภาตำบล และสารวัตรกำนัน เป็นต้น ซึ่งผู้นำโดยโครงสร้าง จะมีอำนาจหน้าที่เป็นไปตามกฎหมายบังคับให้มี และกระทำได้ตามกฎระเบียบข้อบังคับของทางราชการ จะกระทำการนอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมิได้ ทั้งนี้ผู้นำโดยโครงสร้างดังกล่าว คือ ลักษณะของการเป็นผู้นำแบบเป็นทางการนั่นเอง

2) ผู้นำโดยธรรมชาติ (The Natural Leader) ผู้นำในลักษณะนี้จะเป็นผู้นำที่ชาวบ้านส่วนใหญ่ให้การยอมรับ ให้เป็นผู้ตัดสินใจในการแสดงความคิดเห็น หรือกระทำการกิจกรรมใดๆ ซึ่งนอกเหนือจากบุคคลต่างๆในข้อแรก จะเป็นเหตุผลใดก็ตาม ผู้นำประเภทนี้จะเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลเหนือกว่าสมาชิกภายในกลุ่มชนโดยทั่วไป การที่จะทราบว่าบุคคลที่มีอิทธิพลคนใดที่เป็นผู้นำประเภทนี้นั้น ก็โดยอาศัยการบอกเล่าจากชาวบ้าน การกล่าวขวัญถึง ตลอดจนถึงการสังเกตพฤติกรรมประกอบกันในการพิจารณาตัดสินใจอันเป็นคุณลักษณะของผู้นำแบบไม่เป็นทางการ เป็นบุคคลที่ชาวบ้านเคารพยกย่องว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะทำให้ชาวบ้านเคารพเชื่อฟัง ซึ่งผู้นำชนิดนี้เองที่จะนำกลุ่มไปสู่จุดหมายได้เป็นผลสำเร็จ ผู้นำประเภทนี้ได้แก่ พ่อค้าในหมู่บ้าน อดีตผู้นำชุมชน ผู้ที่เคยเป็นบุคคลที่มีอำนาจ ผู้ที่มีฐานะทางการเงิน เป็นต้น ปัจจัยที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นผู้ผู้นำโดยธรรมชาติ

(1) ประสบการณ์ความรู้ความสามารถที่มีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับที่สูงกว่าชาวบ้านทั่วไป

(2) เป็นผู้ที่มีฐานะค่อนข้างดี ซึ่งมักได้รับการยอมรับจากชาวบ้าน เพราะผู้นำชนิดนี้สามารถช่วยเหลือแก่ชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อน เช่น การให้กู้ยืมเงิน เป็นต้น

(3) การมีมนุษยสัมพันธ์ ผู้นำโดยธรรมชาตินี้ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีมาก คือ มีความเป็นกันเองกับทุกคน

(4) ปัจจัยทางเครือญาติ เพราะมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลในหมู่บ้านของตนเองด้วยเกิดที่นั่น เติบโตที่นั่น จึงทำให้มีระบบเครือญาติอยู่ในหมู่บ้านนั้นมากจนเป็นที่ยอมรับของบุคคลในหมู่บ้านโดยทั่วไป จึงมีส่วนให้เกิดความร่วมมือกันในกลุ่มหมู่บ้านที่มีผู้นำชนิดนี้อยู่

กล่าวโดยสรุป ผู้นำคือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านใดด้านหนึ่งในชุมชน มีอิทธิพลต่อการจัดการสิ่งต่างๆในชุมชน เพื่อให้เกิดผลตามที่ตนและสมาชิกในชุมชนมุ่งปรารถนาให้เกิดผลสำเร็จ ทำให้ชุมชนพัฒนาขึ้น ทั้งนี้ลักษณะของผู้นำอาจมาจาก 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ ผู้นำโดยโครงสร้าง และผู้นำโดยธรรมชาติ คุณลักษณะของผู้นำฉลาด เป็นคนเห็นแก่ส่วนรวม คนเห็นแก่

ส่วนรวมทำให้ส่วนรวมมีพลัง เป็นคนติดต่อสื่อสารกับผู้คนรู้เรื่องเป็นที่ยอมรับของสมาชิกโดยอัตโนมัติ ทำให้การทำงานมีความราบรื่น มีความสุข และมีประสิทธิภาพ

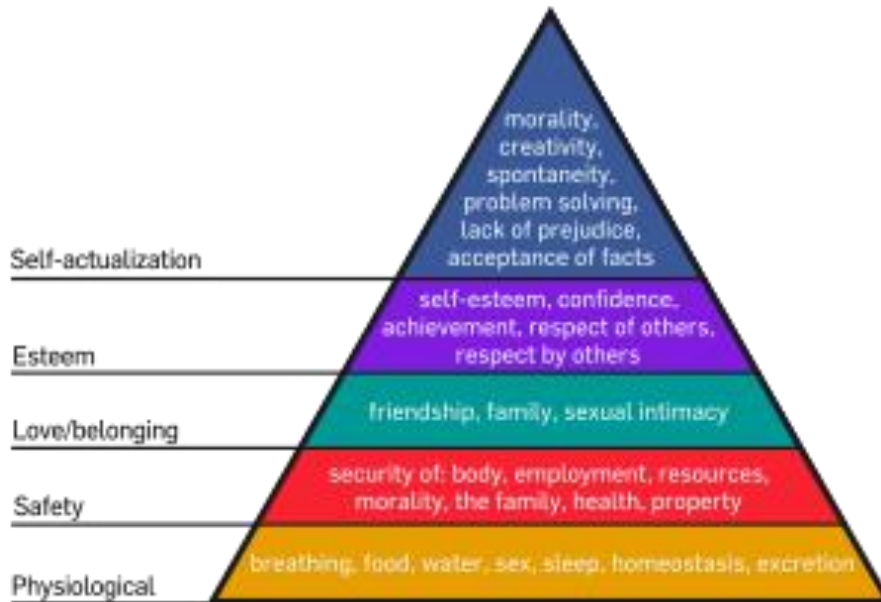
การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชนเพื่อมาสนับสนุนผลการศึกษา โดยวิเคราะห์จาก ความรู้และความสามารถของผู้นำชุมชน โดยการศึกษาลักษณะในการทำงาน การลงพื้นที่เพื่อแก้ไขปัญหาภายในชุมชน และบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้นำชุมชนที่มีต่อชุมชนในการจัดการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเชิงชุมชนคลอง จังหวัดปทุมธานี

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจ

Maslow (1954, pp.80-106) ได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับ แรงจูงใจ (Maslow's General Theory of Human & Motivation) โดย ได้อธิบายถึงความต้องการของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากต่ำไปหาสูง (Hierarchy & Needs) และเป็นทฤษฎีที่ยอมรับกันแพร่หลายสมมติฐานดังกล่าวมีความเกี่ยวกับ พฤติกรรมของมนุษย์ดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการ ความต้องการมีอยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด แต่สิ่งที่มนุษย์ต้องการนั้นขึ้นอยู่กับว่า เขามีสิ่งนั้นอยู่แล้วหรือยัง ขนาดที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอื่นจะเข้ามาแทนที่ กระบวนการนี้ไม่มีที่สิ้นสุด และจะเริ่มตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นแรงจูงใจของพฤติกรรม
3. ความต้องการของมนุษย์มีลำดับชั้นความสำคัญ กล่าวคือ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะมีการเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที
4. ตามทฤษฎีของมาสโลว์ได้แบ่งลำดับชั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) ไว้ 5 ชั้นจากต่ำไปสูง ดังนี้

ลำดับชั้นความต้องการตามทฤษฎีมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of human needs)

ภาพที่ 2.1 ลำดับชั้นความต้องการตามทฤษฎีมาสโลว์

แหล่งที่มา: Maslow, 1954, pp.80-106.

1. ต้องการของร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ได้แก่ ความต้องการปัจจัยสี่ ความต้องการการยกย่อง และความต้องการทางเพศ ฯลฯ เป็นต้น
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการอยู่รอด ซึ่งมนุษย์ต้องการเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้น เช่น ต้องการความมั่นคงในการทำงาน ความต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการความปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ เป็นต้น
3. ความต้องการด้านสังคม (Social needs) หรือความต้องการความรักและการยอมรับ (Love and belongingness needs) ความต้องการทั้งในแง่ของการให้และการได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการให้ได้การยอมรับ เป็นต้น
4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) ซึ่งเป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว (Self-esteem) ความนับถือ (Recognition) และสถานะ (Status) จกสังคม ตลอดจนเป็น

ความพยายามที่จะให้มีความสัมพันธ์ระดับสูงกับบุคคลอื่น เช่น ความต้องการให้ได้การเคารพนับถือ ความสำเร็จ ความรู้ ศักดิ์ศรี ความสามารถ สถานะที่ดีในสังคมและมีชื่อเสียงในสังคม

5. ความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดแต่ละบุคคล ซึ่งถ้าบุคคลใดบรรลุความต้องการในขั้นนี้ได้ จะได้รับการยกย่องว่าเป็นบุคคลพิเศษ เช่น ความต้องการที่เกิดจากความสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ นักร้องหรือนักแสดงที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจเพื่อมาสนับสนุนผลการศึกษา โดยวิเคราะห์จาก เนื้อหาสารที่ผู้ส่งสารถ่ายทอดมานั้นสามารถจูงใจผู้รับสารได้มากน้อยเพียงใด และส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติและการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมได้หรือไม่ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

2.5 ทฤษฎีการเลือกสาร

ทฤษฎีการเลือกสาร เป็นทฤษฎีหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มทฤษฎีความรู้/ความคิด (Cognitive) คือ เน้นการศึกษากระบวนการทำงานของจิตใจซึ่งอยู่ตรงกลางระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น (output) หรือระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) กับการตอบสนอง (Response)

โดยในการศึกษาการออกแบบสาร แนวคิดการทำให้เกิดการยินยอมซึ่งเป็นหนึ่งในแนวคิดที่อยู่ในทฤษฎีการเลือกสารนี้มีความเกี่ยวข้องกับการเลือกสารเพื่อใช้ในการสื่อสาร โดยแนวคิดการทำให้เกิดการยินยอม (Compliance Gaining) หรือความต้องการให้ผู้อื่นยินยอมนี้เป็นเป้าหมายปกติของการสื่อสารทั่วไป ซึ่งการสร้างการยินยอมหมายถึง ความพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นทำในสิ่งที่เราต้องการให้เขาทำ หรือหยุดทำในสิ่งที่เราไม่ชอบ เจอรัลด์ มาร์เวล (Gerald Marwell) และเดวิด ชมิตท์ (David Schmitt) เป็นที่รู้จักโดยกว้างขวางว่าเป็นผู้ศึกษาประเด็นกลยุทธ์ที่จะทำให้เกิดการยินยอมอย่างเชี่ยวชาญที่สุด (กิตติ กันภัย, 2551, น.84)

นักวิจัยทั้งสองท่านใช้แนวทฤษฎีการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ (Exchange-theory) ในการแบ่งกลยุทธ์ออกเป็น 16 ขั้นตอนได้แก่

2.5.1 การให้สัญญา หมายถึง การให้รางวัลหากยินยอม

2.5.2 การขมขู่ หมายถึง การระบุวิธีลงโทษหากไม่ได้รับการยินยอม

2.5.3 การแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดเกี่ยวกับผลลัพธ์เชิงบวก หมายถึง การแสดงให้เห็นว่าจะมีอะไรดี ๆ เกิดขึ้นบ้างกับผู้ที่ยินยอม

2.5.4 การแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดเกี่ยวกับผลลัพธ์เชิงลบ หมายถึง การแสดงให้เห็นว่าจะมีอะไรร้ายๆ เกิดขึ้นบ้างกับผู้ที่ไม่ยินยอม

2.5.5 ความชอบ หมายถึง การแสดงมิตรภาพ

2.5.6 การให้ก่อน หมายถึง การให้รางวัลก่อนที่จะขอให้ยินยอม

2.5.7 การใช้การกระตุ้นด้วยสิ่งที่ไม่น่าพอใจ หมายถึง การใช้การลงโทษจนกว่าจะได้รับ การยินยอม

2.5.8 ทวงหนี้ หมายถึง การพูดว่าเป็นหนี้บุญคุณอะไรบางอย่างในอดีต

2.5.9 ใช้ประเด็นศีลธรรม หมายถึง การอธิบายว่าการยินยอมเป็นเรื่องที่ถูกต้องทางศีลธรรมอย่างไร

2.5.10 การสร้างความรู้สึกเชิงบวก หมายถึง การบอกว่าจะรู้สึกดีอย่างไร หากได้รับการยินยอม

2.5.11 การสร้างความรู้สึกเชิงลบ หมายถึง การบอกว่าจะรู้สึกแย่เพียงใดหากไม่ได้รับการยินยอม

2.5.12 การเปรียบเทียบกับคนดี หมายถึง การเชื่อมโยงการยินยอมกับคนดีมีคุณภาพ

2.5.13 การเปรียบเทียบกับคนไม่ได้ หมายถึง การเชื่อมโยงการไม่ยินยอมกับคนไม่ดีไม่มีคุณภาพ

2.5.14 การแสวงหาการยินยอมเพื่อประโยชน์ผู้อื่น หมายถึง การยอมด้วยความเสียสละเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นอย่างแท้จริง

2.5.15 การแสดงให้เห็นว่าจะได้รับการยกย่อง หมายถึง การพูดว่าจะได้รับความนิยมชมชอบจากผู้อื่นมากยิ่งขึ้นหากยินยอม

2.5.16 การแสดงให้เห็นว่าจะเสื่อมเกียรติ หมายถึง การพูดว่าจะไม่ได้รับความนิยมชมชอบจากผู้อื่นหากไม่ยินยอม

เพื่อลดทฤษฎีมากมายลงให้เหลือเป็นชุดทฤษฎีที่ทั่วๆ ไปที่จัดการและใช้ได้ มาร์เวล และ ซมิทท์ จึงทดลองกับกลุ่มตัวอย่างให้ใช้กลยุทธ์ทั้ง 16 ประการ ในสถานการณ์ต่างๆ ข้อมูลที่ได้ นำไปสู่การจัดกลุ่มกลยุทธ์ 5 กลุ่มหลัก ได้แก่ การให้รางวัล การลงโทษ การแสดงรายละเอียด การสร้างพันธะสัญญาที่ไม่มีคนเข้าไปเกี่ยวข้อง เช่น การใช้ประเด็นศีลธรรม และการสร้างพันธะสัญญาที่เกี่ยวกับคน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการเลือกสรรในแนวความคิดทำให้เกิดการยินยอมนี้ สามารถนำมาใช้ในการศึกษาการออกแบบสารในการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบชุมชนว่า

การจัดระเบียบชุมชนผู้ส่งสารมีการใช้สารในลักษณะใดบ้างเพื่อให้ผู้รับสารเกิดการยินยอมและปฏิบัติตาม ตลอดจนมีการออกแบบสารอย่างไรให้สามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารและเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม

2.6 สื่อชุมชน

สื่อชุมชน คือสื่อที่เข้าถึงชุมชนภายในท้องถิ่นซึ่งเกิดจากการร่วมแรงร่วมใจของกลุ่มต่างๆ ในท้องถิ่นนั้นๆ มีลักษณะการถ่ายทอดโดยใช้ภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นในการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยสื่อหลากหลายประเภททั้ง ภาพ เสียง สิ่งพิมพ์ และสื่อบุคคล เกิดจากกระบวนการผลิตในท้องถิ่นนั้นๆ

2.6.1 หน้าที่ในสื่อชุมชน

2.6.1.1 ผู้ปฏิบัติ คือผู้ที่ทำงานด้านสื่อโดยตรง มีทักษะ และเข้าถึงสื่อได้ง่าย เช่น ผู้บริหารสื่อ นักจัดรายการ เวบมาสเตอร์ ผู้ประกอบการ รับจ้าง ผลิตสื่อ ป้าย สปอต หรือวิทยากร ด้านการสื่อสาร เช่น ผู้นำท้องถิ่น เช่น ผู้ใหญ่ กำนัน อสม. อบต.

2.6.1.2 ผู้สนับสนุน คือผู้ที่ไม่ได้ทำงานสื่อ แต่มีความสนใจการสื่อสารในชุมชน เป็นผู้ให้ข้อมูล ให้ความเห็น เด็ก กลุ่มเยาวชน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ปกครอง ฯลฯ

2.6.2 ความเปลี่ยนแปลงจากการมีสื่อชุมชน

2.6.2.1 ด้านความรู้ คือชุมชนมีความรู้กระบวนการผลิตสื่อ เรียนรู้ธรรมชาติและศักยภาพของสื่อ เรียนรู้ความสามารถของกันและกัน

2.6.2.2 ด้านทัศนคติ คือชุมชนยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน เกิดมุมมองใหม่เรื่องการสื่อสารว่าไม่ใช่สิ่งไกลตัว เห็นความแตกต่างของสื่อท้องถิ่นกับสื่อส่วนกลาง

2.6.2.3 ด้านพฤติกรรม คือเกิดการรวมตัวกันของคนทำงานและผู้สนใจงานด้านสื่อ มีการผลิตอย่างต่อเนื่อง เกิดความรู้สึกรักและเป็นเจ้าของสื่อ

2.6.3 ความสำคัญของการสื่อสารในงานพัฒนาชุมชน

ปาริชาติ สถาปิตานนท์ (2549) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอาศัยอยู่บนพื้นฐานของกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยในแต่ละชุมชนจะมีการพัฒนาไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนในมิติต่าง ๆ เช่นมิติทางด้านเศรษฐกิจมิติทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ มิติทางด้านสังคมและมิติทางด้านวัฒนธรรม ซึ่งในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนนั้น อาจพัฒนาความเข้มแข็งได้

เพียงบางมิติเท่านั้น เนื่องจากเงื่อนไขและกระบวนการที่นำไปสู่ความเข้มแข็งในแต่ละมิติของแต่ละชุมชนมีความแตกต่างกัน การมีส่วนร่วมและความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง ทำให้ลักษณะงานออกมาได้ผลดี การสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยสร้างการยอมรับและผลักดันให้เกิดความสำเร็จขึ้นในงานพัฒนารวมทั้งสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและแนวทางแก้ไขให้สอดคล้องกับชุมชน

2.6.4 การสื่อสารที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน

ในบริบทของการพัฒนาชุมชน การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับหลักการสำคัญ 7 ประการ คือ ความหลากหลายของผู้เข้าร่วม การเข้าถึงสื่อ ความเชื่อมั่นในศักยภาพของประชาชน ความโดดเด่นของสาร การปรึกษาหารือร่วมกัน การสนับสนุน และกระบวนการเชิงประชาธิปไตย

2.6.4.1 ความหลากหลายของผู้เข้าร่วม ความหลากหลายจะส่งผลให้เสียงของประชาชนมีความหลากหลายมากขึ้น และสะท้อนความต้องการต่างๆ ร่วมกันได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาต่างๆ เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม และในขณะเดียวกันก็ส่งผลต่อความรู้สึกของบุคคลที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ อาทิ ความภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมของตน ตลอดจนการอุทิศแรงกาย/ใจในการดำเนินการต่างๆ อย่างเต็มความสามารถในระดับถัดไป

2.6.4.2 การเข้าถึงสื่อ การเข้าถึงสื่อ มักจะนำไปสู่การที่ผู้เกี่ยวข้องได้พัฒนาความรู้สึกร่วมกันกับประเด็นปัญหา เกิดความตระหนักร่วม ความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของ และเป็นการถ่วงดุลอำนาจกับกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ตลอดจนการเพิ่มอำนาจและความเสมอภาคให้กับประชาชน

2.6.4.3 ความเชื่อมั่นในศักยภาพของมนุษย์ โดยเฉพาะความเชื่อมั่นว่า ทุกคนมีความสามารถเชิงสติปัญญา

2.6.4.4 ความโดดเด่นของสาร ประเด็นที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน หรือการตอบสนองความต้องการของชุมชน หรือการเป็นประเด็นที่ชุมชนสามารถนำเนื้อหาสาระดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้

2.6.4.5 การปรึกษาหารือ เป็นกระบวนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล มุมมอง และทัศนคติต่างๆ

2.6.4.6 การสนับสนุน เป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนมีบทบาทต่างๆ

2.6.4.7 กระบวนการเชิงประชาธิปไตย เป็นการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนในระดับชุมชนเป็นการเพิ่มพลังอำนาจให้กับชุมชน และการฝึกฝนให้ชุมชนเรียนรู้การจัดการและการพึ่งตนเอง

การวิจัยครั้งนี้ ในเรื่อง “การสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี” ผู้ศึกษาได้นำเรื่องสื่อชุมชนเพื่อต้องการศึกษาข้อได้เปรียบ และข้อเสียเปรียบของสื่อชุมชน รวมถึงศึกษาศักยภาพของสื่อชุมชน และสื่อที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ดีกว่าสื่ออื่นๆ ภายในท้องถิ่นที่ส่งผลให้การจัดการการสื่อสารเพื่อพัฒนาชุมชนสำเร็จตามวัตถุประสงค์

2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

2.7.1 ความหมายของทัศนคติ

ดารา ทีปะปาล (2546, น.124) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ คือ แนวทางที่เราคิด รู้สึก หรือมีท่าทีที่จะกระทำต่อบางสิ่งบางอย่างในสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา โดยทัศนคติจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความรู้สึกต่อสิ่งเหล่านี้ว่าเรามีความรู้สึกอย่างไร ซึ่งอาจรู้สึกในทางบวกหรือลบ ชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี พอใจหรือไม่พอใจ เป็นต้น

ธงชัย สันติวงษ์ (2546, น.167) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า เป็นลักษณะของแนวโน้มตามปกติของตัวบุคคลในการที่จะชอบหรือเกลียดสิ่งของ บุคคล และปรากฏการณ์ต่างๆ กล่าวคือ ทัศนคติจะเป็นลักษณะของระบบซึ่งมีแนวโน้มที่จะประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอ และสำหรับแต่ละคน ทัศนคติของแต่ละคนก็คือโลกแห่งความเป็นจริงของเขานั้นเอง

2.7.2 คุณลักษณะของทัศนคติ

ทัศนคติเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เป็นการจัดระเบียบของความคิด ความเชื่อ อุดมนิสัย และสิ่งจูงใจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอ ซึ่งคุณลักษณะของทัศนคติ อาจสรุปได้ดังนี้ (ธงชัย สันติวงษ์, 2546, น.168-169)

2.7.2.1 ทัศนคติเป็นสิ่งที่มืออยู่ภายใน กล่าวคือ เป็นเรื่องของระเบียบความคิดที่เกิดขึ้นภายในแต่ละคน

2.7.2.2 ทัศนคติจะมีใช้สิ่งที่มีมาแต่กำเนิด ตรงกันข้ามทัศนคติจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ที่ตนได้เกี่ยวข้องอยู่ด้วยในภายนอก และทัศนคติจะก่อตัวจากการประเมินหลังจากที่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งภายนอกดังกล่าวแล้ว ทั้งหมดนี้ย่อมแสดงว่าทัศนคติที่มีอยู่จะเป็นผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ ดังเช่นที่ Myers และ Reynolds ได้เน้นว่า เป็นผล

ของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากที่บุคคลนั้นๆ ได้เกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ ปัจจัยที่มีผลในการกำกับเป็นทัศนคติดังกล่าวนั้น ส่วนสำคัญมักจะเกิดจากอิทธิพลของกลุ่มที่เกี่ยวข้องด้วย ที่บุคคลนั้นๆ ได้รับข่าวสารข้อมูลมา กลุ่มที่สำคัญก็คือ กลุ่มครอบครัว และเพื่อนร่วมงาน หรือกลุ่มทางสังคมที่ได้ไปเกี่ยวข้องกับด้วย นอกจากนี้ทัศนคดียังขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะท่าทาง ซึ่งเป็นผลของการเรียนรู้ที่ได้จากการปฏิบัติต่อโลกภายนอกอีกด้วย

2.7.2.3 ทัศนคติจะมีลักษณะมั่นคงถาวร กล่าวคือ ภายหลังจากที่ทัศนคติได้ก่อตัวขึ้นมาแล้ว ทัศนคติดังกล่าวจะไม่เป็นภาวะที่เกิดขึ้นเป็นการชั่วคราว หากแต่จะมีความมั่นคงถาวรตามสมควร และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงในทันทีทันใดที่ได้รับตัวกระตุ้นที่แตกต่างไป ทั้งนี้เพราะทัศนคติที่ก่อตัวขึ้นนั้น จะมีกระบวนการคิดวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปจัดระเบียบเป็นความเชื่อ การเปลี่ยนแปลงย่อมต้องใช้เวลาเพื่อปรับตามกระบวนการดังกล่าวด้วย

2.7.2.4 ทัศนคติจะมีความหมายถึงถึงตัวบุคคลและสิ่งของเสมอ ความหมายในที่นี้คือ ทัศนคติจะมีใช้เกิดขึ้นมาได้เองจากภายใน หากแต่เป็นสิ่งที่ก่อตัว หรือเรียนรู้เอามาจากสิ่งที่มีตัวตนที่อ้างอิงได้ สิ่งที่ใช้อ้างอิงเพื่อการสร้างทัศนคติอาจจะเป็นตัวบุคคล กลุ่มคน สถาบัน สิ่งของ ค่านิยม เรื่องราวทางสังคม หรือแม้แต่ความนึกคิดต่างๆ

2.7.3 หน้าที่ของทัศนคติ

ดารา ทีปะปาล (2546, น.125-127) ได้อธิบายถึง หน้าที่ของทัศนคติว่า สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 หน้าที่ ดังนี้

2.7.3.1 หน้าที่ในการปรับตัว (adjustment function) ทัศนคติจะช่วยให้เราปรับตัวเข้าหาวัตถุ (สิ่งต่างๆ รอบตัวเรา) ที่จะช่วยให้ได้รับความพึงพอใจ หรือได้รับรางวัล และจะหลีกเลี่ยงต่อวัตถุที่คิดว่าจะให้โทษ หรือเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ นั่นคือ ยึดถือแนวคิดเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด และหลีกเลี่ยงสิ่งที่จะให้โทษให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด เนื่องจากผู้บริโภคได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวกับสินค้า บริการหรือองค์กร ที่ได้รับความพอใจและไม่ได้รับความพอใจ ดังนั้นทัศนคติของผู้บริโภคต่อสิ่งเหล่านี้จึงมีลักษณะแปรผันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับมา

2.7.3.2 หน้าที่ในการป้องกันตนเอง (ego-defensive function) ทัศนคติจะช่วยปกป้องภาพลักษณ์แห่งตนต่อความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ หรืออันตรายที่เกิดขึ้นจากภายนอก ซึ่งจุดมุ่งหมายของทัศนคติในลักษณะนี้ก็คือเพื่อที่จะป้องกันส่วนขาดหรือส่วนเสียของตนเองให้เกิดความสบายใจ

2.7.3.3 หน้าที่ในการแสดงออกค่านิยม (value-expressive function) ในขณะที่ทัศนคติเพื่อปกป้องตนเองได้สร้างขึ้นเพื่อปกป้องภาพลักษณ์ตนเอง เพื่อปิดบังลักษณะที่แท้จริง

ไม่ให้ปรากฏ ในทางตรงกันข้ามทัศนคติที่ทำหน้าที่การแสดงออกค่านิยมจะพยายามแสดงลักษณะที่แท้จริงของตนให้ปรากฏแทน

2.7.3.4 หน้าที่ในการแสดงออกถึงความรู้ (knowledge function) บางครั้งเรียกว่า หน้าที่ในการประเมินวัตถุ เพราะว่าบุคคลจำเป็นจะต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมรอบข้าง จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจว่าวัตถุเหล่านี้เกี่ยวกับอะไร และเป็นลักษณะพื้นฐานของมนุษย์ที่จะแสวงหาความรู้ความชัดเจนเพื่อความเข้าใจ และเพื่อเกิดความสามารถในการทำนุการกระทำของตนเองและผู้อื่นได้ และเมื่อบุคคลได้ทำความเข้าใจในวัตถุที่มีปัญหาครั้งหนึ่งแล้ว ก็จะพัฒนาเป็นความรู้มารวมกับประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมและด้วยวิธีดังกล่าว จะช่วยให้สามารถเข้าใจโลกและสิ่งแวดล้อมได้ง่ายขึ้น เพราะความรู้ความเข้าใจอันเกิดจากประสบการณ์ที่สั่งสม จะช่วยสร้างทัศนคติในการมองโลกว่าอะไรควรรับรู้ให้ความสนใจ อะไรควรหลีกเลี่ยง เป็นต้น

หน้าที่ทั้ง 4 อย่างนี้ นับว่าให้ประโยชน์ต่อบุคคลที่จะช่วยปกป้อง และเสริมสร้างภาพลักษณ์ของตนเองให้เป็นไปตามแนวทางที่ตนยึดถือ กล่าวง่าย ๆ ก็คือ หน้าที่เหล่านี้มีพื้นฐานเกิดการจูงใจ เป็นแรงผลักดันให้เกิดทัศนคติในทางบวกต่อวัตถุต่างๆ ที่จะตอบสนองทำให้ได้รับความพอใจ หรือเกิดทัศนคติทางลบต่อวัตถุต่างๆ ที่ให้โทษ หรือเสี่ยงต่อที่จะเกิดอันตรายขึ้น

2.7.4 การก่อตัวของทัศนคติ

ทัศนคติจะก่อตัวเกิดขึ้นมาและเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากปัจจัยหลายประการด้วยกัน คือ (ธงชัย สันติวงษ์, 2546, น.173-174)

2.7.4.1 การจูงใจทางร่างกาย (biological motivations) ทัศนคติจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลบุคคลหนึ่ง กำลังดำเนินการตอบสนองความต้องการ หรือแรงผลักดันทางร่างกาย ตัวบุคคลจะสร้างทัศนคติที่ดีต่อบุคคล หรือสิ่งของที่สามารถช่วยให้เขามีโอกาสตอบสนองความต้องการของตนได้ และในทางตรงกันข้ามจะสร้างทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งของหรือบุคคลที่ขัดขวางมิให้เขาตอบสนองความต้องการได้

2.7.4.2 ข่าวสารข้อมูล (information) ทัศนคติจะมีพื้นฐานมาจากชนิดและขนาดของข่าวสารข้อมูลที่แต่ละคนได้รับมา รวมทั้งขึ้นอยู่กับลักษณะของแหล่งที่มาของข่าวสารข้อมูลอีกด้วย ด้วยกลไกของการเลือกเฟ้นในการมองเห็นและเข้าใจปัญหาต่างๆ ข่าวสารข้อมูลบางส่วนที่เข้ามาสู่บุคคลนั้น จะทำให้บุคคลนั้นเก็บไปคิด และสร้างเป็นทัศนคติขึ้นมาได้

2.7.4.3 การเข้าเกี่ยวข้องกับกลุ่ม (group affiliation) ทักษะคติบางอย่างอาจมาจากกลุ่มต่างๆ ที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ทั้งโดยตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว วัด กลุ่มเพื่อนร่วมงาน กลุ่มกีฬา กลุ่มสังคมต่างๆ โดยกลุ่มเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งรวมของค่านิยมต่างๆ แต่ยังมี การถ่ายทอดข้อมูลให้แก่บุคคลในกลุ่ม ซึ่งทำให้สามารถสร้างทัศนคติขึ้นได้ โดยเฉพาะครอบครัวและกลุ่มเพื่อนร่วมงาน เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุดที่จะเป็นแหล่งสร้างทัศนคติให้แก่บุคคลได้

2.7.4.4 ประสบการณ์ (experience) ประสบการณ์ของคนที่มีต่อวัตถุสิ่งของย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลต่างๆ ตีค่าสิ่งที่เขาได้มีประสบการณ์มาจนกลายเป็นทัศนคติได้

2.7.4.5 ลักษณะท่าทาง (personality) ลักษณะท่าทางหลายประการต่างก็มีส่วนทางอ้อมที่สำคัญในการสร้างทัศนคติให้กับบุคคล

ปัจจัยต่างๆ ของการก่อตัวของทัศนคติเท่าที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ในความเป็นจริงจะมีได้มีการเรียงลำดับตามความสำคัญแต่อย่างไรเลย ทั้งนี้เพราะปัจจัยแต่ละทางเหล่านี้ตัวใดจะมีความสำคัญต่อการก่อตัวของทัศนคติมากหรือน้อย ย่อมสุดแล้วแต่ว่าการพิจารณาสร้างทัศนคติต่อสิ่งดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยใดมากที่สุด

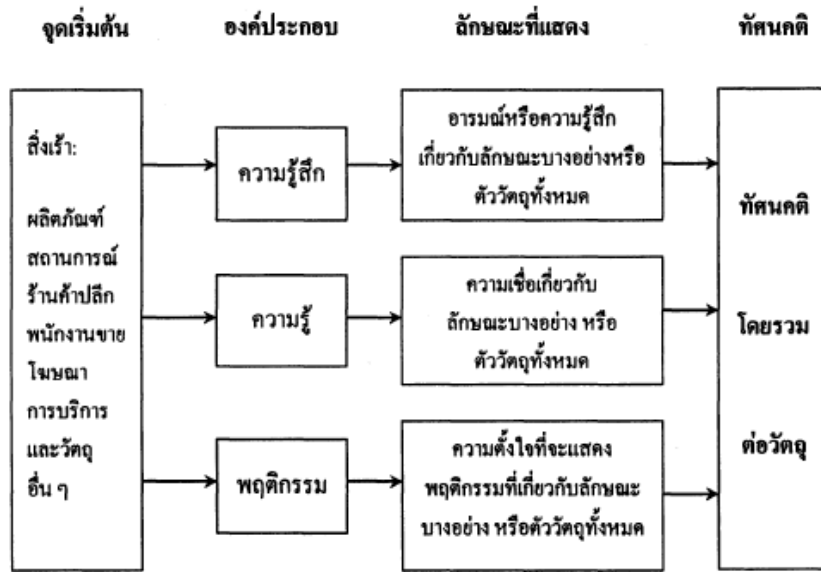
2.7.5 องค์ประกอบของทัศนคติ

นักวิชาการส่วนใหญ่ ได้จัดแบ่งองค์ประกอบของทัศนคติออกเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้ (Hawkins, Best, & Coney, 1998, pp. 397-400)

2.7.5.1 องค์ประกอบทางด้านความรู้ (cognitive component: learn) ประกอบด้วยความเชื่อของผู้บริโภคเกี่ยวกับวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งความเชื่อนี้ไม่จำเป็นจะต้องถูกต้องหรือเป็นความจริงเสมอไป

2.7.5.2 องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (affective component: feel) คือปฏิกิริยาทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ที่มีต่อวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง อันแสดงถึงระดับความชอบหรือไม่ชอบว่ามีมากน้อยเพียงไร

2.7.5.3 องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (behavioral component: do) หมายถึง แนวโน้มที่จะตอบสนองในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งต่อวัตถุหรือกิจกรรม

ภาพที่ 2.2 องค์ประกอบของทัศนคติและลักษณะที่แสดง

แหล่งที่มา: Hawkins, Best, & Coney, 1998, p.397.

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติเพื่อมาสนับสนุนผลการศึกษา โดยวิเคราะห์จาก การศึกษาทัศนคติในด้านความรู้สึกของผู้รับสาร ด้านความรู้ของผู้รับสาร และด้านพฤติกรรมของผู้รับสาร เพื่อใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

2.8 ทฤษฎีการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ

2.8.1 ความหมาย

การสื่อสาร คือ กระบวนการที่บุคคลหนึ่งถ่ายทอดสารไปยังอีกบุคคลหนึ่ง และบุคคลหลังมีปฏิกิริยาตอบโต้ ปรัชญาการณีนี้นี้เป็นเรื่องของสัญลักษณ์ และมีการปฏิสัมพันธ์ นั่นคือ การมีปฏิกิริยาตอบโต้ระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร (Brembeck and Howell, 1976)

2.8.2 การโน้มน้าวใจ

Miller and Burgoon (1973) ให้คำอธิบายว่า การโน้มน้าวใจใช้เมื่อผู้โน้มน้าวใจตั้งใจที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้ได้รับการโน้มน้าวใจ

Brembeck and Howell (1976) ได้ให้คำจำกัดความว่า การโน้มน้าวใจ หมายถึง ความตั้งใจในการสื่อสารที่จะมีอิทธิพลเหนือทางเลือก

Simon (1986) สรุปความหมายของการโน้มน้าวใจว่า หมายถึง การสื่อสารของมนุษย์ที่สร้างขึ้นเพื่อให้มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น โดยการเปลี่ยนความเชื่อ ค่านิยม หรือทัศนคติ

Bettinghaus (1980) ได้สรุปการโน้มน้าวใจว่าเป็นรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลคนเดียวต้องการที่จะตอบสนองเฉพาะจากบุคคลคนเดียวมากกว่า และมีความตั้งใจที่จะได้รับการตอบสนองผ่านการใช้การสื่อสาร ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อบุคคลสองคนหรือมากกว่าเห็นด้วยกับการให้ความร่วมมือในการสื่อสารที่พยายามจะเข้าถึงการเปลี่ยนแปลง การตัดสินใจ และการกระทำ การโน้มน้าวใจเป็นเครื่องมือที่ใช้การเปลี่ยนแปลงสังคม แต่เรามักได้แย้งว่ามันมีประโยชน์ในการเป็นเครื่องมือหลักที่จะแก้ปัญหาสังคมที่หลากหลาย

โดยสรุปกล่าวได้ว่า การโน้มน้าวใจมีลักษณะดังนี้

2.8.2.1 ผู้โน้มน้าวใจมีความตั้งใจที่จะมีอิทธิพลบางประการเหนือผู้ถูกโน้มน้าวใจ

2.8.2.2 โดยปกติผู้ถูกโน้มน้าวใจจะมีทางเลือกมากกว่าหนึ่ง และผู้โน้มน้าวใจจะพยายามชักจูงผู้ถูกโน้มน้าวใจให้ยอมรับทางเลือกที่ตนเสนอ

2.8.2.3 สิ่งที่ผู้โน้มน้าวใจต้องการ คือ การเปลี่ยนแปลง หรือการสร้าง หรือการดำรงไว้ซึ่งความคิดเห็น ทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อของผู้ถูกโน้มน้าวใจ ซึ่งจะส่งผลต่อปัจจัยอื่น อันได้แก่ อารมณ์ พฤติกรรม เป็นต้น

2.8.3 การสื่อสารโน้มน้าวใจ (Persuasive Communication) หมายถึง การสื่อสารเพื่อการจูงใจ ชี้แนะ และชักชวนให้บุคคลทำตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การศึกษาเรื่องการโน้มน้าวใจนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการพยายามทำความเข้าใจ และผลักดันพฤติกรรมของผู้อื่นให้ปฏิบัติตามที่ต้องการ โดยอาศัยกระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิผลเป็นเครื่องมือในการโน้มน้าวใจ โดยมุ่งไปที่เป้าหมาย คือ ผู้รับสาร สถานการณ์ ข่าวสาร และช่องทางการสื่อสาร (อรวรรณ ปิลาธนนโสภาท, 2537, น.5)

สภาวะของผู้รับสารที่มีอยู่เดิมจะประกอบด้วยความคิดเห็น ความเชื่อ และค่านิยม การเปลี่ยนแปลงสภาวะนี้จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ ซึ่งอาจจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์ความรู้สึก ความนึกคิด และส่งผลไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมในที่สุด

ส่วนสถานการณ์ ข่าวสาร และช่องทางในการรับสารเพื่อการจูงใจนั้น ได้มีการศึกษาในกระบวนการทางจิตวิทยา สังคมวิทยาไว้หลายรูปแบบและหลายทฤษฎี ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ และทฤษฎีการตัดสินใจด้วยสังคม

2.8.4 ข้อพิจารณาในการสื่อสารโน้มน้าวใจ

ในการทำการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจนั้น จำเป็นที่ผู้สื่อสารต้องคำนึงถึงข้อพิจารณาต่อไปนี้ เพื่อให้การโน้มน้าวใจบรรลุวัตถุประสงค์ได้เร็วขึ้น (กรรณิการ์ อิศวตรเดชา, 2543)

2.8.4.1 วัตถุประสงค์ในการโน้มน้าวใจ การโน้มน้าวใจจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย จำเป็นต้องมีวัตถุประสงค์ระบุไว้อย่างแจ่มชัดเพื่อ

- 1) ให้เกิดความเป็นเอกภาพ มีการเน้น การย้ำ การกระตุ้น การซ้ำ ได้อย่างต่อเนื่อง
- 2) ทำให้ผู้สื่อสารสามารถเลือกใช้ช่องทางและช่องทางการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง
- 3) สามารถติดตามผลการดำเนินงานโดยมีการประเมินผลเป็นระยะตามต้องการ รวมทั้งพิจารณาถึงปฏิกิริยาสะท้อนกลับแล้วนำมาปรับปรุงการสื่อสารครั้งใหม่ต่อไป
- 4) เป็นแนวทางและเป้าหมายในการดำเนินงาน ถือเป็นสิ่งจูงใจสำหรับผู้ทำการสื่อสาร
- 5) ทำให้ผู้รับสารสามารถรับรู้ วิเคราะห์และประเมินสาร เพื่อการโน้มน้าวใจได้ถูกต้อง

2.8.4.2 การถือผู้รับสารเป็นศูนย์กลางในการโน้มน้าวใจ ผู้รับสารจะสำคัญมากสำหรับการโน้มน้าวใจ ต้องมีการวิเคราะห์อย่างแน่ชัดว่าผู้รับสารคือใคร เป็นอย่างไร มีประสบการณ์ การรับรู้ ค่านิยม ความเชื่อ ทักษะ และระบบสังคมวัฒนธรรมอย่างไร เราจะไม่สามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารได้เลย หากไม่ทำการวิเคราะห์ผู้รับสารอย่างแจ่มแจ้ง และถือผู้รับสารเป็นศูนย์กลางในการเตรียมสารที่ถูกต้องเหมาะสม

2.8.4.3 กระบวนการโน้มน้าวใจ การโน้มน้าวใจเป็นการสื่อสารรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นกระบวนการเพราะมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ดำเนินกิจกรรมต่อเนื่อง ไม่มีจุดเริ่มต้น ไม่มีจุดสิ้นสุด กระบวนการโน้มน้าวใจประกอบด้วย

- 1) มีวัตถุประสงค์ตั้งไว้เด่นชัด
- 2) วิเคราะห์ผู้รับสารอย่างถ่องแท้ เพื่อทำการเตรียมสาร

- 3) การเลือกสื่อ หรือช่องทางส่งสารของผู้รับสาร
- 4) ผู้รับสารถอดรหัสของสาร และตีความสาร
- 5) การมีปฏิกิริยาตอบสนอง

โดยกระบวนการโน้มน้าวใจจะเกี่ยวข้องกับหลักจิตวิทยา คือ การโน้มน้าวใจจะเป็นไปได้ต่อเมื่อผู้รับสารมีความตั้งใจรับสารนั้น ในการสื่อสารมีการใช้สัญลักษณ์ที่เห็นได้และฟังได้ เพื่อให้สารง่ายแก่การเข้าใจ อีกทั้งสารนั้นสามารถแก้ความต้องการและความจำเป็นของผู้รับสาร และที่สำคัญสารนั้นให้การตอบสนองของผู้รับสารได้ตามที่ต้องการ

2.8.4.4 ข้อจำกัดของการโน้มน้าวใจ

- 1) การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม อาจใช้เวลานานกว่าจะมองเห็นผล
- 2) การโน้มน้าวใจขึ้นอยู่กับทักษะของผู้ส่งสาร
- 3) การโน้มน้าวใจต้องมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
- 4) มีช่องว่างระหว่างทักษะของผู้ส่งสาร และความสามารถในการตอบสนองของผู้รับสาร บางครั้งผู้รับสารอยากจะทำตาม แต่สถานะแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย
- 5) การโน้มน้าวใจในปัจจุบันนิยมมีมากอย่างกว้างขวาง ผู้รับสารไม่พร้อมที่จะรับหรือได้รับ แต่ไม่เชื่อไม่ทำตาม ซึ่งเป็นสิทธิของผู้รับสารในการตัดสินใจ

2.8.4.5 องค์ประกอบทางจิตวิทยาในการโน้มน้าวใจ

ผู้สื่อสารโน้มน้าวใจ ต้องพิจารณาองค์ประกอบทางด้านจิตวิทยาของบุคคลในเรื่องความสนใจและการรับรู้ของผู้รับสาร โดยสังเกตการณ์เปิดรับของบุคคลด้วยอวัยวะสัมผัสต่างๆ อันได้แก่ การเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การลิ้มรส และการสัมผัส กระบวนการรับรู้ซึ่งจะแปลความหมายของสิ่งที่ได้สัมผัส ถ้าคนเราไม่สนใจ ไม่เปิดรับ การสื่อสารจะไม่เกิดขึ้น และจะไม่มีการรับรู้สิ่งใดเลย

2.8.5 องค์ประกอบพื้นฐานในการโน้มน้าวใจ

หากมองจากภายนอกของผู้รับสาร องค์ประกอบในการโน้มน้าวใจมีอยู่ 4 ประการ คือ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2520, น.3-4)

2.8.5.1 ความแตกต่างภายในผู้ส่งสาร ผู้ส่งสารแต่ละคนมีปัจจัยต่างๆ กัน ซึ่งทำให้มีความน่าโน้มน้าวใจไม่เหมือนกัน อาทิ ความน่าเชื่อถือ อำนาจทางสังคม บทบาทในสังคม สัมพันธภาพกับผู้รับสาร และลักษณะทางประชากรอื่นๆ เช่น อายุ เพศ อาชีพ

2.8.5.2 ความแตกต่างภายในสาร สารแต่ละชนิดจะมีความน่าโนมน้าวใจแตกต่างกัน การพูดหรือการเขียน มีการโนมน้าวใจไม่เหมือนกัน ความแตกต่างในหัวข้อหรือเนื้อหาของสาร ลักษณะของการโนมน้าวใจที่ใช้ การจัดเรียงเรียงสาร ข้อโต้แย้งที่ใช้ ภาษา ตลอดจนลักษณะทางท่วงทำนองลีลา

2.8.5.3 ความแตกต่างของสื่อ ความน่าโนมน้าวใจของสารจะแตกต่างกัน เมื่อเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลเปรียบเทียบกับสื่อสารโดยผ่านสื่อ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

2.8.5.4 ความแตกต่างภายในสภาพการณ์ สภาพการณ์ที่มีบุคคลใด หรือขาดบุคคลหนึ่งบุคคลใด ความคุ้นเคยหรือไม่คุ้นเคยของผู้รับสารต่อสภาพการณ์หนึ่งๆ การมีตัวเร้าบวกหรือลบในสภาพการณ์ เช่น การโนมน้าวใจให้บริจาคเงิน โดยสื่อมวลชนคอยถ่ายภาพรายล้อมอยู่ อาจจะเป็นตัวเร้าบวกการโนมน้าวใจก็เป็นได้

สำหรับตัวผู้รับสารเอง การที่ผู้รับสารคนหนึ่งๆ จะมีความละเอียดอ่อนต่อการถูกโนมน้าวใจเพียงใด อาจพิจารณาได้จาก

- 1) ลักษณะของประชากร ได้แก่ เพศ อายุ เชื้อชาติ การศึกษา อาชีพ
- 2) ทรรศนะ และทัศนคติ
- 3) ความรู้ซึ่งผู้รับสารมีเกี่ยวกับสารนั้นๆ
- 4) ลักษณะด้านอารมณ์
- 5) ความสำคัญที่ผู้รับสารให้แก่หัวข้อหนึ่งๆ
- 6) วิธีการที่ผู้รับสารรับรู้สภาพการณ์หนึ่งๆ

2.8.6 ขั้นตอนการตัดสินใจ

การวิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจของบุคคลจะแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนสำคัญ คือ ขั้นตอนการตัดสินใจ และขั้นตอนภายหลังการตัดสินใจ แต่ในการยอมรับการกระทำใหม่ บุคคลมักจะผ่านขั้นตอนมากกว่า 2 ขั้นตอนดังกล่าว

McGuire (2000) กล่าวว่า หลังจากเกิดการสื่อสารเพื่อโนมน้าวใจ ผู้รับสารจะเกิดการตอบสนอง โดยเป็นการประมวลผลข้อมูลข่าวสารเป็นขั้นตอนต่างๆ 12 ขั้น ซึ่งกล่าวได้ว่า ขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้ คือ ขั้นตอนการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมนั่นเอง ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวมีดังนี้

2.8.6.1 ขั้นเปิดรับข้อมูลข่าวสาร

2.8.6.2 ขั้นตั้งใจ

2.8.6.3 ขั้นสนใจ

- 2.8.6.4 ^{ู้}ขั้นเข้าใจ (เรียนรู้ว่าเป็นอะไร)
- 2.8.6.5 ^{ู้}ขั้นเรียนรู้ทักษะ (เรียนรู้ว่าทำอย่างไร)
- 2.8.6.6 ^{ู้}ขั้นยอมรับ และเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
- 2.8.6.7 ^{ู้}ขั้นจดจำเนื้อหา
- 2.8.6.8 ^{ู้}ขั้นแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และนี่ก็ขึ้นได้
- 2.8.6.9 ^{ู้}ขั้นตัดสินใจ
- 2.8.6.10 ^{ู้}ขั้นปฏิบัติตามการตัดสินใจ
- 2.8.6.11 ^{ู้}ขั้นสนับสนุนการกระทำ
- 2.8.6.12 ^{ู้}ขั้นยืนยันภายหลังการกระทำ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจเพื่อมาสนับสนุนผลการศึกษา โดยวิเคราะห์จาก วัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารที่ใช้การโน้มน้าวใจกับผู้รับสารหรือกลุ่มเป้าหมาย ศึกษาจากขั้นตอนการตัดสินใจ องค์ประกอบโดยรวม และการพิจารณาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และผลสำเร็จเพื่อใช้การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

2.9 ข้อมูลพื้นฐานของชุมชนคลองหก

จากการลงพื้นที่และเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน และสถาบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี โดยรวม จากการสัมภาษณ์ การสังเกต และการสอบถามผู้ศึกษาจึงได้ข้อมูลดังนี้

2.9.1 ประวัติความเป็นมาของชุมชนคลองหก

ในอดีตนั้นชุมชนคลองหก ตั้งอยู่ใน “ตำบลตะเคียน” ขึ้นอยู่กับอำเภอบางหวาย อำเภอคลองหลวง ปี 2448 เมืองธัญบุรี สภาพพื้นที่เดิมเป็นที่ราบลุ่ม บางแห่งเป็นป่าทึบ ประกอบด้วยพันธุ์ไม้นานาชนิด มีสัตว์ป่าชุกชุม อยู่ตอนใต้ของทิศตะวันออกของอำเภอ การกระจายตัวของประชาชนอยู่เป็นแห่งๆ ประกอบอาชีพล่าสัตว์ ทำไร่เลื่อนลอย การเดินทางลำบากยากยิ่ง ประชาชนจึงเดินทางสัญจรด้วยการใช้ช้าง ม้า เป็นพาหนะ ต่อมาเมื่อมีคนเข้ามาพักพิงและอาศัยอยู่มากขึ้น สภาพพื้นที่เดิมก็ได้แปรสภาพเป็นพื้นที่ราบทั้งหมด และบางแห่งเป็นป่าละเมาะ ประชาชนเริ่มรู้จักเพาะปลูกเป็นที่เป็นที่ทางมากขึ้น จึงเริ่มมีการเลี้ยงสัตว์ต่อเนื่องไปจรดเขตพื้นที่ทุ่งหลวง

(อำเภอธวัชบุรีในปัจจุบัน) จนกระทั่งในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชดำริว่า ควรจะทำประโยชน์แก่ประชาราษฎร์ในด้านการเกษตรให้มากที่สุด จึงโปรดเกล้าให้ “บริษัทขุดคลองและคูนาสยาม” ริเริ่มการขุดคลองส่งน้ำชลประทานขึ้นมา ในบริเวณท้องทุ่งนี้ คลองแรกเรียกว่า “คลองรังสิตประยูรศักดิ์” และคลองซอยจากคลองรังสิตประยูรศักดิ์ไปทางทิศเหนือและทิศใต้ข้างละ 20 คลอง รวมเป็น 40 คลอง มีขนาดกว้างตั้งแต่ 3 – 5 วา ลึกตั้งแต่ 3 – 5 ศอก สำหรับตำบลบึงตะเคียนหรือตำบลคลองหกในปัจจุบัน มีพื้นที่อยู่ระหว่างคลองซอยที่ 6 ฝั่งตะวันตกถึงคลองแอนด์ 5 ระยะทาง 1,200 เมตร และถึงคลอง 7 ฝั่งตะวันตก ทำให้พื้นที่เดิมซึ่งเป็นป่าดงรกชัฏ ดินดีแต่ขาดน้ำเพราะไม่มีคลองไหลผ่าน เริ่มมีน้ำมากเพียงพอต่อการเพาะปลูก ประชาชนก็เริ่มเข้ามาทำกินและอยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น

ต่อมาในปี พ.ศ.2486 ทางราชการเห็นว่าสภาพพื้นที่มีคลองซอยต่างๆ แบ่งแยกออกเป็นแต่ละตำบล จึงเห็นควรให้มีการเปลี่ยนชื่อตำบลใหม่ จึงได้ประกาศเปลี่ยนชื่อตำบลใหม่เป็น “ตำบลคลองหก” และต่อมาพื้นที่ตำบลคลองหกมีประชากรและบ้านเรือนมากขึ้น ทางราชการจึงได้ประกาศแบ่งแยกพื้นที่ส่วนหนึ่งของตำบลคลองหก ในปี พ.ศ. 2527 และในปัจจุบันนี้ชุมชนคลอง 6 ได้รับการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก ได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538 ตามราชกิจจานุเบกษา 302 ตอนพิเศษ 6 ง วันที่ 3 มีนาคม 2538

2.9.2 ที่ตั้งของชุมชน

ตำบลคลองหก (มีเนื้อที่โดยประมาณ 37.9 ตารางกิโลเมตร หรือ 23,687.5 ไร่)

ภาพที่ 2.3 แผนที่เขตคลองหก

แหล่งที่มา: ตำบลคลองหก ค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2558 จาก <https://maps.google.co.th/maps>

2.9.3 อาณาเขตติดต่อ

ชุมชนคลองหกด้านทิศเหนือติดกับเขตอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและชุมชนคลองหกด้านทิศใต้ติดกับ เขตเทศบาลตำบลธัญบุรี อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี และด้านทิศตะวันออกติดกับเขตตำบลคลองเจ็ด อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ส่วนด้านทิศตะวันตกติดต่อกับตำบลคลองห้า อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

2.9.4 ลักษณะภูมิประเทศ

มีสภาพเป็นที่ราบลุ่มทั้งพื้นที่โดยมีลำคลอง 4 สายไหลผ่านและคลองแอนคั่นระหว่างตำบลคลองห้ากับตำบลคลองหก และตำบลคลองหกกับตำบลคลองเจ็ด และเกิดคลองซอยในหมู่บ้านหลายแห่ง ซึ่งสภาพภูมิประเทศของตำบลคลองหกในปัจจุบันนี้มีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่เพาะปลูก ทำนา และทำการเกษตรเป็นอย่างยิ่ง

2.9.5 จำนวนประชากร

จำนวนประชากรในชุมชนคลองหกนั้น โดยประมาณมีประชากรทั้งสิ้น 11,125 คน มีจำนวนครัวเรือน จำนวน 5,063 ครัวเรือน โดยแยกเป็น ประชากรชาย จำนวน 5,362 คน และประชากรหญิง จำนวน 5,763 คน และมีจำนวนประชากรในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก แยกเป็น 14 หมู่บ้าน โดยมีการเรียกชื่อหมู่บ้านตามหมู่ อย่างเช่น บ้านคลองหกหมู่ที่ 1 บ้านคลองหกหมู่ที่ 2 และบ้านคลองหกหมู่ที่ 3

2.9.6 เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก ตั้งอยู่ในเขตตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 14 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1-14 แยกตามรายชื่อ

2.9.7 ด้านคมนาคม

ตำบลคลองหกอยู่ห่างจากตัวจังหวัดปทุมธานี ประมาณ 47 กิโลเมตร การเดินทางในปัจจุบันสะดวกมาก โดยเดินทางทางรถยนต์ ถนนสายหลักที่ใช้ในการคมนาคม /ขนส่ง คือ ถนนคลองหลวง - หนองเสือ ถนนลำลูกกา-วังน้อย ถนนวงแหวนรอบนอกฝั่งตะวันออก มีรถประจำทางร่วมบริการผ่านคือสาย รังสิต – หนองเสือ และสาย 1156 รังสิต - หมู่บ้านมาลีรัมย์ 5 การเดินทางของราษฎรส่วนใหญ่ใช้รถยนต์และรถจักรยานยนต์ส่วนตัว และรถจักรยานยนต์รับจ้างทั่วไป

2.9.8 ด้านโทรคมนาคม

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข (เอกชน) 2 แห่งมีโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้เกือบทุกครัวเรือน มีจุดบริการอินเทอร์เน็ตตำบล (อินเทอร์เน็ตระบบความเร็วสูง) 1 แห่ง

2.9.9 ด้านการไฟฟ้า

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก มีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน และ ใช้บริการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอคลองหลวง

2.9.10 ด้านแหล่งน้ำ

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก มีลำคลองส่งน้ำ 2 สาย มีคลองแอน 2 สาย มีคลองซอยหลายแห่งทุกหมู่บ้าน

2.9.11 ด้านการประปา

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก ใช้น้ำประปาบาดาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก และใช้บริการการประปาส่วนภูมิภาค บางครัวเรือนสำหรับ หมู่ที่ 1 (กิ่งชุมชนเมือง)

2.9.12 ด้านลักษณะทางสังคม

ชุมชนคลองหก มีทั้งหมด 14 หมู่บ้าน มีประชากรในชุมชนจำนวน 11,125 คน จำนวนครัวเรือน 5,063 ครัวเรือน ชาวบ้านยังคงใช้วิถีชีวิตชนบทแบบเรียบง่าย ในเขตที่ยังเป็นชนบท และใช้ชีวิตต่างคนต่างอยู่ รู้จักกันเฉพาะพื้นที่บริเวณใกล้เคียง นั่นคือ ชุมชนเมือง หมู่บ้านจัดสรร

2.9.13 ด้านศาสนา

ประชากรในตำบลคลองหกส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ในตำบลคลองหกมีสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา คือ มีวัด จำนวน 5 แห่ง คือ วัดหว่านบุญ วัดผลาหาร วัดปัญญาันทาราม วัดมูลเหล็ก และวัดชินวงศ์วราราม

2.9.14 ด้านการศึกษา

ซึ่งในเขตตำบลคลองหก มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 แห่งตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 3 หมู่ 9 และหมู่ 13 นอกเหนือจากนั้นยังมีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 14 แห่ง ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 1-14 ตำบลคลอง

หก และมีโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง คือ โรงเรียนวัดหว่านบุญ โรงเรียนลินธุ์อุทิศโรงเรียนอุดมศึกษารังสิต โรงเรียนวัดผลาหาร โรงเรียนเจริญวิทยา โรงเรียนวัดมูลเหล็ก

2.9.15 ด้านสาธารณสุข

ซึ่งในเขตตำบลคลองหก มีสถานที่ให้บริการด้านสาธารณสุข คือ สถานีอนามัยประจำตำบล 2 แห่ง (สถานีอนามัยประจำตำบล หมู่ที่ 13) โรงพยาบาล 1 แห่ง (โรงพยาบาลคลองหลวง) ร้านขายยาแผนปัจจุบัน 10 แห่ง

2.9.16 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตำบลคลองหกอยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรคลองห้า และมีจุดตรวจย่อยพรตีสารอีก 1 แห่ง โดยมีการจัดเวรสายตรวจร่วมกับตำรวจชุมชนตำบลคลองหก ตลอด 24 ชั่วโมง กรณีเกิดเหตุเพลิงไหม้จะขอความช่วยเหลือจากศูนย์ดับเพลิงจากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก

2.9.17 ด้านการเมือง/การบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง เป็นราชการส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีข้าราชการฝ่ายการเมือง และฝ่ายประจำ มีการแบ่งส่วนราชการออกเป็น 5 ส่วนราชการ ได้แก่ สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล กองคลัง กองช่าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ส่วนการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม

2.9.18 อาชีพของประชากร

ส่วนใหญ่ทำการเกษตรเป็นอาชีพหลัก คือ ทำนา ทำสวน ทำไร่ และประกอบอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และโรงงานขนาดเล็กและขนาดย่อมเป็นส่วนน้อย มีการเดินทางไปทำงานในโรงงานนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นส่วนน้อย

2.9.19 สถานประกอบการด้านบริการ

ธนาคาร จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงไทย (สาขารังสิต-นครนายก คลองหก) ปั๊มน้ำมันและก๊าซ 3 แห่ง และโรงงานอุตสาหกรรม 5 แห่ง

2.10 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปณิธา รื่นบรรเทิง (2542) ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การสื่อสาร อันนำไปสู่การก่อตัวเป็นชุมชนพัฒนาของชุมชนมุสลิมกุฎีขาว แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการก่อตัวเป็นชุมชนพัฒนา และมีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อสภาพความจริงในการสื่อสารที่ใช้อยู่ในชุมชน เพื่อศึกษาพัฒนาการของการสื่อสารอันนำไปสู่การพัฒนาชุมชน เพื่อศึกษากลยุทธ์การสื่อสารของชุมชนกับชาวบ้านในชุมชน การวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) วิธีการวิจัยใช้รูปแบบการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างในชุมชนทั้งสิ้น 35 คน และมีการสังเกตสภาพชุมชนและกิจกรรมควบคู่ไปด้วย ผลการวิจัยพบว่า วิวัฒนาการของชุมชนสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระยะเวลาคือ ระยะเวลาของการก่อตัว ระยะเวลาเริ่มต้นการพัฒนา และระยะที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่วนปัจจัยที่ส่งผลทำให้ชุมชนเกิดการก่อตัวเป็นชุมชนพัฒนา สามารถแยกได้เป็น 2 ลักษณะคือ ปัจจัยภายในชุมชน คือ สภาพชีวิตความเป็นอยู่ ลักษณะทางกายภาพ และแนวความคิดการพัฒนาของชุมชน ส่วนปัจจัยภายนอกได้แก่ ความเจริญเติบโตของสังคมเมือง และการได้รับความสนับสนุนจากกลุ่มองค์กรภายนอกชุมชน การใช้สื่อของชุมชนจะประกอบด้วย สื่อที่ใช้ภายในชุมชน คือ สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ สื่อชุมชน และสื่อมวลชน โดยสื่อหลักที่ใช้คือ สื่อเฉพาะกิจประเภทหนังสือเวียน และสื่อที่ใช้ภายนอกชุมชนคือ สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ซึ่งสื่อที่ได้ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับชุมชนภายนอกคือ สื่อเฉพาะกิจประเภทจดหมายราชการ หรือจดหมายที่ออกอย่างเป็นทางการ พัฒนาการของการใช้สื่อเพื่อการพัฒนาของชุมชนใน 2 ช่วงแรกของวิวัฒนาการของชุมชน จะใช้สื่อบุคคลในการสื่อสาร ต่อมาในช่วงที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สื่อบุคคลถูกลดบทบาทไป โดยชุมชนให้ความสำคัญกับการใช้สื่อเฉพาะกิจ สื่อชุมชน สื่อบุคคล และสื่อมวลชนตามลำดับ ในส่วนของกลยุทธ์การใช้สื่อทั้งกับทั้งภายในและภายนอกชุมชนนั้น จะใช้สื่อหลายๆ ประเภทประกอบกัน เนื่องจากลักษณะของสื่อแต่ละสื่อจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน และสามารถสนับสนุนซึ่งกันและกันได้ โดยมีเป้าหมายของการใช้สื่อกับทั้งภายในและภายนอกชุมชนอยู่ 4 ประการ คือ เพื่อต้องการแจ้งให้ทราบผลการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อต้องการให้ทราบว่ามีการเกิดกิจกรรมใดเกิดขึ้น เพื่อขอความร่วมมือหรือสนับสนุน และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวต่างๆ กับชาวบ้านในชุมชนโดยทั้ง 4 ประการจะตอบสนองเป้าหมายหลักคือ ต้องการให้ชุมชนเกิดการพัฒนา

รัตนา จันทรเทาว์ (2545) ศึกษาเรื่อง “บทบาทสื่อชุมชนในการจัดการเสริมสร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทสื่อชุมชนที่มีส่วนร่วมในการเสริมสร้าง

กระบวนการชุมชนเข้มแข็ง ทั้งในชุมชนเมือง และชุมชนชนบท สื่อชุมชนที่เลือกศึกษาได้แก่ หอกระจายข่าว ประกาศภายในหมู่บ้าน ไปสเตอร์หรือป้ายประชาสัมพันธ์ และสื่อบุคคล ตลอดจนศึกษาพฤติกรรมกรรมการรับสารผ่านสื่อแต่ละประเภท การศึกษานี้เลือกพื้นที่ชุมชนชนบท อำเภอภูพาน จังหวัดอุดรธานี และพื้นที่อำเภอเมือง ในเขตเทศบาลอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี งานนี้เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การสังเกตการแบบมีส่วนร่วมในพื้นที่ และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าในชุมชนเมืองสื่อชุมชนประเภทหอกระจายข่าวมีบทบาทหน้าที่มากที่สุด ส่วนในชุมชนชนบทพบว่า สื่อหอกระจายข่าวและสื่อบุคคล มีบทบาทมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบทั้งสองชุมชนจะพบว่า พฤติกรรมการรับสารผ่านสื่อชุมชนแต่ละประเภทนั้นสัมพันธ์กับระดับอายุ อาชีพ และการศึกษาของผู้รับสารทั้งสองชุมชน การเลือกสื่อสารผ่านสื่อชุมชนแต่ละประเภทจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยดังกล่าวเสมอ

สิริวัฑฒม์ แดงสายศิริ (2548) ศึกษาเรื่อง “การจัดการการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาชุมชน หมู่ที่ 5 เทศบาลตำบลโคกคราม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนภายในชุมชน เพื่อศึกษาการจัดการสื่อสารเพื่อกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการพัฒนาท้องถิ่นของชุมชน และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนภายในชุมชน ซึ่งผลการศึกษาด้านการจัดการสื่อสาร พบว่า มีการใช้วิธีการกระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนด้วยการจัดการการสื่อสารผ่านช่องทางที่ตรงถึงประชาชน และมีความเหมาะสมกับลักษณะของชุมชน ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าในปัจจุบันจะเป็นการสื่อสารผ่านทางสื่อบุคคล คือ ผู้ใหญ่บ้าน และการสื่อสารผ่านสื่อเฉพาะกิจ คือ ป้ายประชาสัมพันธ์ และหอกระจายข่าว สำหรับในส่วนของปัจจัยของการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนนั้น คือ ปัจจัยภายในตัวบุคคล ได้แก่ ความต้องการในปัจจุบัน ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และความต้องการการมีเกียรติยศและชื่อเสียง ซึ่งปัจจัยภายนอกตัวบุคคล ได้แก่ ความเชื่อถือในตัวผู้นำ ความไม่พอใจต่อสภาพแวดล้อม และการคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ได้รับ

สรรวัฒน์ สุขศิริ (2549) ศึกษาเรื่อง “การจัดระเบียบชุมชนปลอดภัยสะอาด” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดระเบียบสังคมมีผลต่อชุมชนปลอดภัยสะอาดอย่างไรและมีเงื่อนไขใดที่ทำให้ชุมชนปลอดภัยสะอาด การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเลือกชุมชนแห่งหนึ่งในจังหวัดภาคใต้ ซึ่งได้รับการประกาศจากทางราชการว่าเป็น ชุมชนปลอดภัยสะอาด วิธีหลักที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ การสังเกตและการสัมภาษณ์ระดับลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 41 คน

ประกอบด้วย ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ผู้อาวุโสประจำหมู่บ้าน พระภิกษุ ไต่ะอิหม่าม ผู้มีวุฒิภาวะสูงทางการศึกษา ผู้นำระดับกลุ่ม เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่าการจัดระเบียบสังคมมีผลต่อชุมชนปลอดภัยเสถียร ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การใช้ระเบียบ ข้อบังคับ และกติกาของสังคมในชุมชน 2) การเตรียมความพร้อมของชุมชนและขั้นตอนการดำเนินงาน 3) การสร้างพลังแผ่นดินตามนโยบายของรัฐที่ทำให้ชุมชนปลอดภัยเสถียร และ 4) การกำจัดแหล่งขายยาเสพติดและควบคุมยาเสพติดในชุมชน และเงื่อนไขที่ทำให้ชุมชนปลอดภัยเสถียร มี 2 ประการ คือ 1) การบำบัดรักษาผู้เสพ / ผู้ติดยาเสพติด และ 2) บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด

พรณี โกลลินไลน์ (2553) ศึกษาเรื่อง “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลคำตาก้า ต่อการพัฒนาชุมชนในเขตตำบลคำตาก้า อำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลคำตาก้า อำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล

คำตาก้า อำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลคำตาก้า อำเภอคำตาก้าจังหวัดสกลนคร เพื่อหาแนวทางพัฒนาชุมชนที่สอดคล้องกับความต้องการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลคำตาก้า อำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่าระดับบทบาทในการพัฒนาชุมชนตามความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคำตาก้า พนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคำตาก้าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ระดับความพึงพอใจ ของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลคำตาก้า อำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และได้แนวทางการพัฒนาชุมชนทั้งด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการพัฒนาสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลคำตาก้า อำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร

จากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นนั้น จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผลงานการวิจัยทั้งหมดนั้นล้วนแต่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารเพื่อการพัฒนา และการจัดการการสื่อสารเพื่อพัฒนาชุมชนในมิติต่างๆมากมาย โดยการพัฒนานั้นล้วนแต่มีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ การสื่อสารเพื่อการพัฒนาชุมชนทั้งสิ้น ในที่นี้ผู้วิจัยนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นมาศึกษาและเพื่อเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์เพื่อได้ทราบถึงความแตกต่างของงานวิจัยดังกล่าว

กล่าวโดยสรุป งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษามาวิเคราะห์ และได้้นำแนวความคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในงานวิจัยมาเชื่อมโยง โดยทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันบันเทิง ในเขตพื้นที่ชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี” เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน ศึกษาเนื้อหาสารที่ผู้ส่งสารใช้ในการจัดระเบียบชุมชน ศึกษาช่องทางการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน และเพื่อศึกษาทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อการจัดระเบียบชุมชน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ซึ่งมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบชุมชน ตลอดจนศึกษาการรับรู้และทัศนคติของประชาชนของชุมชนคลองหก ปทุมธานี สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาสถาบันเชิงที่เกิดขึ้นภายในชุมชนและการจัดการการสื่อสารของชุมชนที่ได้จากการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณนั้นเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ของประชาชนโดยใช้แบบสอบถาม ทั้งนี้ได้แบ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

3.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ มีวิธีการวิจัย ดังนี้

3.1.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้ศึกษาจะทำการวิจัยค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสนับสนุนผลการวิจัย เป็นการเก็บข้อมูลบริบทชุมชนกับสภาพปัญหาสถาบันเชิงที่เกิดขึ้นภายในชุมชนและการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน โดยการสำรวจ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการการสื่อสาร แล้วนำมาวิเคราะห์เชิงเหตุผลอธิบายกระบวนการของปรากฏการณ์ทางสังคมดังกล่าว

3.1.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพนี้ คือบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสาร โดยศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

3.1.3 กลุ่มเป้าหมาย

การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษากลุ่มผู้นำชุมชนที่เป็นผู้ส่งสาร โดยเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงที่สามารถให้ข้อมูลได้ตรงตามที่ต้องการ โดยเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาภายในของชุมชน และการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์ นายอำเภอคลองหลวง ผู้นำชุมชน หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรคลองห้า นายกสมาคมหอพักเอกชนคลองหก อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 10 ท่าน ดังต่อไปนี้

- 1) นายผาชัย ไปรียานนท์ (นายอำเภอคลองหลวง)
- 2) นายนำศักดิ์ อุทัยศรีสม (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก)
- 3) นางสาวมยุรี ศรีวัตร (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก)
- 4) นางชมพู่ เพ็ลย์ (รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก)
- 5) นายธีระพล บุญตาราวะ (ผู้อำนวยการกองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก)
- 6) พ.ต.อ.ประเวทย์ ต้นสมบุญณ์ (ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรคลองห้า)
- 7) นางศุภาวรรณ กาญจนเรืองโรจน์ (ประธานชมรมหอพักเอกชนคลองหก)
- 8) ร.ศ. ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ (อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี)
- 9) นายวิรัช ไตรระไวศยะ (รองอธิการบดีรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี)
- 10) ร.ศ. ดร. นำยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์ (อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี)

ผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของอีกจำนวนหนึ่ง รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 คน สำหรับการศึกษานี้ผู้วิจัยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกผู้นำชุมชนในการสัมภาษณ์ดังนี้

1.3.3.1 ผู้ให้การสัมภาษณ์เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับข้อมูล และสภาพปัญหาภายในของชุมชน และการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันบันเทิงชุมชน

คลองหก จังหวัดปทุมธานีเป็นอย่างดี ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนไม่ว่าจะเป็น ขั้นตอนของการรับรู้ปัญหา ขั้นตอนการวางแผนแก้ไขปัญหา ขั้นตอนการลงมือแก้ไขปัญหา และขั้นตอนสรุปผลของการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชุมชน

3.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นแนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งขั้นตอนในการสร้างแนวคำถาม มีดังนี้

3.1.4.1 กำหนดแนวคำถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาภายในของชุมชน และการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

3.1.4.2 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร

3.1.4.3 ลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ ผู้นำชุมชน หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรคลองห้า นายกสมาคมหอพักเอกชนคลองหก รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้นจำนวนประมาณ 5-10 คน

ดังนั้น การลงภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลดังกล่าว จึงจำเป็นสำหรับผู้วิจัยที่ต้องมีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แนวคำถามประกอบการสัมภาษณ์ ดังนี้

1) ทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสารเพื่อจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

(1) ผู้ส่งสารมีความรู้ความสามารถในการจัดระเบียบชุมชนมากน้อยเพียงใด

(2) ผู้ส่งสารมีแนวทางการใช้การสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนอย่างไร

(3) ผู้ส่งสารมีปัญหา อุปสรรคและมีแนวทางการแก้ไขอย่างไรในการแก้ปัญหาภายในชุมชน

(4) ผู้ส่งสารมีวิธีการจูงใจกลุ่มเป้าหมายอย่างไรเพื่อให้เกิดความรู้และตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชุมชน

(5) ผู้ส่งสารมีวิธีการโน้มน้าวใจผู้ประกอบการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงอย่างไรเพื่อให้เกิดการยินยอมกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงที่อยู่ในบริเวณชุมชน

2) เนื้อหาสารที่ผู้ส่งสารใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

(1) เนื้อหาสารที่ใช้เผยแพร่ข่าวสารในการจัดระเบียบชุมชนเกี่ยวข้องกับประเด็นใดบ้าง

(2) มีการใช้กลยุทธ์ในการสร้างสารอย่างไรบ้างกับเนื้อหาสารที่ใช้เผยแพร่ภายในชุมชน

(3) ในการนำเสนอสารมีการใช้กลยุทธ์การสื่อสารอย่างไรบ้าง

3) ช่องทางการสื่อสารเพื่อการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

(1) ผู้ส่งสารมีการวางแผนการใช้ช่องทางสื่ออย่างไรในการเผยแพร่ข่าวสาร

(2) ผู้ส่งสารเลือกใช้สื่อชุมชนใดบ้าง เพราะเหตุใด

(3) ช่องทางการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนมีการเปิดโอกาสให้คนในชุมชนได้แสดงความคิดเห็นหรือไม่

(4) ช่องทางสื่อแต่ละประเภทมีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้รับสารหรือไม่ อย่างไร

(5) นอกเหนือจากสื่อชุมชน มีสื่อประเภทใดบ้างที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้

3.1.4.4 ลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายโดยการบันทึกภาพเกี่ยวกับสภาพปัญหาภายในของชุมชน และการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

3.1.5 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการวิจัยที่ไม่เน้นการสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ดังนั้นความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลจึงขึ้นกับคุณภาพผู้วิจัยที่ต้องตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยมีการเก็บข้อมูลที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารงานวิจัย การสำรวจ การสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ฉะนั้นเพื่อเป็นการ

ทดสอบคุณภาพของเครื่องมือและความน่าเชื่อถือของข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้การตรวจสอบสามเ้าด้านข้อมูล (data triangulation) กล่าวคือ หากข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลที่หลากหลายวิธีดังกล่าวข้างต้นนั้น เมื่อนำมาวิเคราะห์แล้วได้ผลที่สอดคล้องหรือเหมือนกัน นั้นแสดงให้เห็นว่าข้อมูลจากงานวิจัยครั้งนี้มีความน่าเชื่อถือได้

3.1.6 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและจากการลงภาคสนาม ดังนี้

3.1.6.1 การค้นคว้าจากเอกสาร ผู้วิจัยเน้นการศึกษาค้นคว้าด้านแนวคิด ทฤษฎี นอกจากนี้ยังศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่สนใจศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางและการกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา รวมทั้งค้นคว้าข้อมูลจากสื่อต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต ตลอดจนศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

3.1.6.2 การศึกษาจากการลงภาคสนาม สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการลงภาคสนาม เพื่อเข้าไปสังเกตการณ์กับปรากฏการณ์นั้นๆ ตลอดจนการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม

3.1.7 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมจากเอกสารและจากการลงภาคสนาม ทั้งจากการสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาทำการจัดระเบียบข้อมูล เพื่อให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้นั้นมาจำแนกและจัดหมวดหมู่ให้ตรงกับประเด็นหัวข้อที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น เพื่อให้ผู้ศึกษาเกิดความเข้าใจลักษณะความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ต่างๆ ในชุมชน และท้ายสุดจึงจะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์และตีความในรูปแบบของการพรรณนา โดยมีการนำแนวคิดและทฤษฎีที่ได้ศึกษามารองรับการวิเคราะห์ในส่วนของผลการศึกษาให้มีความถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น

3.2 การวิจัยเชิงปริมาณ มีวิธีการวิจัย ดังนี้

3.2.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้ศึกษาจะทำการวิจัย โดยมุ่งหาข้อเท็จจริงและข้อสรุปเชิงปริมาณ เน้นการใช้ข้อมูลที่เป็นตัวเลขเป็นหลักฐานยืนยันความถูกต้องของข้อค้นพบซึ่งเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่อยู่บนรากฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้แบบสอบถามประชากรชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ที่อยู่ในฐานะผู้รับสาร โดยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน “กรณีศึกษา สถานบันเทิง ชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี” แล้ววิเคราะห์หาข้อสรุปผลการวิจัยด้วยวิธีการทางสถิติเป็นเครื่องมือในการวิจัย

3.2.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เชิงปริมาณนี้ เป็นกลุ่มประชาชนในชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ที่ทำหน้าที่เป็นผู้รับสาร ซึ่งประชากรในพื้นที่ชุมชนคลองหกมีทั้งหมด 14 หมู่บ้าน มีประชากรในชุมชนจำนวน 11,125 คน จำนวนครัวเรือน 5,063 ครัวเรือน

3.2.3 กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณนี้ พิจารณาจากจำนวนเยาวชนและชาวบ้านในชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณตามสัดส่วนประชาชน (Probability Proportional to Size : PPS) เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทราบจำนวนประชากรทั้งหมดที่ต้องการศึกษา คือ 11,125 คน จึงใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) โดยกำหนดความเชื่อมั่นไว้ที่ 95% และค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างไว้ที่ 10%

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = เป็นขนาดของประชากร

e = ค่าความผิดพลาดที่ยอมรับได้

ด้วยชุมชนคลองหก มีประชากร 11,125 คน

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น } n &= \frac{11,125}{1 + 11,125 (0.1)^2} \\ &= 99.10 \text{ หรือ } 200 \text{ คน} \end{aligned}$$

ทั้งนี้ จากการคำนวณข้างต้น จำนวนตัวอย่างประชาชนในชุมชนที่จะทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 200 คน โดยเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงต้องอาศัย ความรอบรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆของผู้ทำวิจัย โดยเลือกประชาชน 7 หมู่บ้านจากทั้งหมด 14 หมู่บ้าน ผลจากการเลือกได้กลุ่มตัวอย่างจากหมู่บ้านดังนี้

1. บ้านคลองหก หมู่ที่ 1 จำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,886
2. บ้านคลองหก หมู่ที่ 2 จำนวนประชากรทั้งสิ้น 784
3. บ้านคลองหก หมู่ที่ 3 จำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,034
4. บ้านคลองหก หมู่ที่ 7 จำนวนประชากรทั้งสิ้น 893
5. บ้านคลองหก หมู่ที่ 9 จำนวนประชากรทั้งสิ้น 626
6. บ้านคลองหก หมู่ที่ 11 จำนวนประชากรทั้งสิ้น 801
7. บ้านคลองหก หมู่ที่ 13 จำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,033

3.2.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้นำมากำหนดตัวแปรตาม สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

สมมติฐาน ข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันของคนในชุมชนคลองหมีมีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหมี จังหวัดปทุมธานี

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ศาสนา ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้ ต่อเดือน ความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง

ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบชุมชน

สมมติฐาน ข้อที่ 2 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันของคนในชุมชนคลองหมีทัศนคติเกี่ยวกับข่าวสารการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหมี จังหวัดปทุมธานี

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ศาสนา ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้ ต่อเดือน ความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความคิดเห็นของคนในชุมชนคลองหมีเกี่ยวกับข่าวสารการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน

3.2.5 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed-Ended Questionnaire) โดยได้จัดลำดับเนื้อหาแบบสอบถามให้ครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการโดยแบ่งคำถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ (Check list) โดยเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบมาตรวัดแบบให้คะแนน โดยเป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหมี จังหวัดปทุมธานี ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเลือกตอบคำถามแต่ละข้อเพียง 1 คำตอบเท่านั้น โดยลักษณะคำถามจะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับการรับรู้	คะแนน
มากที่สุด หมายถึง รับรู้ระดับมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
มาก หมายถึง รับรู้ระดับมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ปานกลาง หมายถึง รับรู้ระดับปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน

น้อย	หมายถึง รับรู้ระดับต่ำ	ให้คะแนน 2 คะแนน
น้อยที่สุด	หมายถึง รับรู้ระดับต่ำที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี มีค่าอยู่ระหว่าง 1-5 คะแนน ซึ่งการแปลความหมายจะใช้วิธีอิงเกณฑ์ แล้วแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ช่วงเท่าๆ กัน โดยการหาค่าความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ระดับคะแนน	ระดับการรับรู้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80	มีระดับการรับรู้ต่ำมาก
คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60	มีระดับการรับรู้ต่ำ
คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40	มีระดับการรับรู้ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20	มีระดับการรับรู้สูง
คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00	มีระดับการรับรู้สูงมาก

ส่วนที่ 3 เป็นแบบมาตรวัดแบบให้คะแนน โดยเป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี เป็นคำถามแบบเป็นมาตรการประเมินค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีทั้งข้อคำถามเชิงบวกและข้อคำถามเชิงลบ ซึ่งมีเกณฑ์การให้ค่าคะแนน ดังนี้

		ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
มากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน	1 คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4 คะแนน	2 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน	3 คะแนน

น้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน	4 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน	5 คะแนน

ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเลือกตอบคำถามแต่ละข้อเพียง 1 คำตอบเท่านั้น คะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบชุมชน เมื่อนำมาแปลความหมายโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้จัดกลุ่มระดับทัศนคติของประชาชนชุมชนคลองหกเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดกลุ่ม โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนของเบสท์ (Best, 1977, p.174) ดังนี้

ระดับคะแนน

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

3.2.6 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการหาความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถามในประเด็นของกระบวนการรับรู้และทัศนคติของผู้รับสาร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.2.6.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น นำเสนอแก่อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของคำถาม รวมถึงความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เพื่อขอคำแนะนำ และนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3.2.6.2 การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน และนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์ ∞ (coefficient) เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อถือ ซึ่งภาพรวมค่าความเชื่อมั่นจะต้องได้ค่าไม่น้อยกว่า 0.7

จากการทดสอบกลุ่มประชากรตัวอย่างจากการแจกแบบสอบถามจำนวน 30 คนได้ค่าความเชื่อมั่น ดังต่อไปนี้ ส่วนของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน 0.751 และส่วนของทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน 0.710

3.2.7 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปยังประชาชนในชุมชนคลองหกทั้งหมดจำนวน 200 คน โดยแบ่งแบบสอบถามกระจายทั้ง 7 หมู่บ้านจากทั้งหมด 14 หมู่บ้าน โดยก่อนการเก็บแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้กับกลุ่มเป้าหมายได้รับทราบก่อนตอบแบบสอบถามก่อนเสมอ

3.2.8 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนการประมวลผลข้อมูล ดังนี้

3.2.8.1 การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

3.2.8.2 การลงรหัสข้อมูล (Coding) นำข้อมูลของแบบสอบถามทั้งหมดมาแปรเป็นสัญลักษณ์ตัวเลขแทนค่าตัวแปรต่าง ๆ ทำการลงรหัสตามที่กำหนดไว้

3.2.8.3 การบันทึกข้อมูล นำแบบสอบถามที่ผ่านการลงรหัส บันทึกข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อคำนวณค่าทางสถิติ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

3.2.9 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจำนวน 200 ชุด โดยประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และใช้โปรแกรมทางสถิติ เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

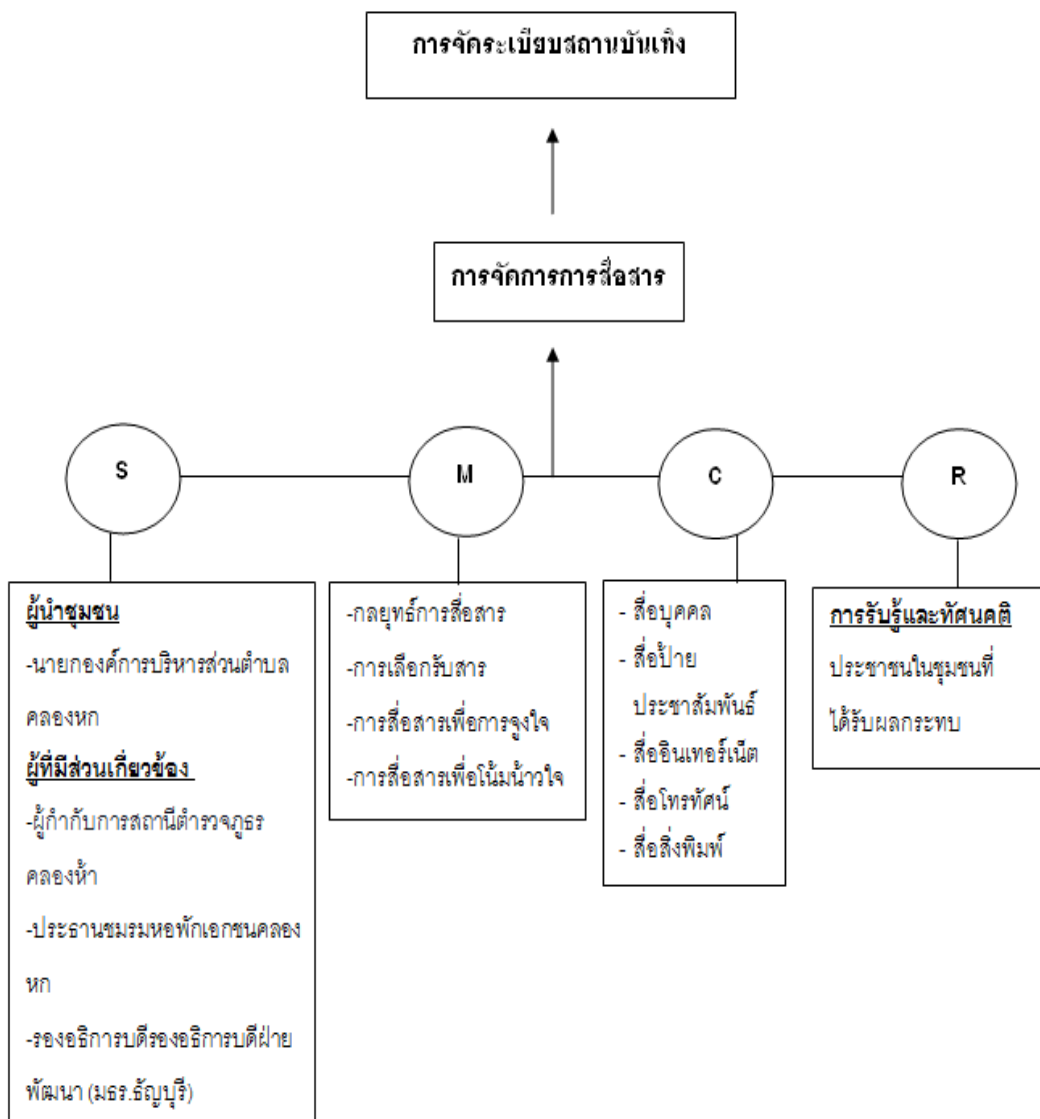
3.2.9.1 การวิเคราะห์ข้อมูลอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าร้อยละ (percentage)

3.2.9.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการรับรู้และระดับทัศนคติของประชาชนโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยใช้ตารางแสดงค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D) และจำแนกตามลำดับ

3.2.9.3 ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) คือค่า t-test และ F-test (One-way Anova) เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

3.2.9.4 ข้อเสนอแนะในแบบสอบถาม ใช้วิธีการสรุปเนื้อหาด้วยการหาค่าร้อยละของแต่ละประเด็นข้อเสนอแนะนั้นๆ

3.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 4

การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทিং ชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

การวิจัยเรื่อง “การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทিংชุมชน
คลองหก จังหวัดปทุมธานี” มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสารที่ใช้ใน
การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทিংชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี
2) เพื่อศึกษาเนื้อหาสารที่ผู้ส่งสารใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาน
บันเทিংชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี 3) เพื่อศึกษาช่องทางการสื่อสารที่ใช้ในการจัดการการ
สื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทিংชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี 4) เพื่อศึกษา
ทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทিংชุมชน
คลองหก จังหวัดปทุมธานี

ผู้ศึกษาได้ทำการวิจัยค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อ
นำมาสนับสนุนผลการวิจัย เป็นการเก็บข้อมูลสภาพปัญหาสถาบันเทিংที่เกิดขึ้นภายในชุมชน
และการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน โดยการสำรวจ และการสัมภาษณ์แบบ
เจาะลึก โดยสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการการสื่อสาร แล้วนำมา
วิเคราะห์เชิงเหตุผลอธิบายกระบวนการของปรากฏการณ์ทางสังคมดังกล่าว

4.1 สถานการณ์ปัญหาสถาบันเทিংภายในชุมชนคลองหก

4.2 การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน

4.1 สถานการณ์ปัญหาสถาบันเทিংภายในชุมชนคลองหก

ซึ่งจากการศึกษาข้อมูล ทั้งจากการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และจากการ
ลงพื้นที่ได้พบว่า ปัญหาที่เกิดจากสถาบันเทিংภายในชุมชนคลองหกจากอดีตจนถึงปัจจุบัน
ได้มีแนวทางแก้ไข แนวทางป้องกันการปราบปราม และเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นเป็นอย่างมาก
โดยชุมชนคลองหกนั้น ได้ร่วมมือกับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี และภาครัฐ เพื่อจับ

มือกันแก้ปัญหา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำมาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสภาพปัญหาดังกล่าวได้ ดังนี้

ถ้าย้อนกลับไปเมื่อปีพ.ศ.2553 ในเวลานั้นถือได้ว่าเป็นช่วงวิกฤตของชุมชนคลองหก เพราะมีร้านเหล้าปั่นและร้านเหล้า ผับ บาร์ โชว์ห่วย ยังทำผิดกฎหมาย และบางแห่งรัฐวิบริบซึ่งปิดร้านหนี ซึ่งผู้ประกอบการสถานบันเทิงส่วนใหญ่เป็นศิษย์เก่าของสถานศึกษาแห่งหนึ่งย่านนั้น มีการหากินแบบรุ่นพี่หากินกับรุ่นน้อง ซึ่งที่ผ่านมานั้นมีการร้องเรียนจากประชาชน นักศึกษา ครู อาจารย์ ผ่านทางเครือข่ายองค์กรต่างๆ หลายครั้ง ว่ามีร้านค้ากระทำผิด ตามพ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 จึงต้องการให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง และเมื่อเดือน ส.ค.2553 ได้มีการลงตรวจพื้นที่ในรัศมี 300 เมตร รอบสถานศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีและชุมชนคลองหก พบว่ามีร้านขายเหล้า 60 ร้าน โดยพบเป็นร้านค้าปลีก โชว์ห่วย 30 ร้าน ร้านขายยาตอง 2 ร้าน ร้านเหล้าปั่น 3 ร้าน ผับ บาร์ 18 ร้าน และ ร้านอาหาร อีก 7 ร้าน และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆอย่างต่อเนื่องหากไม่แก้ปัญหา

ดังนั้นเพื่อหยุดความรุนแรงของปัญหา จึงมีการเร่งผลักดันอนุบัญญัติ เรื่องการควบคุมเหล้าปั่น และการควบคุมร้านเหล้ารอบสถานศึกษา ตามพ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งหากคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เห็นชอบ ก็จะเสนอให้นายกรัฐมนตรีลงนาม และมีผลบังคับใช้ทันที นั่นหมายถึงการห้ามออกใบอนุญาตให้กับร้านที่อยู่ใกล้สถานศึกษา และชุมชน

อย่างไรก็ดีแม้จะมีการลงตรวจพื้นที่อย่างเคร่งครัด แต่ก็ไม่สามารถทำให้ร้านเหล้า หรือสถานบันเทิงหมดไปจากชุมชนอย่างถาวร สถานบันเทิงนั้นได้ลดจำนวนไปบ้าง และหลังจากนั้นได้มีการร่วมมือจากหลายฝ่ายไว้ว่าจะจะเป็นหน่วยงานราชการภายในพื้นที่ หน่วยงานสถานศึกษา ตัวแทนประชาชนภายในชุมชนคลองหก อาสาสมัคร ตำรวจ ฯลฯ เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาสถานบันเทิงที่เกิดขึ้นภายในชุมชนและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจึงได้เริ่มแก้จัดระเบียบชุมชนคร่าวๆดังนี้

4.1.1 อบต.คลองหก ได้ลงสำรวจพื้นที่และแจ้งเรื่องร้องเรียนสถานบริการในพื้นที่ตำบลคลองหก หมู่ที่ 1 หมู่บ้านพรทิสาร 3 ให้อำเภอคลองหลวงเพื่อทราบ

4.1.2 อบต.คลองหกได้รายงานผลการออกตรวจสถานบันเทิงร่วมกันระหว่างอำเภอคลองหลวง ,สภ.คลองห้า ,สาธารณสุขอำเภอ ,สรรพสามิตอำเภอคลองหลวง ,กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน ,อส.รักษาดินแดน และหน่วยงานสถานศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

4.1.3 อบต.คลองหกได้รายงานเรื่องร้องเรียนสถานบันเทิงส่งเสียงรบกวน

4.1.4 อำเภอลองหลวงเชิญทุกภาคส่วนเพื่อร่วมประชุมคั่นหามาตรการปฏิบัติของผู้ประกอบการร้านอาหารและร้านจำหน่ายสุราในพื้นที่ชุมชน โดยขณะนั้นยังผู้ร่วมประชุม ฝ่ายราชการมี อำเภอบต. คสช. สรรพสามิตร พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตำรวจหน่วยงานราชการ ประชาชน และที่ขาดไม่ได้คือผู้ประกอบการสถานบันเทิง โดยมีการตกลงให้มีการเปิดร้านไม่เกิด 24.00 น.

4.1.5 ประชุมร่วมเพื่อวางแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาและแนวทางการจัดระเบียบ การออกตรวจร่วมกัน

4.1.6 อบต.คลองหกได้มอบหมายให้ ผู้อำนวยการกองช่าง แจ้งความดำเนินคดีกับสถานบันเทิงที่เปิดเกินเวลา และกระทำความผิดนั้นๆต่อไป

จะเห็นได้ว่าจากแนวทางดังกล่าวที่ได้เกิดขึ้นและกระทำทุกๆเดือนเป็นเวลานานหลายปีนั้น ทำให้ปัญหาที่เกิดจากสถานบันเทิงภายในชุมชนคลองหกลดลงอย่างสิ้นเชิง จำนวนร้านค้าจำหน่ายสุรา หรือสถานบันเทิงได้เหลือจำนวนน้อยลงเป็นอย่างมาก ในปัจจุบันมีสถานบันเทิงจำนวนไม่เกิน 20 ร้านภายในชุมชนคลองหกแห่งนี้

4.2 การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน

4.2.1 ทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสารที่ใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน

กลุ่มผู้นำชุมชนที่เป็นผู้ส่งสาร ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งหมดนั้นจำนวน 10 คน ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาภายในของชุมชน และการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิง ชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์ นายอำเภอลองหลวง ผู้นำชุมชน หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรคลองห้า นายกสมาคมหอพักเอกชนคลองหก อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.2.1.1 ทักษะการสื่อสาร

ผู้ส่งสารต้องไม่ลืมที่จะคำนึงถึงการใช้ทักษะในการสื่อสาร เพราะภาษาเป็นสัญลักษณ์ที่มนุษย์ตกลงใช้ร่วมกันในการสื่อสาร การสื่อความหมายในการสื่อสาร ซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวใจหลักของการสื่อสารในทุกครั้ง ผู้ส่งสารจึงต้องศึกษาเรื่องการใช้ภาษา และสามารถให้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคลนั้นๆ เนื้อหาของสาร และช่องทางหรือสื่อ ที่ใช้ในการสื่อสารในแต่ละ

ละครั้ง และจะต้องคำนึงถึงปฏิกริยาตอบกลับตลอดเวลา ซึ่งถือได้ว่าเป็นการประเมินผลการสื่อสาร ที่จะทำให้การสื่อสารประสบผลดีตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ หรือควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แก้ไข ข้อบกพร่องใด เพื่อที่จะทำให้การสื่อสารเกิดผลตามที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

1) ทักษะการสื่อสารด้านการติดต่อประสานงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารด้านการติดต่อประสานงานพบว่า ผู้นำ(ผู้ส่งสาร)ที่ดีมีทักษะในการสื่อสารที่ดีเนื่องจากการสื่อสารในการจัดระเบียบสถานบันเชิงในทุกๆครั้งนั้นจะต้องอาศัยทักษะในการสื่อสารในทุกๆเรื่องเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการพูดที่ต้องอาศัยทักษะการพูดและการโน้มน้าวใจที่ดีในการติดต่อสื่อสารกับทุกฝ่าย เพื่อขอความร่วมมือในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชุมชนนั่นเองและนอกเหนือจากการมีทักษะในการสื่อสารที่ดีแล้วนั้นท่านยังเป็นบุคคลที่มีความสามารถ ตามคำสัมภาษณ์ของผู้นำในแต่ละท่านที่ได้กล่าวไว้ดังนี้

“...ในช่วงเวลาที่ผ่านมานั้นจังหวัดปทุมธานีมีการจัดระเบียบสถานบันเชิงอย่างต่อเนื่องโดยมีการดำเนินงานร่วมกัน และขอความร่วมมือจากทุกภาคฝ่าย ล่าสุดได้รับนโยบายจากผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี เพื่อแก้ปัญหาและจัดการปัญหาสถานบันเชิงร่วมกับนายอำเภอท่านอื่นๆและค้นหามาตรการการปฏิบัติของผู้ประกอบการร้านอาหารและร้านจำหน่ายสุราในชุมชนพริศาร เพื่อวางแนวทางในการจัดการปัญหาสถานบันเชิงร่วมกัน...” (ผาชัย โปริยานนท์ , สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2558)

“...ปัญหาสิ่งเสพติดและอบายมุขรอบมหาวิทยาลัยว่า ตนมีแนวคิดที่จะดำเนินการไปในลักษณะเดียวกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) ที่ได้มีการกำหนดพื้นที่ 300 เมตรรอบมหาวิทยาลัยเป็นเขตควบคุมการจำหน่ายสุรา ซึ่งในส่วนของ มทร.ธัญบุรีนั้นก็ได้มีการลงมือปฏิบัติตามแผนที่ได้กล่าวไว้อย่างเคร่งครัดโดยขอความร่วมมือจากบุคลากรเจ้าหน้าที่ อาจารย์ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลภายในพื้นที่คลองหก เพื่อจัดการปัญหาเรื่องนี้อย่างใกล้ชิดและแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นภายในชุมชน...” (ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ, สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2558)

“...ถ้ามองย้อนกลับไปเมื่อพ.ศ.2553 นั้นในการประชุมผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยทุกครั้งนั้นตัวกระผมเอง ยังคงดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในเวลานั้น จะให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับการป้องกันปราบปรามและการแก้ไขปัญหาเสพติดเป็นอย่างมาก มีการติดต่อประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆในพื้นที่คลองหก เพราะปัญหาดังกล่าวนั้นนับวันยิ่งได้ทวีความรุนแรง

มากขึ้น โดยยาเสพติดได้เข้าไปเจาะกลุ่มเยาวชน นักเรียน นักศึกษา...” (นายยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์, สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2558)

2) ทักษะการสื่อสารด้านการขอความร่วมมือ และขอความช่วยเหลือ

จากการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารด้านการขอความร่วมมือ และขอความช่วยเหลือพบว่า เป็นผู้ส่งสารที่มีความสามารถรอบด้านและเป็นบุคคลที่มีความสามารถด้านการใช้ภาษาอย่างดีเยี่ยม ใช้ทักษะการพูด การเจรจาในการสื่อสารในการติดต่อ เพื่อขอความร่วมมือจากภาครัฐ เอกชน หน่วยงานราชการต่างๆมากมาย และร่วมปฏิบัติงานออกตรวจสถานบริการจำหน่ายสถานบันเทิงเป็นประจำจากทุกภาคฝ่ายในการพัฒนาและแก้ปัญหาภายในชุมชนให้เป็นไปได้ในทิศทางที่ดีขึ้นตลอดเวลา และยังมีความเป็นผู้นำที่มีทักษะการสื่อสารที่ดีมาก มีการใช้การสื่อสารอย่างเป็นทางการเป็นประโยชน์มากที่สุดในการจัดการและแก้ปัญหาสถานบันเทิงบันเทิงที่เกิดขึ้นภายในชุมชน โดยอาศัยความเชี่ยวชาญ ความชำนาญในการสื่อสาร ซึ่งจะทำให้ผู้ส่งสารสามารถวิเคราะห์จุดประสงค์และความต้องการในการสื่อสารได้ รวมถึงรู้จักเลือกสื่อ และภาษาที่เหมาะสมกับประชาชน ตามคำสัมภาษณ์ของผู้นำในแต่ละท่านที่ได้กล่าวไว้ดังนี้

“...ถ้าพูดถึงปัญหาสถานบันเทิงที่เกิดขึ้นภายในชุมชนคลองหกนั้นนั้นได้เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานหลายปีช่วงพ.ศ.2553 ในเวลานั้นถือได้ว่าเป็นช่วงวิกฤตของชุมชนคลองหก โดยเริ่มจากมีข่าวการร้องเรียนปัญหาร้านเหล้าใกล้สถานศึกษาเกือบทุกวันจากประชาชน และนักเรียนนักศึกษาที่ได้รับผลกระทบ และเนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (คลองหก) ตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งชุมชนคลองหก ดังนั้นจึงมีผู้ประกอบการสถานบันเทิงลงทุนสร้าง ร้านเหล้าบาร์ และร้านเหล้า ผับ บาร์ หลายแห่งเปิดขายอยู่ใกล้มหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมากเพื่อดึงดูดกลุ่มนักศึกษา พบว่ามีร้านค้ากระทำผิด ตามพ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 จึงต้องการให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง...” (นำศักดิ์ อุทัยศรีสม, สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2558)

“...อันที่จริงแล้วปัญหาสถานบันเทิงที่เกิดขึ้นภายในชุมชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่คลองหกนั้นได้เกิดขึ้นมาหลายปี ทางเราได้มีการแก้ปัญหาดังกล่าวมาโดยตลอด อาทิเช่นกรณีตามที่ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอคลองหลวง ได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ดำเนินการตามนโยบายของ

กระทรวงมหาดไทย “ลดบายนุช สร้างสุขให้สังคม” โดยการบูรณาการกับส่วนราชการในการบังคับใช้กฎหมาย...” (มยุรี ศรีวัตร, สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2558)

“...ได้รับผิดชอบดำเนินการตรวจสอบสถานบันเทิง ในพื้นที่บริเวณหมู่ที่ 1 ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เนื่องจากมีการร้องเรียนว่า มีการก่อสร้างสถานบันเทิงโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งทางกองช่างได้ดำเนินการออกตรวจ และติดคำสั่งประกาศระงับการก่อสร้าง ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของประชาชนและเพื่อคุณภาพที่ดีขึ้น และเป็นการแก้ปัญหาสถานบันเทิงและจัดระเบียบชุมชนอย่างถาวรและยั่งยืน...” (ธีระพล บุญตาราวะ, สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2558)

“...ตลอดเวลาที่ผ่านมามีทางสถานีตำรวจภูธรคลองห้าได้ดูแลและรับผิดชอบพื้นที่บริเวณชุมชนคลองหก และมีจุดตรวจย่อยพรตสารอีก 1 แห่ง โดยมีการจัดเวรสายตรวจร่วมกับตำรวจชุมชนตำบลคลองหก ตลอด 24 ชั่วโมง และที่ผ่านมานั้น ตำรวจสถานีตำรวจภูธรคลองห้า นายกองดีการบริหารส่วนตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ร่วมกับ อำเภอคลองหลวง สาธารณสุขอำเภอ สรรพสามิตอำเภอคลองหลวง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อส.รักษาดินแดน และหน่วยงานสถานศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คสช. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประชาชนในพื้นที่คลองหก ดำเนินการร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงและปัญหาต่างๆในชุมชนสืบต่อไป...” (ประเวทย์ ต้นสมบุญ, สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2558)

“...ดิฉันจึงเป็นตัวแทนในฐานะเจ้าของหอพักทั้งสิ้น 84 หอพัก เพื่อร่วมประชุม และพูดคุยเพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกับ ตำรวจสถานีตำรวจภูธรคลองห้า นายกองดีการบริหารส่วนตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี อำเภอคลองหลวง สาธารณสุขอำเภอ สรรพสามิตอำเภอคลองหลวง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อส.รักษาดินแดน และหน่วยงานสถานศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คสช. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประชาชนในพื้นที่คลองหกและการแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่ทุกภาคฝ่ายได้ร่วมมือกัน...” (ศุภาวรรณ กาญจนเรืองโรจน์, สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2558)

3) ทักษะการสื่อสารด้านการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข่าวสาร

จากการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารด้านการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข่าวสารพบว่า ผู้นำทำหน้าที่ผู้ส่งสารอย่างสมบูรณ์แบบ ตลอดจนมีลักษณะของการเป็นผู้นำที่ดี มีความสามารถในการบริหารและแก้ปัญหา เป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ที่ตีมองการแก้ไขปัญหาไว้อย่างยั่งยืนและถูกต้อง มีทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารที่ดีเยี่ยม การ

พูดและเจรจาให้ผู้รับสารเกิดการคล้อยตามได้เป็นอย่างดี ตามคำสัมภาษณ์ของผู้นำในแต่ละท่านที่ได้กล่าวไว้ดังนี้

“...ได้มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ทุกช่องทาง เพื่อสร้างความเข้าใจกับผู้ประกอบการสถานบันเทิง รวมทั้งรณรงค์ในการสร้างจิตสำนึกให้ผู้ปกครองและเยาวชนให้ปฏิบัติตามกฎหมาย มีการประชุมชี้แจงและสร้างความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการสถานบันเทิงแต่ละประเภทโดยให้ทำข้อตกลงที่จะปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย นอกจากนี้ยังบูรณาการกับส่วนราชการ และยังไม่ลืมที่จะส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีทางศาสนา...” (ชมพู่ เพ็ลย์, สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2558)

“...จากสถานการณ์ปัญหาสถานบันเทิงที่เกิดขึ้นภายในชุมชนคลองหกนั้น และส่งผลกระทบต่อมายังนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีของเราโดยตรง ทางเราได้เป็นห่วงและกังวลเป็นอย่างมาก ได้มีการประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ และจัดพิมพ์เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับสถานบันเทิง ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และข้อบังคับใช้หากกระทำความผิดอยู่เสมอ ทางด้านมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้ทำหนังสือเชิญผู้ประกอบการร้านค้าและสถานบันเทิงรอบมหาวิทยาลัย ตำรวจสถานีตำรวจภูธรคลองห้า นายกองดีการบริหารส่วนตำบลคลองหกเพื่อประชุมและหารือพร้อมกันเพื่อแก้ไขปัญหา...” (วิรัช โหตระไวศยะ, สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2558)

สรุปได้ว่าจะเห็นจากผู้ที่ทำให้การสัมภาษณ์จำนวน 10 คนนั้นล้วนแต่เป็นบุคคลที่เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับข้อมูล และสภาพปัญหาภายในของชุมชน และการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน “กรณีศึกษา สถานบันเทิง ชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี” เป็นอย่างดี และการสื่อสารนั้นจะประสบความสำเร็จตรงตามจุดประสงค์หรือไม่ นั้น ส่วนใหญ่ไม่มากนักน้อยนั้นขึ้นอยู่กับผู้นำ(ผู้ส่งสาร)เป็นสำคัญ เนื่องจากผู้ส่งสารนั้นจะต้องทำการสื่อสารให้ได้ผลและเกิดประโยชน์มากที่สุดในการสื่อสารนั้นๆ และจะต้องทำความเข้าใจในเรื่ององค์ประกอบในการสื่อสาร และรวมถึงเรื่องปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับระบบการรับรู้ ระบบการคิด ระบบการเรียนรู้ ระบบการจดจำ ผู้ส่งสารจะต้องคำนึงถึงบริบทในการสื่อสาร และคำนึงถึงสิ่งที่อยู่แวดล้อมที่มีส่วนในการกำหนดรู้ความหมายหรือความเข้าใจในการสื่อสาร คำนึงถึงกรอบแห่งการอ้างอิงในการสื่อสารทุกครั้งเนื่องจากมนุษย์ทุกคนนั้นจะมีพื้นความรู้ทักษะเจตคติ ค่านิยม สังคม ประสบการณ์ ฯลฯ ซึ่งถ้าผู้สื่อสารใดมีกรอบแห่งการอ้างอิงคล้ายกันใกล้เคียงกัน จะส่งผลทำให้การสื่อสารนั้นๆง่ายขึ้น การสื่อสารจะมีประสิทธิผลมากที่สุดนั้นเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้ส่งสารนั้นทำการส่งสารอย่างมีวัตถุประสงค์ชัดเจน ผ่านสื่อหรือช่องทางที่มีความ

เหมาะสม และผู้ส่งสารนั้นควรเตรียมตัวและเตรียมการล่วงหน้าเพื่อให้การสื่อสารราบรื่น สะดวก และรวดเร็ว เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสามารถแก้ไขได้ทันท่วงทีหากจะเกิดอุปสรรคที่ จุดใดจุดหนึ่งระหว่างการสื่อสารนั่นเอง

4.2.1.2 คุณลักษณะของผู้ส่งสาร

กลุ่มผู้นำชุมชนที่เป็นผู้ส่งสาร ในที่นี้หมายถึง นายอำเภอคลองหลวง ผู้นำชุมชน หรือนายกองคการบริหารส่วนตำบลคลองหก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรคลองห้า นายกสมาคมหอพักเอกชนคลองหก อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดนั้นจำนวน 10 คน เป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาภายในของชุมชน และการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิง ชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของผู้นำชุมชน ในประเด็นดังต่อไปนี้

1) บุคลิกภาพของผู้ส่งสาร

บุคลิกภาพโดยรวม เป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเยี่ยม มีความสุภาพนอบน้อม มีกิริยามารยาทที่ดีไม่จะเป็นภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษากายที่แสดงออกมาในการสื่อสารในแต่ละครั้ง เป็นบุคคลที่มีอุปนิสัยใจดี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารีต่อบุคคลอื่น มีความเสียสละต่อสังคมโดยรวม ชุมชนและส่วนรวมเสมอๆ มีการวางตัวที่ดีและไม่ถือตัวแม้พบเจอบุคคลที่ต่างฐานะต่างชนชั้น ส่งผลให้ประชาชนเกิดการยอมรับ เกิดความศรัทธาและนับถือเป็นอย่างมาก

2) ความรู้และความสามารถของผู้ส่งสาร

ด้านความรู้ของผู้ส่งสาร กลุ่มผู้นำชุมชนที่เป็นผู้ส่งสาร ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดจำนวน 10 คน ซึ่งบุคคลทั้งหมดที่ได้กล่าวมานั้นล้วนแต่เป็นผู้ที่ให้ข้อมูลและลงมือแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสภาพปัญหาภายในของชุมชน และการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิง ชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี มาโดยตลอดจนกระทั่งประสบความสำเร็จ ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าไม่ว่าจะเป็นการดำรงตำแหน่งต่างๆนั้น ได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งจากทางภาครัฐเกือบทุกคน แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของบุคคลนั้นๆที่มีอย่างเต็มเปี่ยม

ด้านความสามารถของผู้ส่งสาร กลุ่มผู้นำชุมชนที่เป็นผู้ส่งสาร ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดจำนวน 10 คนนั้น ล้วนแต่เป็นบุคคลที่มีความรู้และความสามารถอย่างเปี่ยมล้น ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงภายในพื้นที่ชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี หรือความสามารถในการจัดการปัญหา ด้านอื่นๆในหน้าที่งานของตน ซึ่งด้วยประสบการณ์การทำงานและการดำรงตำแหน่งในแต่ละบุคคล ส่งผลให้เกิดความเชี่ยวชาญในงานด้านบริหารการจัดการปัญหา การแก้ไขปัญหา การวางแผนเพื่อรับมือกับสถานการณ์ต่างๆได้อย่างดีทีเดียว

3) คุณสมบัติในการสื่อสาร

คุณสมบัติในการสื่อสารซึ่งถือเป็นการเชื่อมโยงสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งคุณสมบัติของผู้นำชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดนั้นจำนวน 10 คน เป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาภายในของชุมชน และการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน “กรณีศึกษา สถานบันเทิง ชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี” ซึ่งได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล และการสัมภาษณ์ได้วิเคราะห์คุณสมบัติในการสื่อสาร ดังนี้

ความสามารถในการพูด ผู้นำชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดนั้นจำนวน 10 คนมีความสามารถในการสื่อสารด้วยการพูด การเจรจา และการต่อรองเป็นอย่างมากในการประชุมแก้ปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน หรือปัญหาการจัดระเบียบชุมชนในแต่ละครั้ง เพราะจากภาษาที่เลือกใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย มีความถูกต้อง มีการพูดที่ชัดเจนมีความน่าเชื่อถือสูง

ความสามารถในการรับฟัง ผู้นำชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดนั้นจำนวน 10 คนนั้นไม่ได้มีความสามารถเพียงการพูดเท่านั้น แต่ยังสามารถในการเป็นผู้รับฟังที่ดีอีกด้วย เนื่องจากในการร่วมประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน หรือปัญหาการจัดระเบียบชุมชนในแต่ละครั้งนั้น ล้วนจะต้องรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากทุกภาคฝ่ายไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ หน่วยงานราชการ ภาคเอกชน ประชาชน หรือผู้ประกอบการสถานบันเทิง เพื่อเป็นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและนำไปสู่ผลประสบความสำเร็จในการสื่อสารในครั้งนั้นๆ

ความสามารถในการโน้มน้าวใจ ผู้นำชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดนั้นจำนวน 10 คนนั้นมีความสำคัญอย่างหนึ่งก็คือ การโน้มน้าว เพราะถือเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญเป็นอย่างมากในการสื่อสารเพื่อแก้ปัญหาสถานบันเทิงทุกๆครั้ง ในการสื่อสารในแต่ละครั้ง ต้องอาศัยการสื่อสาร การพูด การเจรจาที่ผู้ส่งสารสามารถโน้มน้าวใจผู้ส่งสารให้เกิดการคล้อยตาม และเข้าใจกับการสื่อสารในครั้งนั้นๆนั้นถึงจะถือว่าการสื่อสารที่ประสบความสำเร็จ

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นจึงสรุปได้ว่าคุณลักษณะทั่วไปของผู้หน้าที่ดีนั้นจะต้องมีความสามารถในการช่วยเหลือผู้อื่นในการแก้ปัญหา พร้อมทั้งจะให้คำแนะนำปรึกษาอย่างมีเหตุและผล สามารถที่จะชี้แนะทางที่จะทำให้เกิดการประสานงาน เกิดความร่วมมือ ร่วมทำงานด้วยกัน ระหว่างประชาชนในการแก้ปัญหาต่างๆ มีความเต็มใจที่จะยอมรับฟังความบกพร่องของตนเอง และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่ลืมนึกถึงสิทธิมนุษยชน ไม่เป็นบุคคลที่ผูกขาดการตัดสินใจใดๆทั้งสิ้น และสุดท้ายคือต้องคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว

4.2.1.3 ประเภทของผู้ส่งสาร

กลุ่มผู้นำชุมชนที่เป็นผู้ส่งสาร ในที่นี้หมายถึง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดนั้นจำนวน 10 คนโดยแบ่งตามประเภทผู้นำดังต่อไปนี้

ซึ่งผู้นำโดยโครงสร้าง (The Structure Leader) ในที่นี้ทั้งหมดจำนวน 9 คน ซึ่งผู้นำในลักษณะนี้จะมีความเป็นผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของทางราชการ ซึ่งเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่ทางการได้กำหนดไว้ดำรงอยู่ในตำแหน่งต่างๆ ได้แก่ นายอำเภอคลองหลวง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรคลองห้า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และอดีตรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งคือผู้นำโดยโครงสร้าง จะมีอำนาจหน้าที่เป็นไปตามกฎหมายบังคับให้มี และกระทำได้ตามกฎระเบียบข้อบังคับของทางราชการ จะกระทำการนอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมิได้ ทั้งนี้ผู้นำโดยโครงสร้างดังกล่าว คือ ลักษณะของการเป็นผู้นำแบบเป็นทางการนั่นเอง

และส่วนผู้นำโดยธรรมชาติ (The Natural Leader) ในที่นี้ 1 คน ซึ่งผู้นำในลักษณะที่จะเป็นผู้นำซึ่งเลือกโดยหมู่คณะ (The group-selected leader) เป็นผู้นำที่เกิดจากการเลือกบุคคลในหมู่คณะเดียวกัน แล้วเสริมสร้างอิทธิพลของเขาในฐานะที่เป็นผู้นำขึ้นมา เพราะในสังคมการเมืองระบอบประชาธิปไตย การเลือกผู้นำเป็นวิธีที่มีผลในด้านการจูงใจผู้ที่ถูกนำ เนื่องจากคนเหล่านี้ต่างเชื่อว่า เขาสามารถไว้วางใจการดำเนินนโยบายบริหารของผู้นำได้ ได้แก่ นายกสมาคมหอพักเอกชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้นำชนิดนี้เองที่จะนำกลุ่มไปสู่จุดหมายได้เป็นผลสำเร็จ ผู้นำประเภทนี้ได้แก่ พ่อค้าในหมู่บ้าน อดีตผู้นำชุมชน ผู้ที่เคยเป็นบุคคลที่มีอำนาจ ผู้ที่มีฐานะทางการเงิน เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป ผู้นำชุมชนนั้นคือบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญด้านใดด้านหนึ่งในชุมชน มีอิทธิพลในการจัดการสิ่งต่างๆภายในชุมชน ในที่นี้คือมีความสามารถในการจัดการปัญหาสถาน

บัณฑิต ร่วมถึงการจัดระเบียบชุมชน และส่งผลให้เกิดผลสำเร็จ ทำให้ชุมชนมีการพัฒนาขึ้นในทางที่ดี ทั้งนี้ลักษณะของผู้นำชุมชนอาจมาได้จาก 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ ผู้นำโดยโครงสร้าง และผู้นำโดยธรรมชาติ นั่นเอง

4.2.2 เนื้อหาสารที่ผู้ส่งสารใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน

เนื้อหาสารที่ผู้ส่งสารใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันบัณฑิต ชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี คือ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ยกตัวอย่างเช่น การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณวัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาล สถานที่ราชการ หอพัก สถานศึกษา ร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงสวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป และบทลงโทษจะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับนอกจากนี้ยังมีพระราชบัญญัติต่างๆ อีกมากมายที่ผู้ส่งสารใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน กรณีศึกษา สถาบันบัณฑิต ชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี อาทิเช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่ใช้ในการดำเนินคดีและแจ้งให้ผู้ประกอบการสถาบันบัณฑิตที่มีการดำเนินการก่อสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาต และข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2551 เป็นต้น

4.2.2.1 วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

- 1) เพื่อให้การดำเนินงานการแก้ปัญหาสถาบันบัณฑิต และการจัดระเบียบชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีประสิทธิภาพ
- 2) เพื่อลดผลกระทบ ลดอุบัติเหตุ ลดการเกิดอาชญากรรม และผลกระทบอีกมากมายที่เกิดจากปัญหาสถาบันบัณฑิต และการจัดระเบียบชุมชน คลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
- 3) เพื่อลดจำนวนนักดื่มหน้าใหม่ที่เป็นเยาวชนของชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

4.2.2.2 การกำหนดผู้รับสารและกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ ประชากรที่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ที่ทำหน้าที่เป็นผู้รับสาร ซึ่งประชากรในพื้นที่ชุมชนคลองหกมีทั้งหมด 14 หมู่บ้าน มีประชากรในชุมชนจำนวน 11,125 คน จำนวนครัวเรือน 5,063

ครัวเรือน เนื่องจากมีความต้องการให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความเข้าใจและรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน รับรู้วิธีการเตรียมการรับมือกับสถานการณ์ปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน รับรู้นโยบายเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน รับรู้มาตรการในการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน รับรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสถานบันเทิง รับรู้บทลงโทษในการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน

4.2.2.3 เนื้อหาหลักของสาร

ในด้านของเนื้อหาสารจากที่ผู้ส่งสารใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิง ชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี คือ พระราชบัญญัติ และกฎหมายข้อบังคับต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่เป็นการเน้นให้ผู้รับสารเข้าใจและรับรู้ถึงนโยบายเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน รับรู้มาตรการในการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน รับรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสถานบันเทิง รับรู้บทลงโทษในการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและบรรลุตามวัตถุประสงค์

4.2.2.4 หลักฐานสนับสนุน

นโยบายเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน รวมถึงมาตรการในการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน และกฎหมายและบทลงโทษที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนนั้นได้นำมาจากพระราชบัญญัติและกฎหมายข้อบังคับต่าง ๆ นั้น มาจากพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 เป็นปีที่ 63 ในรัชกาลปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

4.2.3 ช่องทางการสื่อสารที่ใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน

4.2.3.1 สื่อบุคคล

ซึ่งสื่อกลางที่สำคัญในการช่วยประสานคนให้ร่วมแรงร่วมใจกัน คือ “ผู้นำ” ผู้ที่เป็นบุคคลที่จะมาช่วยประสานกำลังแรงใจและสมองในการทำงานร่วมกันในทางที่ดีเป็นธรรมชาติให้กับสังคม เหตุนี้งานในการพัฒนาชุมชน ผู้นำชุมชนถือว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถที่ระดมทรัพยากรในด้านต่างๆ เพื่อใช้ในกิจกรรมการพัฒนา และเพื่อให้งานพัฒนานั้นไปสู่จุดหมายได้ดีขึ้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้นำชุมชนที่เป็นผู้ส่งสาร ในที่นี้หมายถึง นายอำเภอคลองหลวง ผู้นำชุมชน หรือนายกองค้การบริหารส่วนตำบลคลองหก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้กำกับสถานีตำรวจนครคลองห้า

นายกสมาคมหอพักเอกชนคลองหก อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดนั้นจำนวน 10 คน ซึ่งผู้นำทั้ง 10 คนมีการใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารเพื่อการแก้ปัญหาสถานบันเทิง และการจัดระเบียบชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี และได้ขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ รวมถึงภาครัฐ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เป็นผู้นำที่สามารถแก้ไขปัญหา และรับมือกับสถานการณ์ได้อย่างดี สามารถนำพาประชาชนในชุมชนคลอง 6 ให้มีการดำรงชีวิตที่ดี และมีการใช้การสื่อสารที่ถูกต้องและก่อให้เกิดประโยชน์ นำประสบการณ์และความรู้ที่ได้จากท้องถิ่นตนนั้นมาพัฒนาในปัจจุบันนี้ชุมชนคลอง 6 มีวิถีชีวิตที่ดีขึ้น

4.2.3.2 สื่อเฉพาะกิจ

หลังจากมีการจัดประชุมชี้แจงและสร้างความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการสถานบันเทิงแต่ละประเภทโดยให้ทำข้อตกลงที่จะปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย กับส่วนราชการ อำเภอคลองหลวง ,สภ.คลองห้า ,สาธารณสุขอำเภอ ,สรรพสามิตอำเภอคลองหลวง ,กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน , อส.รักษาดินแดน และหน่วยงานสถานศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คสช. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประชาชนในพื้นที่คลองหกแล้วนั้น เพื่อเป็นการบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมในทุกฐานความผิด ดังนั้นทางชุมชนจึงได้จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ภายในชุมชน และมีการแจกเอกสาร เพื่อทำความเข้าใจตรงกันในการบังคับใช้กฎหมาย และดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืนกฎหมายอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และได้จัดลานกิจกรรมด้านดนตรีและศิลปะ นอกเหนือจากกิจกรรมกีฬาต่างๆเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีให้เยาวชนภายในชุมชน และยังไม่ลืมที่จะส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีทางศาสนา อาทิเช่น

1) การประชุมประชาคมคั่นหามาตรการการปฏิบัติของผู้ประกอบการร้านอาหารและร้านจำหน่ายสุราในชุมชนพรธิดาร

2) โครงการ “ลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม”

3) จัดตั้งศูนย์รับร้องเรียนสิ่งเสพติด อบายมุข และสิ่งมีนเมา

4.2.3.3 สื่อใหม่

เมื่อกล่าวถึงสื่อใหม่กับชุมชนคลองหก นั้นเป็นเรื่องที่เข้าถึงง่ายเพราะ ชุมชนคลองหก ในปัจจุบันมีความเจริญเป็นอย่างมาก มีประชากรจำนวนมาก มีความทันสมัยครบครัน ทำให้การพัฒนาในการติดต่อสื่อทางโลกอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวสำหรับผู้คนในชุมชน จากการเก็บ

ข้อมูล การสังเกต สอบถามและลงพื้นที่ ผู้ศึกษาพบว่า ผู้คนในชุมชนหรือประชาชนที่ต้องการติดตามข้อมูลข่าวสารสามารถ เข้าไปชมได้หรือติดตามได้ที่ช่องทางดังนี้

- 1) <http://www.klonghok.go.th> เว็บไซต์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารครอบคลุมทุกเรื่องในพื้นที่ชุมชนคลองหก จัดทำขึ้นโดย องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก
- 2) ช่องทางติดต่อทาง Facebook โดยใช้ชื่อเพจว่า “ที่นี่คลอง6” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลข่าวสาระ สาระและความบันเทิงที่เกิดขึ้นในชุมชน
- 3) ช่องทางติดต่อทาง Facebook โดยใช้ชื่อเพจว่า “สถานีตำรวจภูธรคลองห้า” มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดช่องทางการติดต่อสื่อสารผ่านทางเพื่อประชาสัมพันธ์ บอกกล่าวลงข่าวสารอีกด้วย

4.2.3.4 สื่อวิทยุชุมชน

ถ้ากล่าวถึงสื่อวิทยุในชุมชนคลองหกนั้นผู้คนในชุมชนจะรู้จักดีจิตอาสาช่วยเหลือบริเวณพื้นที่หมู่บ้านพรวิสาร ชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นศูนย์เพื่อช่วยเหลือ และแจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย ภายในชุมชน กรณีตัวอย่าง ในการสื่อสารเพื่อการแก้ปัญหาสถานบันเทิง และการจัดระเบียบชุมชน และอีกกรณีคือในช่วงเทศกาลสงกรานต์ที่ผ่านมา มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นเนื่องจากมีวันหยุดยาวติดกัน 5 วัน ซึ่งโอกาสการเกิดอุบัติเหตุสูงมาก สื่อวิทยุในชุมชนคลองหกนั้นจึงเป็นอีกช่องทางในการสื่อสารอีกช่องทางหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ

- 1) “อาสาสมัครศูนย์เหยี่ยวเวหาปทุมธานี” ศูนย์วิทยุปทุมธานี
- 2) มูลนิธิร่วมกตัญญู (ในส่วนของหน่วยกู้ชีพ)

4.2.3.5 สื่อมวลชน

มีการจัดประชุมประชุมชี้แจงและสร้างความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการสถานบันเทิงแต่ละประเภทโดยให้ทำข้อตกลงที่จะปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย นอกจากนั้นยังบูรณาการกับส่วนราชการ อำเภอคลองหลวง , สภ.คลองห้า , สาธารณสุขอำเภอ , สรรพสามิตอำเภอคลองหลวง , กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน, อส.รักษาดินแดน และหน่วยงานสถานศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คสช. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประชาชนในพื้นที่คลองหก ผู้ประกอบการสถานบันเทิงและที่ขาดไม่ได้คือ สื่อมวลชน ในการถ่ายทำและมีหน้าที่เผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่ถูกต้องในระหว่างที่ชุมชนมีการจัดการกับปัญหาดังกล่าว

สรุปได้ว่า การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิง ชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี มีการเลือกใช้ช่องทางการสื่อสารเพื่อขอจัดปัญหาผ่านช่องทางสื่อต่างๆแบบบูรณาการอย่างครบถ้วนผ่านสื่อมากมาย อาทิเช่น การเลือกใช้สื่อบุคคลในการพูดและชักจูงให้

เกิดการคล้อยตามและเพื่อใช้เจรจาในการสื่อสารในการแก้ปัญหา การเลือกใช้สื่อเฉพาะกิจเพื่อจัดกิจกรรมเพื่อดึงดูดคนเพื่อมาทำความเข้าใจให้ไปในทิศทางเดียวกัน การเลือกใช้สื่อใหม่เพื่อต้องการให้ประชาชนและกลุ่มคนรุ่นใหม่ได้รับทราบและเข้าถึงปัญหาได้อย่างรวดเร็ว การเลือกใช้สื่อวิทยุชุมชนเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการประสานงานและขอความร่วมมือในการแก้ไขปัญหา หากเกิดสถานการณ์ต่างๆขึ้นในบริเวณคลองหก และสุดท้าย การเลือกใช้ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อมวลชน จึงแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าชุมชนคลองหกนั้นมีการใช้สื่อทางช่องทางต่างๆอย่างครบถ้วนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการจะเป็น

บทที่ 5

ทัศนคติของผู้รับสารต่อการศึกษาเรื่องการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

การศึกษาเรื่องการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อการศึกษาเรื่องการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี ในที่นี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากประชาชนในชุมชนจำนวนทั้งสิ้น 200 คน โดยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางพร้อมการบรรยายเชิงพรรณนา แบ่งผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถาบันเทิงภายในชุมชน

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

5.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปแบบของจำนวนและร้อยละ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	100	50.0
หญิง	100	50.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 5.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนเท่ากัน โดยคิดเป็นร้อยละ 50.0

ตารางที่ 5.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15-20 ปี	27	13.5
21-25 ปี	61	30.5
26-30 ปี	53	26.5
31-40 ปี	36	18.0
41 ปีขึ้นไป	23	11.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 5.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.5 อายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.0 อายุ 15-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.5 และอายุ 41 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	124	62.0
สมรส	60	30.0
หย่าร้าง	12	6.0
เป็นหม้าย	4	2.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 5.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 62.0 รองลงมา คือ มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 30.0 หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 6.0 และเป็นหม้าย คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	174	87.0
คริสต์	16	8.0
อิสลาม	9	4.5
อื่นๆ	1	0.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 5.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 87.0 รองลงมา คือ นับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 8.0 ศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 4.5 และศาสนาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	16	8.0
มัธยมศึกษา	41	20.5
ปวช./ปวส.	40	20.0
ปริญญาตรี	94	47.0
ปริญญาโท	9	4.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 5.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมา คือ มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.5 ระดับปวช./ปวส. คิดเป็นร้อยละ 20.0 ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 8.0 และระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	63	31.5
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	28	14.0
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	15	7.5
เกษตรกร	23	11.5
พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	47	23.5
รับจ้างทั่วไป	13	6.5
ไม่มีอาชีพ (พอบ้านแม่บ้าน)	11	5.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 5.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.5 อันดับ 2 ได้แก่ ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัท/ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 23.5 และอันดับ 3 คือ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 14.0

ตารางที่ 5.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	8	4.0
5,001-10,000 บาท	45	22.5
10,001-15,000 บาท	77	38.5
15,001-20,000 บาท	45	22.5
มากกว่า 20,001 บาท	25	12.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 5.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.5 อันดับ 2 คือ 5,001-10,000 บาท และ 15,001-20,000 บาท มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 22.5 และอันดับ 3 คือ มากกว่า 20,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.5

ตารางที่ 5.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้สถานบันเทิง

ความถี่ในการเข้าใช้สถานบันเทิง	จำนวน	ร้อยละ
สัปดาห์ละครั้ง	23	11.5
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	28	14.0
เดือนละครั้ง	57	28.5
2-3 ครั้งต่อเดือน	23	11.5
อื่นๆ	69	34.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 5.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกตอบอื่นๆ เนื่องจากเข้าใช้สถานบันเทิงในช่วงที่แตกต่างจากตัวเลือกที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 34.5 อันดับ 2 คือ เข้าใช้สถานบันเทิงเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.5 และอันดับ 3 เข้าใช้สถานบันเทิง 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 14.0 ตามลำดับ

5.2 ส่วนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน

การวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน ผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปแบบของตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน	ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	แปลความหมาย
1. การรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชน			
1.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนจากผู้นำชุมชน	3.34	.921	รับรู้ปานกลาง
1.2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากการจัดกิจกรรมภายในชุมชน	3.23	.964	รับรู้ปานกลาง
1.3 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากป้ายประชาสัมพันธ์ภายในชุมชน	3.01	.802	รับรู้ปานกลาง
1.4 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากสื่ออินเทอร์เน็ต	3.50	1.152	รับรู้สูง
1.5 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากสื่อโทรทัศน์	3.44	1.050	รับรู้สูง
1.6 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากบุคคลในชุมชน อาทิ ครอบครัวเพื่อนบ้าน	3.41	.903	รับรู้สูง
1.7 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากเอกสารเผยแพร่ภายในชุมชน	3.16	.945	รับรู้ปานกลาง

จากตารางที่ 5.9 พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อในชุมชน กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากสื่ออินเทอร์เน็ต สื่อโทรทัศน์ และจากบุคคลในชุมชนในระดับการรับรู้ที่สูง โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.50, 3.44 และ 3.41 ตามลำดับ รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากผู้นำชุมชน จากการจัดกิจกรรมภายในชุมชน จากเอกสารเผยแพร่ภายในชุมชน และจากป้ายประชาสัมพันธ์ภายในชุมชนในระดับการรับรู้ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.34, 3.23, 3.16 และ 3.01 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน	ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	แปลความหมาย
2. การรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบ้านตึกภายในชุมชน	3.35	.788	รับรู้ปานกลาง
2.1 การรับรู้เกี่ยวกับการสถานการณ์ปัญหาสถานบ้านตึกภายในชุมชน			
2.2 การรับรู้วิธีการเตรียมการรับมือกับสถานการณ์ปัญหาสถานบ้านตึกภายในชุมชน	3.00	.842	รับรู้ปานกลาง
2.3 การรับรู้นโยบายเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบ้านตึกภายในชุมชน	3.16	.876	รับรู้ปานกลาง
2.4 การรับรู้มาตรการในการจัดระเบียบสถานบ้านตึกภายในชุมชน	3.06	.960	รับรู้ปานกลาง
2.5 การรับรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสถานบ้านตึก	2.97	.935	รับรู้ปานกลาง
2.6 การรับรู้บทลงโทษในการจัดระเบียบสถานบ้านตึกภายในชุมชน	3.10	.910	รับรู้ปานกลาง
ภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบ้านตึกภายในชุมชน	3.27	.856	รับรู้ปานกลาง

จากตารางที่ 5.10 พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบ้านตึกภายในชุมชน กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เกี่ยวกับการสถานการณ์ปัญหาสถานบ้านตึกภายในชุมชน รับรู้นโยบายเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบ้านตึกภายในชุมชน รับรู้บทลงโทษในการจัดระเบียบสถานบ้านตึกภายในชุมชน รับรู้มาตรการในการจัดระเบียบสถานบ้านตึกภายในชุมชน รับรู้วิธีการเตรียมการรับมือกับสถานการณ์ปัญหาสถานบ้านตึกภายในชุมชน และรับรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสถานบ้านตึกในระดับการรับรู้ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ 3.35, 3.16, 3.10, 3.06, 3.00 และ 2.97 ตามลำดับ สำหรับในภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบ้านตึกภายในชุมชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.27

5.3 ส่วนที่ 3 ทักษะเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน

การวิเคราะห์ที่ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ผู้วิจัยได้นำมาเสนอในรูปแบบของตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติที่ประชาชนมีต่อการจัดการ
การสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร)

ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	แปลความหมาย
ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร			
1. ท่านคิดว่าผู้นำชุมชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	3.51	.851	เห็นด้วยมาก
2. ท่านคิดว่าผู้นำชุมชนมีความสามารถในการจัดการปัญหาการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	3.45	.825	เห็นด้วยมาก
3. ท่านคิดว่าผู้นำชุมชนมีทักษะในการพูดการเขียนและการโน้มน้าวใจ	3.26	.842	เห็นด้วยปานกลาง
4. ท่านคิดว่าผู้นำชุมชนมีความสามารถในการประสานงานกับคนในชุมชนและนอกชุมชน	3.41	.958	เห็นด้วยมาก
5. ท่านคิดว่าผู้นำชุมชนมีการเปิดโอกาสให้คนในชุมชนได้แสดงความคิดเห็น	3.22	.809	เห็นด้วยปานกลาง

จากตารางที่ 5.11 พบว่า ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าผู้นำชุมชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน มีความสามารถในการจัดการปัญหาการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน และมีความสามารถในการประสานงานกับคนในชุมชนและนอกชุมชน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.51, 3.45 และ 3.41 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่เห็นด้วยในระดับปานกลางว่าผู้นำชุมชนมีทักษะในการพูดการเขียนและการโน้มน้าวใจ และมีการเปิดโอกาสให้คนในชุมชนได้แสดงความคิดเห็น โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.26 และ 3.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติที่ประชาชนมีต่อการจัดการ การสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร)

ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการ จัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลความหมาย
ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร			
6. ชุมชนมีการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาปัญหา การจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	3.21	.842	เห็นด้วยปานกลาง
7. ชุมชนมีการอธิบายเกี่ยวกับวิธีการจัดการปัญหา สถานบันเทิงภายในชุมชน	3.43	.905	เห็นด้วยมาก
8. ภาษาที่ใช้ในการถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับการจัด ระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีความเหมาะสม	3.39	.885	เห็นด้วยปานกลาง
9. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงใน ชุมชนมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ	3.32	.890	เห็นด้วยปานกลาง

จากตารางที่ 5.12 พบว่า ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติที่เห็น ด้วยมากกว่าชุมชนมีการอธิบายเกี่ยวกับวิธีการจัดการปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน โดยมี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.43 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่เห็นด้วยปานกลางว่าภาษาที่ใช้ในการ ถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีความเหมาะสม ข้อมูลเกี่ยวกับการ จัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ และชุมชนมีการแจ้งข่าวสาร เกี่ยวกับปัญหาปัญหาการจัดการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.39, 3.32 และ 3.21 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติที่ประชาชนมีต่อการจัดการ การสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทาง การสื่อสาร)

ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อ การจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลความหมาย
ทัศนคติต่อช่องทางสื่อสาร			
10. ผู้นำชุมชนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารที่มีความ น่าเชื่อถือ	3.53	.956	เห็นด้วยมาก
11. การจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้มีการจัด ระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการ สร้างความเข้าใจกับท่าน	3.45	.912	เห็นด้วยมาก
12. ป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดระเบียบ สถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความ เข้าใจกับท่าน	3.20	.913	เห็นด้วยปานกลาง
13. เอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัด ระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการ สร้างความเข้าใจกับท่าน	3.09	.920	เห็นด้วยปานกลาง

จากตารางที่ 5.13 พบว่า ทัศนคติต่อช่องทางสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติ ที่เห็นด้วยมากกว่าผู้นำชุมชนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารที่มีความน่าเชื่อถือ และการจัดกิจกรรมเพื่อ รณรงค์ให้มีการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจ โดยมีค่าเฉลี่ย สูงสุด 3.53 และ 3.45 ตามลำดับ รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับที่เห็นด้วยปาน กลางว่าป้ายประชาสัมพันธ์ และเอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงใน ชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.20 และ 3.09

ตารางที่ 5.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติที่ประชาชนมีต่อการจัดการ การสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร)

ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อ การจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	ค่าเฉลี่ย (X)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	แปลความหมาย
ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร			
14. ท่านคิดว่าท่านได้รับความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน จากการสื่อสารในชุมชน	3.33	.826	เห็นด้วยปานกลาง
ภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการ สื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิง ภายในชุมชน	3.41	.909	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 5.14 พบว่า ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติที่เห็น ด้วยปานกลางว่าได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนจากการ สื่อสารในชุมชน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.33 และในภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อ การจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับที่เห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.41

5.4 ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันของคนในชุมชนคลองหมีมีการรับรู้ เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 5.15 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน จำแนกตามเพศ

ระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชน	เพศ				t	Sig.
	ชาย (n=61)		หญิง (n=139)			
	($\bar{X}$)	(SD)	($\bar{X}$)	(SD)		
1.1 การรับรู้จากผู้นำชุมชน	3.30	.916	3.38	.930	-.613	.270
1.2 การรับรู้จากการจัดกิจกรรม	3.06	.952	3.39	.952	-2.451	.007
1.3 การรับรู้จากป้ายประชาสัมพันธ์	2.90	.835	3.12	.756	-1.954	.026
1.4 การรับรู้จากสื่ออินเทอร์เน็ต	3.43	1.112	2.56	1.192	-.797	.213
1.5 การรับรู้จากสื่อโทรทัศน์	3.30	1.010	3.59	1.074	-1.967	.025
1.6 การรับรู้จากบุคคลในชุมชน	3.45	.925	3.37	.884	.625	.266
1.7 การรับรู้จากเอกสารเผยแพร่ในชุมชน	3.11	.931	3.22	.960	-.823	.206

จากตารางที่ 5.15 พบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชนจากช่องทางสื่อต่างๆ ภายในชุมชน ระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.16 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามเพศ

ระดับการรับรู้เกี่ยวกับจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	เพศ				t	Sig.
	ชาย (n=61)		หญิง (n=139)			
	($\bar{X}$)	(SD)	($\bar{X}$)	(SD)		
การรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	18.22	3.494	19.08	2.852	-1.906	0.029
ภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	3.19	.861	3.36	.847	-1.407	.080

จากตารางที่ 5.16 พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนและภาพรวมของการรับรู้ ระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.17 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน จำแนกตามอายุ

ระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชน	อายุ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
1.1 การรับรู้จากผู้นำชุมชน	1. 15-20 ปี	3.52	1.087	5.840***	.000	2<4,2<5
	2. 21-25 ปี	2.92	.781			
	3. 26-30 ปี	3.40	.884			
	4. 31-40 ปี	3.56	.939			
	5. 41 ปีขึ้นไป	3.78	.736			
1.2 การรับรู้จากการจัดกิจกรรม	1. 15-20 ปี	3.33	1.144	3.279*	.013	2<5
	2. 21-25 ปี	2.93	.892			
	3. 26-30 ปี	3.26	.902			
	4. 31-40 ปี	3.25	.906			
	5. 41 ปีขึ้นไป	3.74	.964			
1.3 การรับรู้จากป้ายประชาสัมพันธ์	1. 15-20 ปี	2.93	.958	4.186*	.003	2<4
	2. 21-25 ปี	2.70	.843			
	3. 26-30 ปี	3.15	.770			
	4. 31-40 ปี	3.28	.566			
	5. 41 ปีขึ้นไป	3.17	.650			
1.4 การรับรู้จากสื่ออินเทอร์เน็ต	1. 15-20 ปี	3.59	1.217	10.911***	.000	2>4,2>5,3 >4,3>5
	2. 21-25 ปี	3.97	1.064			
	3. 26-30 ปี	3.72	.863			
	4. 31-40 ปี	2.81	1.142			
	5. 41 ปีขึ้นไป	2.70	1.063			
1.5 การรับรู้จากสื่อโทรทัศน์	1. 15-20 ปี	3.41	1.366	.915	.456	
	2. 21-25 ปี	3.31	.827			
	3. 26-30 ปี	3.51	1.012			
	4. 31-40 ปี	3.69	1.142			
	5. 41 ปีขึ้นไป	3.30	1.105			
1.6 การรับรู้จากบุคคลในชุมชน	1. 15-20 ปี	3.41	1.279	1.461	.215	
	2. 21-25 ปี	3.48	.829			
	3. 26-30 ปี	3.17	.914			
	4. 31-40 ปี	3.53	.736			

ตารางที่ 5.17 (ต่อ)

ระดับการรับรู้ข่าวสาร จากสื่อในชุมชน	อายุ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
1.7 การรับรู้จากเอกสาร เผยแพร่ในชุมชน	5. 41 ปีขึ้นไป	3.61	.722	3.223*	.014	1>2
	1. 15-20 ปี	3.56	.934			
	2. 21-25 ปี	2.85	.980			
	3. 26-30 ปี	3.19	.900			
	4. 31-40 ปี	3.28	.882			
5. 41 ปีขึ้นไป	3.30	.876				

*มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

***มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.17 พบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชนจากผู้นำชุมชน การจัดกิจกรรม ป้ายประชาสัมพันธ์ สื่ออินเทอร์เน็ต และเอกสารเผยแพร่ในชุมชน พบว่า ความแตกต่างระหว่างอายุมีการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.001 ส่วนการรับรู้จากสื่อโทรทัศน์ และจากบุคคลในชุมชน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เนื่องจากการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชนจากผู้นำชุมชน การจัดกิจกรรม ป้ายประชาสัมพันธ์ สื่ออินเทอร์เน็ต และเอกสารเผยแพร่ในชุมชน มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบความต่างเป็นรายคู่ พบว่า

ความต่างเกี่ยวกับระดับการรับรู้ข่าวสารจากผู้นำชุมชน โดยจำแนกตามอายุ พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุ 21-25 ปี มีระดับการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และ 41 ปีขึ้นไป

ความต่างเกี่ยวกับระดับการรับรู้ข่าวสารจากการจัดกิจกรรม โดยจำแนกตามอายุ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุ 21-25 ปี มีระดับการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป

ความต่างเกี่ยวกับระดับการรับรู้ข่าวสารจากป้ายประชาสัมพันธ์ โดยจำแนกตามอายุ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุ 21-25 ปี มีระดับการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี

ความต่างเกี่ยวกับระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตามอายุ พบว่า มีจำนวน 4 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุ 21-25 ปี มีระดับ

การรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และ 41 ปีขึ้นไป กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีระดับการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และ 41 ปีขึ้นไป

ความต่างเกี่ยวกับระดับการรับรู้ข่าวสารจากเอกสารเผยแพร่ในชุมชน โดยจำแนกตามอายุ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 15-20 ปี มีระดับการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี

ตารางที่ 5.18 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามอายุ

ระดับการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดการการสื่อสาร เพื่อจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	อายุ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
การรับรู้เกี่ยวกับประเด็น การจัดการการสื่อสารเพื่อ จัดระเบียบสถานบันเทิง ภายในชุมชน	1. 15-20 ปี	19.00	4.35	3.122*	.016	2<5
	2. 21-25 ปี	17.70	3.08			
	3. 26-30 ปี	18.54	3.10			
	4. 31-40 ปี	19.13	2.50			
	5. 41 ปีขึ้นไป	20.21	2.52			
ภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	1. 15-20 ปี	3.37	.742	3.225*	.014	2<5
	2. 21-25 ปี	3.02	.922			
	3. 26-30 ปี	3.38	.814			
	4. 31-40 ปี	3.22	.681			
	5. 41 ปีขึ้นไป	3.70	.974			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 5.18 พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน และภาพรวมการรับรู้ พบว่า ความแตกต่างระหว่างอายุมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และเมื่อทดสอบความต่างเป็นรายคู่ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี มีระดับการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 5.19 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน จำแนกตามสถานภาพ

ระดับการรับรู้ ข่าวสารจากสื่อใน ชุมชน	สถานภาพ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
1.1 การรับรู้จากผู้นำ ชุมชน	1. โสด	3.21	.895	2.642	.051	
	2. สมรส	3.55	.891			
	3. หย่าร้าง	3.42	1.165			
	4. เป็นหม้าย	4.00	.408			
1.2 การรับรู้จากการ จัดกิจกรรม	1. โสด	3.10	.923	3.810*	.011	1<4
	2. สมรส	3.37	.991			
	3. หย่าร้าง	3.42	.996			
	4. เป็นหม้าย	4.50	.557			
1.3 การรับรู้จากป้าย ประชาสัมพันธ์	1. โสด	2.98	.855	.126	.945	
	2. สมรส	3.05	.723			
	3. หย่าร้าง	3.08	.793			
	4. เป็นหม้าย	3.00	.000			
1.4 การรับรู้จากสื่อ อินเทอร์เน็ต	1. โสด	3.80	1.044	8.419***	.000	1>2
	2. สมรส	3.02	1.228			
	3. หย่าร้าง	2.92	.793			
	4. เป็นหม้าย	3.00	1.155			
1.5 การรับรู้จากสื่อ โทรทัศน์	1. โสด	3.46	1.047	.600	.616	
	2. สมรส	3.47	1.065			
	3. หย่าร้าง	3.42	.900			
	4. เป็นหม้าย	2.75	1.500			
1.6 การรับรู้จาก บุคคลในชุมชน	1. โสด	3.38	.942	.220	.883	
	2. สมรส	3.48	.833			
	3. หย่าร้าง	3.42	.996			
	4. เป็นหม้าย	3.25	.500			
1.7 การรับรู้จาก เอกสารเผยแพร่ใน ชุมชน	1. โสด	3.18	.955	.672	.570	
	2. สมรส	3.18	.930			
	3. หย่าร้าง	3.17	1.030			
	4. เป็นหม้าย	2.50	.577			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05, *** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.19 พบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชนจากการจัดกิจกรรม และสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่า ความแตกต่างของสถานภาพมีการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.001 ส่วนการรับรู้จากสื่ออื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เนื่องจากการรับรู้ข่าวสารจากการจัดกิจกรรม และสื่ออินเทอร์เน็ต มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบความต่างเป็นรายคู่ พบว่า

ความต่างเกี่ยวกับระดับการรับรู้ข่าวสารจากการจัดกิจกรรม โดยจำแนกตามสถานภาพ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ กลุ่มที่มีสถานภาพโสด มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีสถานภาพเป็นหม้าย

ความต่างเกี่ยวกับระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตามสถานภาพ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่มีสถานภาพโสด มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีสถานภาพสมรส

ตารางที่ 5.20 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามสถานภาพ

ระดับการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดการการสื่อสาร เพื่อจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	สถานภาพ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่ แตกต่าง
การรับรู้เกี่ยวกับประเด็น	1. โสด	18.39	3.42			
การจัดการการสื่อสารเพื่อ	2. สมรส	19.06	2.89			
จัดระเบียบสถานบันเทิง	3. หย่าร้าง	19.00	2.79	.688	.560	
ภายในชุมชน	4. เป็นหม้าย	19.25	1.50			
ภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับ	1. โสด	3.24	.800			
การจัดระเบียบสถาน	2. สมรส	3.32	.892			
บันเทิงภายในชุมชน	3. หย่าร้าง	3.58	1.165	1.131	.338	
	4. เป็นหม้าย	2.75	.957			

จากตารางที่ 5.20 พบว่า การรับรู้การรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน และภาพรวมการรับรู้ พบว่า ความแตกต่างของสถานภาพมีการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.21 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน จำแนกตามศาสนา

ระดับการรับรู้ข่าวสาร จากสื่อในชุมชน	ศาสนา	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่ แตกต่าง
1.1 การรับรู้จากผู้นำ ชุมชน	1. พุทธ	3.36	.907	.493	.612	
	2. คริสต์	3.13	.957			
	3. อิสลามและอื่นๆ	3.30	1.160			
1.2 การรับรู้จากการจัด กิจกรรม	1. พุทธ	3.24	.937	.308	.736	
	2. คริสต์	3.19	1.047			
	3. อิสลามและอื่นๆ	3.00	1.333			
1.3 การรับรู้จากป้าย ประชาสัมพันธ์	1. พุทธ	3.05	.774	1.721	.182	
	2. คริสต์	2.88	.957			
	3. อิสลามและอื่นๆ	2.60	.966			
1.4 การรับรู้จากสื่อ อินเทอร์เน็ต	1. พุทธ	3.54	1.100	3.253*	.041	1>3
	2. คริสต์	3.56	1.459			
	3. อิสลามและอื่นๆ	2.60	1.265			
1.5 การรับรู้จากสื่อ โทรทัศน์	1. พุทธ	3.48	.995	.832	.437	
	2. คริสต์	3.13	1.258			
	3. อิสลามและอื่นๆ	3.40	1.578			
1.6 การรับรู้จากบุคคลใน ชุมชน	1. พุทธ	3.46	.864	2.059	.130	
	2. คริสต์	3.06	1.063			
	3. อิสลามและอื่นๆ	3.10	1.197			
1.7 การรับรู้จากเอกสาร เผยแพร่ในชุมชน	1. พุทธ	3.21	.927	1.444	.238	
	2. คริสต์	2.81	.981			
	3. อิสลามและอื่นๆ	3.00	1.155			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 5.21 พบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชนจากสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่า ความแตกต่างของศาสนามีการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนการรับรู้จากสื่ออื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เนื่องจากการรับรู้จากอินเทอร์เน็ต มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบเป็นรายคู่พบว่า

ความต่างเกี่ยวกับระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตามศาสนา พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ กลุ่มที่นับถือศาสนาพุทธ มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่นับถือศาสนาอิสลามและอื่นๆ

ตารางที่ 5.22 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามศาสนา

ระดับการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดการการสื่อสาร เพื่อจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	ศาสนา	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่ แตกต่าง
การรับรู้เกี่ยวกับประเด็น การจัดการการสื่อสารเพื่อ จัดระเบียบสถานบันเทิง ภายในชุมชน	1. พุทธ	18.78	3.07	1.228	.295	
	2. คริสต์	17.75	3.94			
	3. อิสลามและอื่นๆ	17.70	4.19			
ภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	1. พุทธ	3.29	.847	.321	.726	
	2. คริสต์	3.13	1.088			
	3. อิสลามและอื่นๆ	3.20	.632			

จากตารางที่ 5.22 พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน และภาพรวมการรับรู้ พบว่า ความแตกต่างของศาสนามีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.23 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน จำแนกตามระดับการศึกษา

สูงสุด						
ระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชน	ระดับการศึกษาสูงสุด	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
1.1 การรับรู้จากผู้นำชุมชน	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	3.81	.834	4.655***	.001	2>4
	2. มัธยมศึกษา	3.66	.911			
	3. ปวช./ปวส.	3.45	.959			
	4.ปริญญาตรี	3.12	.828			
	5.ปริญญาโท	2.89	1.167			
1.2 การรับรู้จากการจัดกิจกรรม	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	3.69	.602	3.446*	.010	ไม่พบคู่ต่าง
	2. มัธยมศึกษา	3.59	.974			
	3. ปวช./ปวส.	3.08	1.047			
	4.ปริญญาตรี	3.06	.878			
	5.ปริญญาโท	3.11	1.364			
1.3 การรับรู้จากป้ายประชาสัมพันธ์	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	3.06	.443	.877	.479	
	2. มัธยมศึกษา	3.20	.715			
	3. ปวช./ปวส.	2.98	.832			
	4.ปริญญาตรี	2.93	.871			
	5.ปริญญาโท	3.11	.782			
1.4 การรับรู้จากสื่ออินเทอร์เน็ต	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	2.63	1.025	3.570*	.008	1<2,1<4
	2. มัธยมศึกษา	3.71	.955			
	3. ปวช./ปวส.	3.33	1.207			
	4.ปริญญาตรี	3.65	1.124			
	5.ปริญญาโท	3.22	1.563			
1.5 การรับรู้จากสื่อโทรทัศน์	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	2.88	.719	1.844	.122	
	2. มัธยมศึกษา	3.66	.990			
	3. ปวช./ปวส.	3.38	1.079			
	4.ปริญญาตรี	3.50	1.034			
	5.ปริญญาโท	3.22	1.563			

ตารางที่ 5.23 (ต่อ)

ระดับการรับรู้ข่าวสาร จากสื่อในชุมชน	ระดับการศึกษาสูงสุด	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่ แตกต่าง
1.6 การรับรู้จากบุคคลใน ชุมชน	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	3.38	.885	.141	.967	
	2. มัธยมศึกษา	3.49	.952			
	3. ปวช./ปวส.	3.35	.864			
	4.ปริญญาตรี	3.41	.921			
	5.ปริญญาโท	3.33	.866			
1.7 การรับรู้จากเอกสาร เผยแพร่ในชุมชน	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	3.38	.619	2.331	.057	
	2. มัธยมศึกษา	3.39	.802			
	3. ปวช./ปวส.	3.35	1.027			
	4.ปริญญาตรี	2.98	.950			
	5.ปริญญาโท	2.89	1.269			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.23 พบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชนจากผู้นำชุมชน การจัดกิจกรรม และสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่า ความแตกต่างของระดับการศึกษาสูงสุดมีการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.001 ส่วนการรับรู้จากสื่ออื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เนื่องจากการรับรู้จากผู้นำชุมชน การจัดกิจกรรม และสื่ออินเทอร์เน็ต มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบความต่างเป็นรายคู่ พบว่า

ความต่างเกี่ยวกับระดับการรับรู้จากผู้นำชุมชน โดยจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

ความต่างเกี่ยวกับระดับการรับรู้จากการจัดกิจกรรมภายในชุมชน โดยจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด ผลการทดสอบรายคู่ ไม่ปรากฏคู่แตกต่าง

ความต่างเกี่ยวกับระดับการรับรู้จากสื่ออินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ กลุ่มที่มีการศึกษา

สูงสุดต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 5.24 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดการการสื่อสาร เพื่อจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	ระดับการศึกษา สูงสุด	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่ แตกต่าง
การรับรู้เกี่ยวกับประเด็น การจัดการการสื่อสารเพื่อ จัดระเบียบสถานบันเทิง ภายในชุมชน	1. ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	19.00	1.75	4.721** *	.001	3<5
	2. มัธยมศึกษา	19.58	2.99			
	3. ปวช./ปวส.	17.47	3.72			
	4. ปริญญาตรี	18.39	3.08			
	5. ปริญญาโท	21.66	2.17			
ภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	1. ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	3.31	.704	.916	.456	
	2. มัธยมศึกษา	3.29	.750			
	3. ปวช./ปวส.	3.10	.841			
	4. ปริญญาตรี	3.30	.937			
	5. ปริญญาโท	3.67	.707			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.24 พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน พบว่า ความแตกต่างของระดับการศึกษาสูงสุดมีการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.001 ส่วนภาพรวมการรับรู้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อทดสอบความต่างการรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนเป็นรายคู่ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มที่มีการศึกษาสูงสุดระดับ ปวช./ปวส. มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท

ตารางที่ 5.25 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน จำแนกตามอาชีพ

ระดับการรับรู้ข่าวสาร จากสื่อในชุมชน	อาชีพ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่ แตกต่าง
1.1 การรับรู้จากผู้นำ ชุมชน	1. นักเรียน/นักศึกษา	3.02	.871	5.351** *	.000	1<4,4>5
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.36	1.096			
	3. ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.33	1.047			
	4. เกษตรกร	4.00	.789			
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	3.19	.711			
	6. รับจ้างทั่วไป	3.69	.947			
	7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	4.00	.447			
1.2 การรับรู้จากการจัด กิจกรรม	1. นักเรียน/นักศึกษา	2.98	.924	4.043** *	.001	1<7,5<7
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.29	1.150			
	3. ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.00	1.000			
	4. เกษตรกร	3.57	.590			
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	3.11	.866			
	6. รับจ้างทั่วไป	3.46	1.050			
	7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	4.27	.786			
1.3 การรับรู้จากป้าย ประชาสัมพันธ์	1. นักเรียน/นักศึกษา	2.71	.812	3.030*	.007	1<2
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.36	.870			
	3. ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.07	.961			
	4. เกษตรกร	3.26	.541			
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	2.98	.766			
	6. รับจ้างทั่วไป	3.15	.801			
	7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	3.18	.405			

ตารางที่ 5.25 (ต่อ)

ระดับการรับรู้ข่าวสาร จากสื่อในชุมชน	อาชีพ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่ แตกต่าง
1.4 การรับรู้จากสื่อ อินเทอร์เน็ต	1. นักเรียน/นักศึกษา	3.95	1.023	9.557** *	.000	1>3,1>4, 3<5,4<5, 4<7
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.21	.917			
	3. ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	2.67	1.175			
	4. เกษตรกร	2.43	.896			
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	3.81	1.035			
	6. รับจ้างทั่วไป	3.15	1.463			
	7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	4.00	.632			
1.5 การรับรู้จากสื่อ โทรทัศน์	1. นักเรียน/นักศึกษา	3.38	1.038	1.991	.069	
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.21	1.197			
	3. ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.87	1.302			
	4. เกษตรกร	3.09	.793			
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	3.57	.994			
	6. รับจ้างทั่วไป	3.38	.870			
	7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	4.09	.944			
1.6 การรับรู้จากบุคคลใน ชุมชน	1. นักเรียน/นักศึกษา	3.40	.925	.668	.676	
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.39	.875			
	3. ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.20	1.014			
	4. เกษตรกร	3.26	.619			
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	3.45	1.017			
	6. รับจ้างทั่วไป	3.54	.877			
	7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	3.82	.751			

ตารางที่ 5.25 (ต่อ)

ระดับการรับรู้ข่าวสาร จากสื่อในชุมชน	อาชีพ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่ แตกต่าง
1.7 การรับรู้จากเอกสาร เผยแพร่ในชุมชน	1. นักเรียน/นักศึกษา	3.13	1.008	2.219*	.043	ไม่พบคู่ ต่าง
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.00	1.054			
	3. ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.27	.961			
	4. เกษตรกร	3.26	.810			
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	3.04	.833			
	6. รับจ้างทั่วไป	3.08	.862			
	7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	4.09	.701			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.25 พบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชนจากผู้นำชุมชน กิจกรรมภายในชุมชน ป้ายประชาสัมพันธ์ สื่ออินเทอร์เน็ต และเอกสารเผยแพร่ในชุมชน พบว่า ความแตกต่างของอาชีพมีการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.001

เนื่องจากการรับรู้จากจากผู้นำชุมชน กิจกรรมภายในชุมชน ป้ายประชาสัมพันธ์ สื่ออินเทอร์เน็ต และเอกสารเผยแพร่ในชุมชน มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบความต่างเป็นรายคู่ พบว่า

ความต่างระดับการรับรู้จากผู้นำชุมชน โดยจำแนกตามอาชีพ พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร และกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่เป็นพนักงานบริษัท/ลูกจ้าง

ความต่างระดับการรับรู้จากการจัดกิจกรรมภายในชุมชน โดยจำแนกตามอาชีพ พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่ไม่มีอาชีพ และกลุ่มที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัท/ลูกจ้าง มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่ไม่มีอาชีพ

ความต่างระดับการรับรู้จากการป้ายประชาสัมพันธ์ในชุมชน โดยจำแนกตามอาชีพ พบว่ามีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ กลุ่มที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย

ความต่างระดับการรับรู้จากสื่ออินเทอร์เน็ต โดยจำแนกตามอาชีพ พบว่ามีจำนวน 5 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และเกษตรกร กลุ่มที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/ลูกจ้าง และกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/ลูกจ้าง และผู้ที่ไม่ม้ออาชีพ

ความต่างระดับการรับรู้จากเอกสารเผยแพร่ในชุมชน โดยจำแนกตามอาชีพ ผลการทดสอบเป็นรายคู่ ไม่ปรากฏคู่ที่แตกต่าง

ตารางที่ 5.26 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามอาชีพ

ระดับการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดการการสื่อสาร เพื่อจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	อาชีพ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่ แตกต่าง
การรับรู้เกี่ยวกับประเด็น การจัดการการสื่อสารเพื่อ จัดระเบียบสถานบันเทิง ภายในชุมชน	1. นักเรียน/นักศึกษา	18.14	3.64	2.953*	.009	ไม่พบคู่ ต่าง
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	20.14	2.74			
	3. ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	19.66	3.86			
	4. เกษตรกร	18.56	2.44			
	5. พนักงานบริษัท/ ลูกจ้าง	17.70	2.99			
	6. รับจ้างทั่วไป	18.76	2.42			
	7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	20.45	1.63			

ตารางที่ 5.26 (ต่อ)

ระดับการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดการการสื่อสาร เพื่อจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	อาชีพ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่ แตกต่าง
ภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	1. นักเรียน/นักศึกษา	3.13	.871	1.080	.376	
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.57	1.103			
	3. ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.47	.990			
	4. เกษตรกร	3.22	.902			
	5. พนักงานบริษัท/ ลูกจ้าง	3.26	.675			
	6. รับจ้างทั่วไป	3.38	.650			
	7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	3.18	.603			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 5.26 พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน พบว่า ความแตกต่างของอาชีพมีการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนภาพรวมการรับรู้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อทดสอบความต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ผลการทดสอบไม่ปรากฏคู่ที่แตกต่าง

ตารางที่ 5.27 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ระดับการรับรู้ข่าวสาร จากสื่อในชุมชน	รายได้ต่อเดือน	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.
1.1 การรับรู้จากผู้นำ ชุมชน	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.00	1.069	1.560	.187
	2. 5,001-10,000 บาท	3.24	.908		
	3. 10,001-15,000 บาท	3.29	.871		
	4. 15,001-20,000 บาท	3.38	1.007		
	5. มากกว่า 20,001 บาท	3.72	.843		
1.2 การรับรู้จากการจัด กิจกรรม	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.50	1.069	1.723	.146
	2. 5,001-10,000 บาท	3.07	.939		
	3. 10,001-15,000 บาท	3.17	.834		
	4. 15,001-20,000 บาท	3.20	1.057		
	5. มากกว่า 20,001 บาท	3.64	1.114		
1.3 การรับรู้จากป้าย ประชาสัมพันธ์	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.75	.707	1.933	.107
	2. 5,001-10,000 บาท	2.93	.720		
	3. 10,001-15,000 บาท	3.00	.795		
	4. 15,001-20,000 บาท	2.93	.889		
	5. มากกว่า 20,001 บาท	3.40	.764		
1.4 การรับรู้จากสื่อ อินเทอร์เน็ต	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.50	1.195	2.155	.076
	2. 5,001-10,000 บาท	3.58	1.215		
	3. 10,001-15,000 บาท	3.68	1.141		
	4. 15,001-20,000 บาท	3.07	1.053		
	5. มากกว่า 20,001 บาท	3.56	1.121		
1.5 การรับรู้จากสื่อ โทรทัศน์	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.00	1.512	2.176	.073
	2. 5,001-10,000 บาท	3.38	1.007		
	3. 10,001-15,000 บาท	3.65	.943		
	4. 15,001-20,000 บาท	3.16	1.043		
	5. มากกว่า 20,001 บาท	3.60	1.190		

ตารางที่ 5.27 (ต่อ)

ระดับการรับรู้ข่าวสาร จากสื่อในชุมชน	รายได้ต่อเดือน	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.
1.6 การรับรู้จากบุคคลใน ชุมชน	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.13	.991	1.077	.369
	2. 5,001-10,000 บาท	3.53	.842		
	3. 10,001-15,000 บาท	3.43	.850		
	4. 15,001-20,000 บาท	3.22	1.042		
	5. มากกว่า 20,001 บาท	3.56	.870		
1.7 การรับรู้จากเอกสาร เผยแพร่ในชุมชน	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.25	1.282	1.993	.097
	2. 5,001-10,000 บาท	3.24	.933		
	3. 10,001-15,000 บาท	3.05	.857		
	4. 15,001-20,000 บาท	3.02	.988		
	5. มากกว่า 20,001 บาท	3.60	.957		

จากตารางที่ 5.27 พบว่า การรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.28 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ระดับการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดการการสื่อสาร เพื่อจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	รายได้ต่อเดือน	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
การรับรู้เกี่ยวกับประเด็น การจัดการการสื่อสารเพื่อ จัดระเบียบสถานบันเทิง ภายในชุมชน	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	19.25	3.69	4.489*	.002	3<5,4<5
	2. 5,001-10,000 บาท	18.73	3.35			
	3. 10,001-15,000 บาท	18.06	2.93			
	4. 15,001-20,000 บาท	18.17	3.43			
	5. มากกว่า 20,001 บาท	20.96	2.15			

ตารางที่ 5.28 (ต่อ)

ระดับการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดการการสื่อสาร เพื่อจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	รายได้ต่อเดือน	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
ภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.38	.744	2.153	.079	
	2. 5,001-10,000 บาท	3.27	.863			
	3. 10,001-15,000 บาท	3.19	.744			
	4. 15,001-20,000 บาท	3.16	.976			
	5. มากกว่า 20,001 บาท	3.72	.891			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 5.28 พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน พบว่า ความแตกต่างของรายได้ต่อเดือนมีการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนภาพรวมการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อทดสอบความต่างเป็นรายคู่เกี่ยวกับ ประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 20,001 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 20,001 บาท

ตารางที่ 5.29 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน จำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง

ระดับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชน	ความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
1.1 การรับรู้จากผู้นำชุมชน	1. สัปดาห์ละครั้ง	3.17	.887	9.841** *	.000	2<3,2<5,4<5
	2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	2.64	.780			
	3. เดือนละครั้ง	3.33	.852			
	4. 2-3 ครั้งต่อเดือน	3.09	.900			
	5. อื่นๆ	3.77	.843			
1.2 การรับรู้จากการจัดกิจกรรม	1. สัปดาห์ละครั้ง	3.00	1.000	6.351** *	.000	2<3,2<5
	2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	2.61	.832			
	3. เดือนละครั้ง	3.30	.981			
	4. 2-3 ครั้งต่อเดือน	3.00	.798			
	5. อื่นๆ	3.57	.899			
1.3 การรับรู้จากป้ายประชาสัมพันธ์	1. สัปดาห์ละครั้ง	2.87	.815	3.934* *	.004	2<5
	2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	2.57	.742			
	3. เดือนละครั้ง	3.05	.833			
	4. 2-3 ครั้งต่อเดือน	2.91	.900			
	5. อื่นๆ	3.23	.689			
1.4 การรับรู้จากสื่ออินเทอร์เน็ต	1. สัปดาห์ละครั้ง	3.87	1.140	3.204* *	.014	ไม่พบคู่ต่าง
	2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	3.21	1.197			
	3. เดือนละครั้ง	3.70	1.117			
	4. 2-3 ครั้งต่อเดือน	3.83	.834			
	5. อื่นๆ	3.20	1.183			
1.5 การรับรู้จากสื่อโทรทัศน์	1. สัปดาห์ละครั้ง	3.39	1.079	2.990* *	.020	ไม่พบคู่ต่าง
	2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	3.04	1.071			
	3. เดือนละครั้ง	3.49	1.182			
	4. 2-3 ครั้งต่อเดือน	3.09	.793			
	5. อื่นๆ	3.71	.925			
1.6 การรับรู้จากบุคคลในชุมชน	1. สัปดาห์ละครั้ง	3.61	1.158	1.743	.142	
	2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	3.18	.945			
	3. เดือนละครั้ง	3.28	.861			

ตารางที่ 5.29 (ต่อ)

ระดับการรับรู้ข่าวสาร จากสื่อในชุมชน	ความถี่ในการเข้าใช้ บริการสถานบันเทิง	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
1.7 การรับรู้จากเอกสาร เผยแพร่ในชุมชน	4. 2-3 ครั้งต่อเดือน	3.30	.926	2.964*	.021	ไม่พบคู่ต่าง
	5. อื่นๆ	3.58	.793			
	1. สัปดาห์ละครั้ง	2.83	.937			
	2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	2.86	1.079			
	3. เดือนละครั้ง	3.19	.953			
	4. 2-3 ครั้งต่อเดือน	3.04	.767			
	5. อื่นๆ	3.42	.881			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.29 พบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชนจากผู้นำชุมชน กิจกรรมในชุมชน ป้ายประชาสัมพันธ์ สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อโทรทัศน์ และเอกสารเผยแพร่ภายในชุมชน พบว่า ความแตกต่างของความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิงมีการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.001

เนื่องจากการรับรู้ข่าวสารจากผู้นำชุมชน กิจกรรมในชุมชน ป้ายประชาสัมพันธ์ สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อโทรทัศน์ และเอกสารเผยแพร่ภายในชุมชน มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบความต่างเป็นรายคู่ พบว่า

ความต่างระดับการรับรู้จากผู้นำชุมชน โดยจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง พบว่า มีจำนวน 3 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิง 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิงเดือนละครั้ง และในช่วงเวลาอื่นๆ และกลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิง 2-3 ครั้งต่อเดือน มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่เข้าใช้ในช่วงเวลาอื่นๆ

ความต่างระดับการรับรู้จากการจัดกิจกรรมในชุมชน โดยจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิง 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิงเดือนละครั้ง และในช่วงเวลาอื่นๆ

ความต่างระดับการรับรู้จากป้ายประชาสัมพันธ์ในชุมชน โดยจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ กลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิง 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่เข้าใช้ในระยะเวลาอื่นๆ

ความต่างระดับการรับรู้จากสื่ออินเทอร์เน็ต สื่อโทรทัศน์ และเอกสารเผยแพร่ภายในชุมชน โดยจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง ผลการทดสอบเป็นรายคู่ ไม่ปรากฏคู่ที่แตกต่าง

ตารางที่ 5.30 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง

ระดับการรับรู้เกี่ยวกับ ประเด็นการจัดการการ สื่อสารเพื่อจัดระเบียบ สถานบันเทิงภายใน ชุมชน	ความถี่ในการเข้าใช้ บริการสถานบันเทิง	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
การรับรู้เกี่ยวกับประเด็น การจัดการการสื่อสารเพื่อ จัดระเบียบสถานบันเทิง ภายในชุมชน	1. สัปดาห์ละครั้ง	17.39	3.35	5.893** *	.000	1<5,2<5, 4<5
	2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	17.82	3.74			
	3. เดือนละครั้ง	18.35	2.86			
	4. 2-3 ครั้งต่อเดือน	17.52	3.18			
	5. อื่นๆ	20.02	2.76			
ภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับ การจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน	1. สัปดาห์ละครั้ง	3.13	.920	3.498*	.009	4<5
	2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	3.11	1.227			
	3. เดือนละครั้ง	3.26	.745			
	4. 2-3 ครั้งต่อเดือน	2.87	.626			
	5. อื่นๆ	3.54	.739			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.30 พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน และภาพรวมการรับรู้ พบว่า ความแตกต่างของความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิงมีการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.001

เนื่องจากการรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน และภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบความต่างเป็นรายคู่ พบว่า

ความต่างระดับการรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน โดยจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง พบว่า มีจำนวน 3 คู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิง สัปดาห์ละครั้ง 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ และ 2-3 ครั้งต่อเดือน มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่เข้าใช้ในช่วงเวลาอื่นๆ

ความต่างภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน โดยจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง พบว่า มีจำนวน 1 คู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ กลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิง 2-3 ครั้งต่อเดือน มีการรับรู้ต่างกับกลุ่มที่เข้าใช้ในช่วงเวลาอื่นๆ

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันของคนในชุมชนคลองหมีทศนคติเกี่ยวกับข่าวสารการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 5.31 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามเพศ

ทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	t	Sig.
ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร	-1.644	.051
ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร	-.824	.205
ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร	-.984	.163
ภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	-1.201	.115

จากตารางที่ 5.31 พบว่า ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร และภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน พบว่า ระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.32 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทางสื่อสาร) จำแนกตามเพศ

ทัศนคติต่อช่องทางสื่อสาร	เพศ				t	Sig.
	ชาย (n=61)		หญิง (n=139)			
	($\bar{X}$)	(SD)	($\bar{X}$)	(SD)		
10. ผู้นำชุมชนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารที่มีความน่าเชื่อถือ	3.47	1.000	3.59	.911	-.887	.188
11. การจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้มีการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	3.41	.922	3.48	.904	-.542	.294
12. ป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	3.18	.892	3.22	.938	-.309	.379
13. เอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	2.96	.909	3.33	.917	-2.014	.022

จากตารางที่ 5.32 พบว่า ทัศนคติต่อช่องทางสื่อสารต่างๆ พบว่า ระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.33 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามอายุ

ทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	อายุ	F	Sig.	คู่แตกต่าง
ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร	1. 15-20 ปี	5.268***	.000	2<4,2<5
	2. 21-25 ปี			
	3. 26-30 ปี			
	4. 31-40 ปี			
	5. 41 ปีขึ้นไป			

ตารางที่ 5.33 (ต่อ)

ทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	อายุ	F	Sig.	คู่แตกต่าง
ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร	1. 15-20 ปี	3.390*	.010	ไม่พบคู่ต่าง
	2. 21-25 ปี			
	3. 26-30 ปี			
	4. 31-40 ปี			
	5. 41 ปีขึ้นไป			
ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร	1. 15-20 ปี	6.224***	.000	1>2,2<4
	2. 21-25 ปี			
	3. 26-30 ปี			
	4. 31-40 ปี			
	5. 41 ปีขึ้นไป			
ภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน	1. 15-20 ปี	5.135***	.001	1>2,2<4
	2. 21-25 ปี			
	3. 26-30 ปี			
	4. 31-40 ปี			
	5. 41 ปีขึ้นไป			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.33 พบว่า ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร และภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน พบว่า ความแตกต่างของอายุมีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001 จึงทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า

ความต่างทัศนคติต่อผู้ส่งสาร โดยจำแนกตามอายุ พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41 ปีขึ้นไป

ความต่างทัศนคติต่อเนื้อหาสาร โดยจำแนกตามอายุ ผลการทดสอบความต่างเป็นรายคู่ ไม่ปรากฏคู่ที่แตกต่าง

ความต่างทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร โดยจำแนกตามอายุ พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 15-20 ปี มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 21-25 ปี และ 31-40 ปี

ความต่างภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน โดยจำแนกตามอายุ พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 15-20 ปี มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 21-25 ปี และ 31-40 ปี

ตารางที่ 5.34 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทาง การสื่อสาร) จำแนกตามอายุ

ทัศนคติต่อช่องทาง การสื่อสาร	อายุ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
10. ผู้นำชุมชนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารที่มีความน่าเชื่อถือ	1. 15-20 ปี	3.48	1.189	.953	.435	
	2. 21-25 ปี	3.36	.857			
	3. 26-30 ปี	3.57	.910			
	4. 31-40 ปี	3.69	1.091			
	5. 41 ปีขึ้นไป	3.70	.765			
11. การจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้มีการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. 15-20 ปี	3.15	1.064	6.403***	.000	1<4,1<5,2<4,2<5,3<5
	2. 21-25 ปี	3.25	.888			
	3. 26-30 ปี	3.30	.799			
	4. 31-40 ปี	3.86	.833			
	5. 41 ปีขึ้นไป	4.00	.739			
12. ป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. 15-20 ปี	3.63	1.043	3.002*	.020	1>5
	2. 21-25 ปี	3.07	.873			
	3. 26-30 ปี	3.25	.897			
	4. 31-40 ปี	3.28	.849			
	5. 41 ปีขึ้นไป	2.83	.834			
13. เอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. 15-20 ปี	3.07	.997	4.145*	.003	2<4
	2. 21-25 ปี	2.79	.859			
	3. 26-30 ปี	3.08	.874			
	4. 31-40 ปี	3.53	.910			
	5. 41 ปีขึ้นไป	3.26	.864			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.34 พบว่า ทักษะคิดต่อการจัดกิจกรรมในชุมชน ป้ายประชาสัมพันธ์ และเอกสารเผยแพร่ในชุมชน พบว่า ความแตกต่างระหว่างอายุมีทักษะคิดแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.001

เนื่องจากทักษะคิดต่อการจัดกิจกรรมในชุมชน ป้ายประชาสัมพันธ์ และเอกสารเผยแพร่ในชุมชน มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบความต่างเป็นรายคู่ พบว่า

ความต่างทักษะคิดต่อการจัดกิจกรรมในชุมชน โดยจำแนกตามอายุ พบว่า มีจำนวน 5 คู่ที่ต่างกันอย่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่กลุ่มที่มีอายุ 15-20 ปี มีทักษะคิดต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41 ปีขึ้นไป กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี มีทักษะคิดต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41 ปีขึ้นไป และกลุ่มที่มีอายุ 26-30 ปี มีทักษะคิดต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป

ความต่างทักษะคิดต่อป้ายประชาสัมพันธ์ในชุมชน โดยจำแนกตามอายุ พบว่า จำนวน 1 คู่ที่ต่างกันอย่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่กลุ่มที่มีอายุ 15-20 ปี มีทักษะคิดต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป

ความต่างทักษะคิดต่อเอกสารเผยแพร่ในชุมชน โดยจำแนกตามอายุ พบว่า จำนวน 1 คู่ที่ต่างกันอย่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี มีทักษะคิดต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี

ตารางที่ 5.35 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทักษะคิดของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามสถานภาพ

ทักษะคิดของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	สถานภาพ	F	Sig.	คู่แตกต่าง
ทักษะคิดต่อผู้ส่งสาร	1. โสด	4.740*	.003	1<2
	2. สมรส			
	3. หย่าร้าง			
	4. เป็นหม้าย			
ทักษะคิดต่อเนื้อหาสาร	1. โสด	.810	.490	
	2. สมรส			
	3. หย่าร้าง			
	4. เป็นหม้าย			
ทักษะคิดต่อตัวผู้รับสาร	1. โสด	.582	.628	

ตารางที่ 5.35 (ต่อ)

ทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	สถานภาพ	F	Sig.	คู่แตกต่าง
ภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน	2. สมรส	.801	.494	
	3. หย่าร้าง			
	4. เป็นหม้าย			
	1. โสด			
	2. สมรส			
	3. หย่าร้าง			
	4. เป็นหม้าย			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 5.35 พบว่า ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร พบว่า ความแตกต่างของสถานภาพมีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อทดสอบรายคู่ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ กลุ่มที่มีสถานภาพโสด มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่มีสถานภาพสมรส ส่วนทัศนคติด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.36 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทางสื่อสาร) จำแนกตามสถานภาพ

ทัศนคติต่อช่องทางสื่อสาร	สถานภาพ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
10. ผู้นำชุมชนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารที่มีความน่าเชื่อถือ	1. โสด	3.47	.966	.806	.492	
	2. สมรส	3.68	.983			
	3. หย่าร้าง	3.50	.674			
	4. เป็นหม้าย	3.25	.956			
11. การจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้มีการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. โสด	3.21	.867	8.076**	.000	1<2
	2. สมรส	3.82	.954			
	3. หย่าร้าง	3.92	.900			
	4. เป็นหม้าย	3.75	.957			

ตารางที่ 5.36 (ต่อ)

ทัศนคติต่อช่องทางสื่อสาร	สถานภาพ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
12. ป้ายประชาสัมพันธ์	1. โสด	3.22	.889			
เกี่ยวกับการจัดระเบียบ	2. สมรส	3.13	.873			
สถานบันเทิงในชุมชนมี	3. หย่าร้าง	3.33	1.155	.209	.890	
ส่วนช่วยในการสร้างความ	4. เป็นหม้าย	3.25	1.708			
เข้าใจกับท่าน						
13. เอกสารเผยแพร่ใน	1. โสด	2.98	.892			
ชุมชนเกี่ยวกับการจัด	2. สมรส	3.22	.922			
ระเบียบสถานบันเทิงใน	3. หย่าร้าง	3.75	.965	3.680*	.013	ไม่พบคู่
ชุมชนมีส่วนช่วยในการ	4. เป็นหม้าย	2.50	.577			ต่าง
สร้างความเข้าใจกับท่าน						

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.36 พบว่า ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม และเอกสารเผยแพร่ในชุมชน พบว่า ความแตกต่างของสถานภาพมีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมในชุมชน โดยจำแนกตามสถานภาพ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่มีสถานภาพโสด มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่มีสถานภาพสมรส

ทัศนคติต่อเอกสารเผยแพร่ในชุมชน โดยจำแนกตามสถานภาพ ผลการทดสอบความต่างเป็นรายคู่ ไม่ปรากฏคู่ที่แตกต่าง

ตารางที่ 5.37 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามศาสนา

ทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	ศาสนา	F	Sig.	คู่แตกต่าง
ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร	1. พุทธ	1.092	.338	
	2. คริสต์			
	3. อิสลามและอื่นๆ			
ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร	1. พุทธ	.469	.626	
	2. คริสต์			
	3. อิสลามและอื่นๆ			
ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร	1. พุทธ	5.641*	.004	1>3,2>3
	2. คริสต์			
	3. อิสลามและอื่นๆ			
ภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน	1. พุทธ	5.589*	.004	1>3,2>3
	2. คริสต์			
	3. อิสลามและอื่นๆ			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 5.37 พบว่า ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร และภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน พบว่า ความแตกต่างของศาสนามีทัศนคติที่แตกต่างต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร โดยจำแนกตามศาสนา พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ กลุ่มที่นับถือศาสนาพุทธ มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่นับถือศาสนาอิสลามและอื่นๆ และกลุ่มที่นับถือศาสนาคริสต์ มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่นับถือศาสนาอิสลามและอื่นๆ

ภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมคลองแสนแสบ โดยจำแนกตามศาสนา พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ กลุ่มที่

นับถือศาสนาพุทธ มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่นับถือศาสนาอิสลามและอื่นๆ และกลุ่มที่นับถือศาสนาคริสต์ มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่นับถือศาสนาอิสลามและอื่นๆ

ตารางที่ 5.38 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทาง การสื่อสาร) จำแนกตามศาสนา

ทัศนคติต่อช่องทาง การสื่อสาร	ศาสนา	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
10. ผู้นำชุมชนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารที่มีความน่าเชื่อถือ	1. พุทธ	3.61	.911	4.768*	.010	1>2
	2. คริสต์	3.00	1.095			
	3. อิสลามและอื่นๆ	3.00	1.155			
11. การจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้มีการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. พุทธ	3.28	.878	1.150	.319	
	2. คริสต์	3.19	.981			
	3. อิสลามและอื่นๆ	3.20	1.317			
12. ป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. พุทธ	3.15	.894	2.267	.106	
	2. คริสต์	3.63	1.088			
	3. อิสลามและอื่นๆ	3.40	.843			
13. เอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. พุทธ	3.09	.899	.079	.924	
	2. คริสต์	3.06	1.181			
	3. อิสลามและอื่นๆ	3.20	.919			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 5.38 พบว่า ทัศนคติต่อผู้นำชุมชน พบว่า ความแตกต่างของศาสนามีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มที่นับถือศาสนาพุทธ มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่นับถือศาสนาคริสต์ ส่วนทัศนคติต่อสื่อประเภทอื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.39 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	ระดับการศึกษาสูงสุด	F	Sig.	คู่แตกต่าง
ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	2.572*	.039	ไม่พบคู่ต่าง
	2. มัธยมศึกษา			
	3. ปวช./ปวส.			
	4.ปริญญาตรี			
	5.ปริญญาโท			
ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	2.196	.071	
	2. มัธยมศึกษา			
	3. ปวช./ปวส.			
	4.ปริญญาตรี			
	5.ปริญญาโท			
ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	.766	.548	
	2. มัธยมศึกษา			
	3. ปวช./ปวส.			
	4.ปริญญาตรี			
	5.ปริญญาโท			
ภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	.840	.501	
	2. มัธยมศึกษา			
	3. ปวช./ปวส.			
	4.ปริญญาตรี			
	5.ปริญญาโท			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 5.39 พบว่า ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร พบว่า ความแตกต่างของระดับการศึกษาสูงสุด มีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อทดสอบความต่างเป็นรายคู่ ไม่ปรากฏคู่ที่แตกต่าง ส่วนทัศนคติต่อด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.40 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทางสื่อสาร) จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ทัศนคติต่อช่องทางสื่อสาร	ระดับการศึกษาสูงสุด	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
10. ผู้นำชุมชนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารที่มีความน่าเชื่อถือ	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	3.69	.946	.944	.439	
	2. มัธยมศึกษา	3.73	.837			
	3. ปวช./ปวส.	3.55	.904			
	4.ปริญญาตรี	3.43	1.021			
	5.ปริญญาโท	3.33	1.000			
11. การจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้มีการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	4.00	.894	2.385	.053	
	2. มัธยมศึกษา	3.51	.746			
	3. ปวช./ปวส.	3.33	1.095			
	4.ปริญญาตรี	3.34	.887			
	5.ปริญญาโท	3.78	.667			
12. ป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	3.06	1.124	2.092	.083	
	2. มัธยมศึกษา	3.41	.921			
	3. ปวช./ปวส.	2.88	.883			
	4.ปริญญาตรี	3.27	.819			
	5.ปริญญาโท	3.22	1.302			
13. เอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	2.88	.719	1.631	.168	
	2. มัธยมศึกษา	3.32	.850			
	3. ปวช./ปวส.	2.85	1.027			
	4.ปริญญาตรี	3.14	.911			
	5.ปริญญาโท	3.00	1.000			

จากตารางที่ 5.40 พบว่า ทัศนคติต่อช่องทางสื่อสารต่างๆ ความแตกต่างของระดับการศึกษาสูงสุดมีทัศนคติที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.41 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามอาชีพ

ทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	อาชีพ	F	Sig.	คู่แตกต่าง
ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร	1. นักเรียน/นักศึกษา			
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย			
	3. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ			
	4. เกษตรกร	4.249***	.000	1<4
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง			
	6. รับจ้างทั่วไป			
	7. ไม่มีอาชีพ (พอบ้าน/แม่บ้าน)			
ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร	1. นักเรียน/นักศึกษา			
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย			
	3. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ			
	4. เกษตรกร	2.185*	.046	ไม่พบคู่ต่าง
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง			
	6. รับจ้างทั่วไป			
	7. ไม่มีอาชีพ (พอบ้าน/แม่บ้าน)			
ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร	1. นักเรียน/นักศึกษา			
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย			
	3. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ			
	4. เกษตรกร	1.354	.235	
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง			
	6. รับจ้างทั่วไป			
	7. ไม่มีอาชีพ (พอบ้าน/แม่บ้าน)			

ตารางที่ 5.41 (ต่อ)

ทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถาบันบันเทิงภายในชุมชน	อาชีพ	F	Sig.	คู่แตกต่าง
ภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถาบันบันเทิงในชุมชน	1. นักเรียน/นักศึกษา			
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย			
	3. ข้าราชการ/พนักงาน			
	รัฐวิสาหกิจ			
	4. เกษตรกร	.817	.558	
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง			
	6. รับจ้างทั่วไป			
	7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.41 พบว่า ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร และทัศนคติต่อเนื้อหาสาร พบว่า ความแตกต่างของอาชีพมีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร โดยจำแนกตามอาชีพ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร

ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร โดยจำแนกตามอาชีพ ผลการทดสอบความต่างรายคู่ ไม่ปรากฏคู่แตกต่าง

ตารางที่ 5.42 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทางการสื่อสาร) จำแนกตามอาชีพ

ทัศนคติต่อช่องทางการสื่อสาร	อาชีพ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
10. ผู้นำชุมชนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารที่มีความน่าเชื่อถือ	1. นักเรียน/นักศึกษา	3.46	.913	1.543	.167	
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.89	.832			
	3. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.27	1.387			
	4. เกษตรกร	3.78	.998			
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	3.34	.984			
	6. รับจ้างทั่วไป	3.54	.776			
	7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	3.64	.505			
11. การจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้มีการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. นักเรียน/นักศึกษา	3.19	.877	6.522**	.000	1<4,4>5
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.75	.645			
	3. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.47	.834			
	4. เกษตรกร	4.09	.949			
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	3.06	.791			
	6. รับจ้างทั่วไป	4.00	1.155			
	7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	3.73	.647			
12. ป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. นักเรียน/นักศึกษา	3.25	1.015	.768	.596	
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.46	.793			
	3. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.07	1.033			
	4. เกษตรกร	3.04	.976			
	5. พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง	3.09	.803			
	6. รับจ้างทั่วไป	3.31	1.109			

ตารางที่ 5.42 (ต่อ)

ทัศนคติต่อช่องทางสื่อสาร	อาชีพ	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
13. เอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	3.09	.302	4.239** *	.000	1<2
	1. นักเรียน/นักศึกษา	2.84	.865			
	2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.64	.951			
	3. ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.13	1.125			
	4. เกษตรกร	2.96	.767			
	5. พนักงานบริษัท/ ลูกจ้าง	2.96	.884			
	6. รับจ้างทั่วไป	3.15	.899			
7. ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	3.82	.405				

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.42 พบว่า ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม และเอกสารเผยแพร่ในชุมชน พบว่า ความแตกต่างของอาชีพมีทัศนคติที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้มีการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน โดย จำแนกตามอาชีพ พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีทัศนคติที่ต่างกับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร และกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีทัศนคติที่ต่างกับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัท/ลูกจ้าง

ทัศนคติต่อเอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน ชุมชน โดยจำแนกตามอาชีพ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีทัศนคติที่ต่างกับกลุ่มที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย

ตารางที่ 5.43 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการ
สื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการ จัดการการสื่อสารเพื่อการจัด ระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	รายได้ต่อเดือน	F	Sig.	คู่แตกต่าง
ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	5.041***	.001	1<4,5>1
	2. 5,001-10,000 บาท			
	3. 10,001-15,000 บาท			
	4. 15,001-20,000 บาท			
	5. มากกว่า 20,001 บาท			
ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	.381	.822	
	2. 5,001-10,000 บาท			
	3. 10,001-15,000 บาท			
	4. 15,001-20,000 บาท			
	5. มากกว่า 20,001 บาท			
ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	1.067	.374	
	2. 5,001-10,000 บาท			
	3. 10,001-15,000 บาท			
	4. 15,001-20,000 บาท			
	5. มากกว่า 20,001 บาท			
ภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการ การสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถาน บันเทิงในชุมชน	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	.494	.740	
	2. 5,001-10,000 บาท			
	3. 10,001-15,000 บาท			
	4. 15,001-20,000 บาท			
	5. มากกว่า 20,001 บาท			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.43 พบว่า ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร พบว่า ความแตกต่างของรายได้ต่อเดือนมี
ทัศนคติที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 เมื่อทดสอบความต่างเป็นรายคู่
พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า
5,000 บาท มีทัศนคติที่ต่างกับกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ต่อ
เดือน มากกว่า 20,001 บาท มีทัศนคติที่ต่างกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

ตารางที่ 5.44 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทางการสื่อสาร) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ทัศนคติต่อช่องทางการสื่อสาร	รายได้ต่อเดือน	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
10. ผู้นำชุมชนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารที่มีความน่าเชื่อถือ	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.75	.886	.970	.425	
	2. 5,001-10,000 บาท	3.58	.988			
	3. 10,001-15,000 บาท	3.39	.948			
	4. 15,001-20,000 บาท	3.71	1.014			
	5. มากกว่า 20,001 บาท	3.48	.823			
11. การจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้มีการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.25	.886	2.136	.078	
	2. 5,001-10,000 บาท	3.47	.968			
	3. 10,001-15,000 บาท	3.25	.905			
	4. 15,001-20,000 บาท	3.67	.953			
	5. มากกว่า 20,001 บาท	3.68	.627			
12. ป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจกับท่าน	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.00	.756	.494	.740	
	2. 5,001-10,000 บาท	3.29	1.079			
	3. 10,001-15,000 บาท	3.16	.828			
	4. 15,001-20,000 บาท	3.13	.894			
	5. มากกว่า 20,001 บาท	3.36	.952			

ตารางที่ 5.44 (ต่อ)

ทัศนคติต่อช่องทางทาง สื่อสาร	รายได้ต่อเดือน	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
13. เอกสารเผยแพร่ใน ชุมชนเกี่ยวกับการจัด ระเบียบสถานบันเทิงใน ชุมชนมีส่วนช่วยในการ สร้างความเข้าใจกับท่าน	1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.88	.641	3.172*	.015	2<5,3<5
	2. 5,001-10,000 บาท	2.98	.866			
	3. 10,001-15,000 บาท	3.00	.903			
	4. 15,001-20,000 บาท	3.97	.986			
	5. มากกว่า 20,001 บาท	3.68	.852			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 5.44 พบว่า ทัศนคติต่อเอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน พบว่า ความแตกต่างของรายได้ต่อเดือนมีทัศนคติที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทดสอบความต่างรายคู่ พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,001 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีทัศนคติที่ต่างกับกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,001 บาท ส่วนทัศนคติต่อด้านอื่นๆ มีทัศนคติที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.45 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการทาง
สื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน จำแนกตามความถี่ในการ
เข้าใช้บริการสถานบันเทิง

ทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	ความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง	F	Sig.	คู่แตกต่าง
ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร	1. สัปดาห์ละครั้ง 2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ 3. เดือนละครั้ง 4. 2-3 ครั้งต่อเดือน 5. อื่นๆ	8.690***	.000	1<5,2<5, 3<5,4<5
ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร	1. สัปดาห์ละครั้ง 2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ 3. เดือนละครั้ง 4. 2-3 ครั้งต่อเดือน 5. อื่นๆ	6.375***	.000	2<5,4<5
ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร	1. สัปดาห์ละครั้ง 2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ 3. เดือนละครั้ง 4. 2-3 ครั้งต่อเดือน 5. อื่นๆ	5.982***	.000	2<5
ภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน	1. สัปดาห์ละครั้ง 2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ 3. เดือนละครั้ง 4. 2-3 ครั้งต่อเดือน 5. อื่นๆ	10.409***	.000	1<5,2<3, 2<4,2<5

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.45 พบว่า ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร และภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน พบว่า ความแตกต่างของความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิงมีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร โดยจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง พบว่า มีจำนวน 4 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิงสัปดาห์ละครั้ง 2-3

ครั้งต่อสัปดาห์ เดือนละครั้ง และ 2-3 ครั้งต่อเดือน มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิงในช่วงเวลาอื่นๆ

ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร โดยจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง พบว่า มีจำนวน 2 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิง 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ และ 2-3 ครั้งต่อเดือน มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิงในช่วงเวลาอื่นๆ

ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร โดยจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง พบว่า มีจำนวน 1 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิง 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิงในช่วงเวลาอื่นๆ

ภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน โดยจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง พบว่า มีจำนวน 4 คู่ ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ กลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิงสัปดาห์ละครั้ง มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิงในช่วงเวลาอื่นๆ กลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิง 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิงเดือนละครั้ง 2-3 ครั้งต่อเดือน และกลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิงในช่วงเวลาอื่นๆ

ตารางที่ 5.46 ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทาง การสื่อสาร) จำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง

ทัศนคติต่อช่องทาง การสื่อสาร	ความถี่ในการเข้าใช้ บริการสถานบันเทิง	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
10. ผู้นำชุมชนเป็นผู้ เผยแพร่ข่าวสารที่มีความ น่าเชื่อถือ	1. สัปดาห์ละครั้ง	3.30	.974	1.617	.171	
	2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	3.64	1.129			
	3. เดือนละครั้ง	3.37	.993			
	4. 2-3 ครั้งต่อเดือน	3.43	.788			
	5. อื่นๆ	3.72	.873			
11. การจัดกิจกรรมเพื่อ รณรงค์ให้มีการจัดระเบียบ สถานบันเทิงในชุมชนมี ส่วนช่วยในการสร้างความ เข้าใจกับท่าน	1. สัปดาห์ละครั้ง	3.09	.949	8.167**	.000	1<5,2<5, 3<5, 4<5
	2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	3.29	.897			
	3. เดือนละครั้ง	3.23	.866			
	4. 2-3 ครั้งต่อเดือน	3.13	.757			
	5. อื่นๆ	3.91	.818			

ตารางที่ 5.46 (ต่อ)

ทัศนคติต่อช่องทางทาง สื่อสาร	ความถี่ในการเข้าใช้ บริการสถานบันเทิง	($\bar{X}$)	(SD)	F	Sig.	คู่แตกต่าง
12. ป้ายประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการจัดระเบียบ สถานบันเทิงในชุมชนมี ส่วนช่วยในการสร้างความ เข้าใจกับท่าน	1. สัปดาห์ละครั้ง	3.39	.941	1.373	.245	
	2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	2.96	1.036			
	3. เดือนละครั้ง	3.32	.848			
	4. 2-3 ครั้งต่อเดือน	2.96	.976			
	5. อื่นๆ	3.22	.872			
13. เอกสารเผยแพร่ใน ชุมชนเกี่ยวกับการจัด ระเบียบสถานบันเทิงใน ชุมชนมีส่วนช่วยในการ สร้างความเข้าใจกับท่าน	1. สัปดาห์ละครั้ง	3.13	.920	3.169*	.015	2<5
	2. 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	2.54	1.036			
	3. เดือนละครั้ง	3.14	.895			
	4. 2-3 ครั้งต่อเดือน	3.22	1.085			
	5. อื่นๆ	3.22	.764			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

จากตารางที่ 5.46 พบว่า ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม และเอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน พบว่า ความแตกต่างของความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิงมีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้มีการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน โดยจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง พบว่า มีจำนวน 4 คู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ได้แก่ กลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิงสัปดาห์ละครั้ง 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ เดือนละครั้ง และ 2-3 ครั้งต่อเดือน มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิงในช่วงเวลาอื่นๆ

ทัศนคติต่อเอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน โดยจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง พบว่า มีจำนวน 1 คู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ กลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิง 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ มีทัศนคติต่างกับกลุ่มที่เข้าใช้สถานบันเทิงในช่วงเวลาอื่นๆ

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผลและเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสาร ศึกษาเนื้อหาสาร ศึกษาช่องทางการสื่อสารที่ใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน ตลอดจนศึกษาทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ซึ่งประชากรที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพ ได้แก่ กลุ่มผู้นำชุมชนที่เป็นผู้ส่งสาร โดยเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงที่สามารถให้ข้อมูลได้ตรงตามที่ต้องการ โดยเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาภายในของชุมชน และการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์ นายอำเภอคลองหลวง ผู้นำชุมชน หรือนายกองค้การบริหารส่วนตำบลคลองหก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรคลองห้า นายกสมาคมหอพัก เอกชนคลองหก อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 10 ท่าน

สำหรับประชากรที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณนั้น ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เชิงปริมาณนี้เป็นกลุ่มประชาชนในชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ที่ทำหน้าที่เป็นผู้รับสาร ซึ่งประชากรในพื้นที่ชุมชนคลองหกมีทั้งหมด 14 หมู่บ้าน มีประชากรในชุมชนจำนวน 11,125 คน จำนวนครัวเรือน 5,063 ครัวเรือน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณตามสัดส่วนประชาชน (Probability Proportional to Size : PPS) ซึ่งกำหนดความเชื่อมั่นไว้ที่ 95% และค่าความคลาดเคลื่อนจากกลุ่มตัวอย่างไว้ที่ 10% โดยเลือกสุ่มประชาชน 7 หมู่บ้านจากทั้งหมด 14 หมู่บ้าน ซึ่งได้ผลของการสุ่มตัวอย่างทั้งหมด 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นการสร้างแนวคำถามเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่างส่วนการวิจัยเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและทดลอง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยเป็นการบรรยายเชิงสถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญ และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test และ F-test เพื่อวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และในกรณีที่พบว่ามีความสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (post hoc test) ตามวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe') และใช้การวิเคราะห์ค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร

6.1 สรุปผลการศึกษา

ชุมชนคลองหก มีทั้งหมด 14 หมู่บ้าน มีประชากรในชุมชนจำนวน 11,125 คน จำนวนครัวเรือน 5,063 ครัวเรือน ชาวบ้านยังคงใช้ชีวิตชีวิตชนบทแบบเรียบง่าย ในเขตที่ยังเป็นชนบท และใช้ชีวิตต่างคนต่างอยู่ รู้จักกันเฉพาะพื้นที่บริเวณใกล้เคียง นั่นคือ ชุมชนเมือง หมู่บ้านจัดสรร ซึ่งประชากรในตำบลคลองหกส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ชุมชนอยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของสถานีตำรวจนครหลวงห้า และมีจุดตรวจย่อยพรตารอีก 1 แห่ง โดยมีการจัดเวรสายตรวจร่วมกับตำรวจชุมชนตำบลคลองหก ตลอด 24 ชั่วโมง กรณีเกิดเหตุเพลิงไหม้ หรือเหตุด่วนเหตุร้ายจะขอความช่วยเหลือจากศูนย์ดับเพลิงจากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหก ประชาชนส่วนใหญ่ทำการเกษตร

เป็นอาชีพหลัก คือ ทำนา ทำสวน ทำไร่ และประกอบอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และโรงงานขนาดเล็กและขนาดย่อมเป็นส่วนน้อย มีการเดินทางไปทำงานในโรงงานนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นส่วนน้อย ซึ่งจากผลการศึกษา พบว่า สถานการณ์ปัญหาสถานบันเทิงที่เกิดขึ้นภายในชุมชนนั้น ล้วนที่จะส่งผลโดยตรงแก่ชุมชนคลองหกรวมไปถึงการดำเนินชีวิตของประชาชนโดยตรง

6.1.1 ผลการวิเคราะห์การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี ในที่นี้ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น การศึกษาทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสารที่ใช้ในการจัดการการสื่อสาร การศึกษาเนื้อหาสารที่ผู้ส่งสารใช้ในการจัดการการสื่อสาร การศึกษาช่องทางการสื่อสารที่ใช้ในการจัดการการสื่อสาร และการศึกษาทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน

ด้านทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสาร พบว่า ชุมชนคลองหกนั้นมีผู้นำชุมชนที่มีทักษะการสื่อสารที่ดี เป็นบุคคลที่มีความรู้และความสามารถของผู้ส่งสารรอบด้าน มีคุณลักษณะของผู้ส่งสารที่ดีอย่างครบถ้วนไม่ว่าจะเป็น การมีบุคลิกภาพของผู้ส่งสารที่ดี และมีคุณสมบัติในการสื่อสารที่ดีไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการพูด การเจรจา ต่อรอง ความสามารถในการรับฟังหรือการเป็นผู้ฟังที่ดีและสามารถโน้มน้าวใจประชาชนในชุมชนคลองหกได้เป็นอย่างดี

ด้านเนื้อหาสาร พบว่า ผู้นำชุมชนนั้นได้นำ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่ใช้ในการดำเนินคดีและแจ้งให้ผู้ประกอบการสถานบันเทิงที่มีการดำเนินการก่อสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาต และข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2551 ได้นำมาใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นว่าผู้ส่งสารมีการเลือกใช้เนื้อหาที่ส่งผลให้ชุมชนคลองหก รวมถึงประชาชนในชุมชนคลองหกเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดี

ด้านช่องทางการสื่อสาร พบว่า ชุมชนคลองหกนั้นได้มีการเลือกใช้ช่องทางการสื่อสารเพื่อขจัดปัญหาผ่านช่องทางสื่อต่างๆมากมาย อาทิเช่น การเลือกใช้สื่อบุคคล การเลือกใช้สื่อเฉพาะกิจ การเลือกใช้สื่อใหม่ การเลือกใช้สื่อวิทยุชุมชน และการเลือกใช้ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อมวลชน จึงแสดง

ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ชุมชนคลองหกมีการเลือกใช้ช่องทางสื่อสารผ่านสื่อแบบบูรณาการอย่างครบถ้วน ส่งผลให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ผู้นำชุมชน(ผู้ส่งสาร)ต้องการได้อย่างดีทีเดียว

ด้านทัศนคติของผู้รับสาร พบว่า จากการเลือกใช้ช่องทางสื่อสารในการแก้ไขปัญหาผ่านทางสื่อต่างๆที่หลากหลายและมีความน่าสนใจนั้น ส่งผลทำให้ประชาชนหรือผู้รับสารภายในชุมชนนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นทั้งทางด้านทัศนคติ ทางด้านพฤติกรรม และด้านความรู้ ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจตรงกันในการจัดระเบียบชุมชนเกี่ยวกับปัญหาสถานบันเทิงได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ชุมชนคลองหกนั้นถือเป็นชุมชนที่ใช้การสื่อสารในระดับท้องถิ่น หรือการสื่อสารระดับชุมชนนั่นเอง ซึ่งการสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารโดยคำนึงถึงวิถีชีวิต การดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชน ทำให้การขับเคลื่อนในการที่จะแก้ไขปัญหาโดยอาศัยการสื่อสารนั้นเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์ มีการใช้การสื่อสารผ่านทางช่องทางสื่อต่างๆได้เป็นอย่างดี มีการดึงกลยุทธ์ จุดเด่น จุดด้อยของสื่ออื่นๆและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสารเพื่อการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี นั้นเป็นการสื่อสารที่มีกลยุทธ์ของการสื่อสารที่หลากหลาย ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การสื่อสารนั้นมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการผลักดันของการพัฒนาในทุกด้าน จากกรณีศึกษาในเรื่องการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี นั้นทำให้เห็นถึงศักยภาพของผู้นำชุมชนที่ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารในชุมชนคลองหก ซึ่งเป็นบุคคลที่เป็นแรงขับเคลื่อนหลักในการผลักดันเพื่อพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังมีการเลือกใช้ช่องทางสื่อสารผ่านสื่อต่างๆเพื่อแก้ไขปัญหาที่สะสมมานานภายในชุมชนได้เป็นอย่างดี และได้รับการตอบรับอย่างดีจากประชาชนในชุมชน เกิดความเข้าใจที่ตรงกันรวมถึงเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกๆด้านในทางที่ดีไม่ว่าจะเป็นทัศนคติ พฤติกรรม และความรู้

6.1.2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี

6.1.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนเท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี สถานภาพโสด นับถือศาสนาพุทธ มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท และส่วนใหญ่เข้าใช้สถานบันเทิงในช่วงเวลาอื่นๆ ที่ไม่ได้มีระบุไว้ในแบบสอบถาม รองลงมาคือ เข้าใช้บริการสถานบันเทิงเดือนละครั้ง

6.1.2.2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน

ผู้วิจัยได้แบ่งการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชนออกเป็น การรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชน และการรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน พบว่า ด้านการรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชน ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด สำหรับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นด้านการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน โดยภาพรวม พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ พบว่า ระดับการรับรู้ที่มีค่าสูงที่สุด คือ ประเด็นเรื่องสถานการณ์ปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน

6.1.2.3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน

ผู้วิจัยได้แบ่งทัศนคติออกเป็น ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร ทัศนคติต่อช่องทางการสื่อสาร และทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร สำหรับทัศนคติต่อผู้ส่งสาร พบว่า ประชาชนมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าผู้นำชุมชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ด้านทัศนคติต่อเนื้อหาสาร พบว่า ประชาชนมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าชุมชนมีการอธิบายเกี่ยวกับวิธีการจัดการปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน ด้านทัศนคติต่อช่องทางการสื่อสาร พบว่า ประชาชนมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าผู้นำชุมชนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารที่มีความน่าเชื่อถือ และสำหรับในด้านทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร ในภาพรวม พบว่า ประชาชนมีทัศนคติที่เห็นด้วยมากกว่าการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน

6.1.2.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันของคนในชุมชนคลองหมีมีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนแตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 6.1

ตารางที่ 6.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ข้อมูลประชากรกับการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน	ข้อมูลประชากร							
	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ศาสนา	การศึกษาสูงสุด	อาชีพ	รายได้ต่อเดือน	ความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง
1. การรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชน								
1.1 รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนจากผู้นำชุมชน		***			***	***		***
1.2 รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากการจัดกิจกรรมภายในชุมชน		*	*		*	***		***
1.3 รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากป้ายประชาสัมพันธ์		*				*		*

ตารางที่ 6.1 (ต่อ)

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน	ข้อมูลประชากร							
	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ศาสนา	การศึกษาสูงสุด	อาชีพ	รายได้ต่อเดือน	ความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง
1.4 รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากสื่ออินเทอร์เน็ต		*	***	*	*	***		*
1.5 รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากสื่อโทรทัศน์								*
1.6 รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากบุคคลในชุมชน อาทิ ครอบครัวเพื่อนบ้าน								
1.7 รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากเอกสารเผยแพร่ภายในชุมชน		*				*		*

ตารางที่ 6.1 (ต่อ)

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน	ข้อมูลประชากร							
	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ศาสนา	การศึกษาสูงสุด	อาชีพ	รายได้ต่อเดือน	ความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง
2. รับรู้เกี่ยวกับประเด็นการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน							*	*
2.1 รับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน								
2.2 รับรู้วิธีการเตรียมการรับมือกับสถานการณ์ปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน					*	*		
2.3 รับรู้นโยบายเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน		***	*	*	*	*		***

ตารางที่ 6.1 (ต่อ)

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน	ข้อมูลประชากร							
	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ศาสนา	การศึกษาสูงสุด	อาชีพ	รายได้ต่อเดือน	ความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง
2.4 รับรู้มาตรการในการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน				*	*	***		***
2.5 รับรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสถานบันเทิง					***	*	*	
2.6 รับรู้บทลงโทษในการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน							*	*
ภาพรวมการรับรู้		*						*

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05, *** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนจากผู้นำชุมชน กิจกรรมในชุมชน ป้ายประชาสัมพันธ์ เอกสารเผยแพร่ในชุมชน อีกทั้งมีการรับรู้เกี่ยวกับนโยบาย บทลงโทษ และภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนจากกิจกรรมในชุมชน สื่ออินเทอร์เน็ต และมีการรับรู้เกี่ยวกับนโยบายเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

ประชาชนที่นับถือศาสนาต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนจากสื่ออินเทอร์เน็ต และมีการรับรู้เกี่ยวกับนโยบาย และมาตรการในการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนจากผู้นำชุมชน การจัดกิจกรรม สื่ออินเทอร์เน็ต และมีการรับรู้วิธีการเตรียมการรับมือกับสถานการณ์ปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน รับรู้เกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ กฎหมาย และบทลงโทษในการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนจากผู้นำชุมชน การจัดกิจกรรม ป้ายประชาสัมพันธ์ สื่ออินเทอร์เน็ต เอกสารเผยแพร่ในชุมชน และมีการรับรู้วิธีการเตรียมการรับมือกับสถานการณ์ปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน รับรู้เกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสถานบันเทิง ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน รับรู้กฎหมาย และบทลงโทษในการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประชาชนที่เข้าใช้บริการสถานบันเทิงต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสาร เพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนจากผู้นำชุมชน การจัดกิจกรรม ป้ายประชาสัมพันธ์ สื่อ อินเทอร์เน็ต สื่อโทรทัศน์ เอกสารเผยแพร่ในชุมชน และมีการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาสถาน บันเทิงในชุมชน รัฐบาลนโยบาย มาตรการ บทลงโทษ และมีภาพรวมการรับรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบ สถานบันเทิงภายในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันของคนในชุมชนคลองหมี ทิศนคติเกี่ยวกับข่าวสารการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนแตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง ที่ 6.2

ตารางที่ 6.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ข้อมูลประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน

ทัศนคติของประชาชน เกี่ยวกับการจัดการการ สื่อสารเพื่อการจัด ระเบียบสถานบันเทิง ภายในชุมชน	ข้อมูลประชากร							
	เพศ	อายุ	สถาน ภาพ	ศาสนา	การศึกษา สูงสุด	อาชีพ	รายได้ต่อ เดือน	ความถี่ในการเข้า ใช้บริการสถาน บันเทิง
ทัศนคติต่อผู้ส่งสาร		***	*		*	***	***	***
ทัศนคติต่อเนื้อหาสาร		*				*		***
ทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร		***		*				***
ภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับ การจัดการการสื่อสารเพื่อ การจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน		***		*				***

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อผู้ส่งสาร เนื้อหาสาร ตัวผู้รับสาร และภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกัน มีทัศนคติต่อผู้ส่งสาร ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประชาชนที่นับถือศาสนาต่างกัน มีทัศนคติต่อตัวผู้รับสาร และภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีทัศนคติต่อผู้ส่งสาร ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อผู้ส่งสาร และเนื้อหาสาร ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติต่อผู้ส่งสาร ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ประชาชนที่เข้าใช้บริการสถานบันเทิงต่างกัน มีทัศนคติต่อผู้ส่งสาร เนื้อหาสาร ตัวผู้รับสาร และภาพรวมทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตารางที่ 6.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ข้อมูลประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทางสื่อสาร)

ทัศนคติของประชาชน เกี่ยวกับการจัดการการ สื่อสารเพื่อการจัด ระเบียบสถานบันเทิง ภายในชุมชน	ข้อมูลประชากร							
	เพศ	อายุ	สถาน ภาพ	ศาสนา	การศึกษา สูงสุด	อาชีพ	รายได้ต่อ เดือน	ความถี่ในการเข้า ใช้บริการสถาน บันเทิง
ทัศนคติต่อช่องทาง สื่อสาร								
10. ผู้นำชุมชนเป็นผู้ เผยแพร่ข่าวสารที่มีความ น่าเชื่อถือ				*				
11. การจัดกิจกรรมเพื่อ รณรงค์ให้มีการจัดระเบียบ สถานบันเทิงในชุมชนมี ส่วนช่วยในการสร้างความ เข้าใจกับท่าน		***	***			***		***

ตารางที่ 6.3 (ต่อ)

ทัศนคติของประชาชน เกี่ยวกับการจัดการการ สื่อสารเพื่อการจัด ระเบียบสถานบันเทิง ภายในชุมชน	ข้อมูลประชากร							
	เพศ	อายุ	สถาน ภาพ	ศาสนา	การศึกษา สูงสุด	อาชีพ	รายได้ต่อ เดือน	ความถี่ในการเข้า ใช้บริการสถาน บันเทิง
12. ป้ายประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการจัดระเบียบ สถานบันเทิงในชุมชนมี ส่วนช่วยในการสร้างความ เข้าใจกับท่าน		*						
13. เอกสารเผยแพร่ใน ชุมชนเกี่ยวกับการจัด ระเบียบสถานบันเทิงใน ชุมชนมีส่วนช่วยในการ สร้างความเข้าใจกับท่าน		*	*			***	*	*

* มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001

ผลการทดสอบสมมติฐาน ข้อมูลประชากรกับทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน (ทัศนคติต่อช่องทางทางการสื่อสาร) พบว่า ประชากรที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม ป้ายประชาสัมพันธ์ และเอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกัน ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม และเอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

ประชาชนที่นับถือศาสนาต่างกัน ทัศนคติต่อผู้นำชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม และเอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน ทัศนคติต่อเอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประชาชนที่เข้าใช้บริการสถานบันเทิงต่างกัน ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม และเอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

6.2 อภิปรายผล

6.2.1 ด้านทักษะการสื่อสารของผู้ส่งสาร พบว่า จากการได้ที่สัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชนที่เป็นผู้ส่งสาร ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดนั้นจำนวน 10 คน ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาภายในของชุมชน และการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี ซึ่งในที่นี่ผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์ นายอำเภอคลองหลวง ผู้นำชุมชน หรือนายกองค้การบริหารส่วนตำบลคลองหก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รongปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรคลองห้า นายกษมาคมหอพักเอกชนคลองหก อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทำให้ทราบถึงการสื่อสารโดยมีการใช้ทักษะการสื่อสารมากมาย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ให้ผู้ส่งสารเกี่ยวกับทักษะการสื่อสาร และการใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารเพื่อการแก้ปัญหาสถานที่บันเทิงที่เกิดขึ้นในชุมชนคลองหกซึ่งพบว่า สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การสื่อสาร เนื่องจากกลยุทธ์การสื่อสารสามารถนั้นสามารถแบ่งประเภทได้ตามเกณฑ์ขององค์ประกอบของกระบวนการสื่อสาร ตามที่ อรรถวรณ์ ปิลาธนโอบาท (2537) กล่าวไว้ว่า กลยุทธ์เกี่ยวกับผู้ส่งสารและอิทธิพลของผู้ส่งสาร เป็นสิ่งจำเป็นในการวิเคราะห์ผู้ส่งสารเพราะจะเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ต่างๆ ซึ่งอิทธิพลที่สำคัญของผู้ส่งสาร นั้นคือความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร

ด้านคุณลักษณะของผู้ส่งสารนั้น จากการทำการศึกษาในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี ดังกล่าวนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ คุณลักษณะโดยรวมของผู้ส่งมีการได้วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของผู้นำชุมชน ซึ่งสอดคล้องซึ่งอิทธิพลของผู้ส่งสาร เป็นสิ่งจำเป็นในการวิเคราะห์ผู้ส่งสารเพราะจะเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ต่างๆ ซึ่งอิทธิพลที่สำคัญของผู้ส่งสาร นั้นคือความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร (อรรถวรณ์ ปิลาธนโอบาท, 2537, น.83) ในประเด็นดังต่อไปนี้

1) บุคลิกภาพของผู้ส่งสาร จะเห็นได้ผู้นำชุมชนนั้นมีความเป็นผู้นำสูง ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเยี่ยม มีความสุภาพ มีกิริยามารยาทที่ดีไม่จะเป็นภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษากายที่แสดงออกมาในการสื่อสารในแต่ละครั้ง

2) ความรู้และความสามารถของผู้ส่งสาร กลุ่มผู้นำชุมชนที่เป็นผู้ส่งสาร ล้วนแต่เป็นบุคคลที่มีความรู้และความสามารถอย่างเปี่ยมล้น ไม่ว่าจะมีความสามารถในการแก้ไขปัญหา การวางแผน การขอความร่วมมือเพื่อช่วยจัดปัญหาสถานบันเทิงที่เกิดขึ้นภายในชุมชนคลองหก

3) คุณสมบัติในการสื่อสารหรือเชื่อมโยงสารไปยังผู้รับสาร มีดังนี้
ความสามารถในการพูด ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้นำชุมชนนั้นเป็นบุคคลที่มีความสามารถพูดเพื่อใช้ในการสื่อสาร การเจรจา การติดต่อในเรื่องการจัดการกับปัญหาสถานบันเทิงที่เกิดขึ้นเป็นอย่างสูง

ความสามารถในการรับฟัง ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้นำชุมชนยังมีความสามารถในการรับฟัง ในที่นี้หมายถึงรวมถึงการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ จากประชาชนภายในพื้นที่ บุคคลอื่น ๆ หรือหน่วยงานต่างๆที่มีส่วนช่วยในการทำงาน

ความสามารถในการโน้มน้าวใจ ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้นำชุมชนยังมีคุณสมบัติ หรือคุณลักษณะของผู้สื่อสารที่สอดคล้องกับ ทฤษฎี และแนวความคิดเกี่ยวกับผู้นำชุมชน ตามที่ ประเวศ วะสี (2543) ที่ได้กล่าวว่า ลักษณะผู้นำตามธรรมชาติมี และการสื่อสารของผู้นำชุมชนนั้นยังสามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารหรือประชาชนชุมชนคลองหก ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ ตามที่ กรรณิการ์ อัสวตรเดชา (2543) ได้กล่าวว่า ในการทำการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจนั้น จำเป็นที่ผู้สื่อสารต้องคำนึงถึงข้อพิจารณาต่อไปนี้ เพื่อให้การโน้มน้าวใจบรรลุวัตถุประสงค์ได้เร็วขึ้น ดังนี้ วัตถุประสงค์ในการโน้มน้าวใจ การถือผู้รับสารเป็นศูนย์กลางในการโน้มน้าวใจ กระบวนการโน้มน้าวใจ ข้อจำกัดของการโน้มน้าวใจองค์ประกอบทางจิตวิทยาในการโน้มน้าวใจ

ด้านประเภทของผู้สื่อสาร จากการทำการศึกษาในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี ดังกล่าวนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากลักษณะของผู้นำแบบต่างๆ ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดนั้นจำนวน ซึ่งในที่นี้ผู้นำชุมชนคลองหกมีลักษณะของผู้นำแบบผู้นำโดยโครงสร้างทั้งหมดจำนวน 9 ท่าน และมีลักษณะของผู้นำโดยธรรมชาติ (The Natural Leader) จำนวน 1 ท่าน

จึงสามารถสรุป ลักษณะของผู้นำในลักษณะต่างๆกันได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดผู้นำชุมชน ที่ได้กล่าวไว้ว่า ประเภทของผู้นำจากลักษณะของผู้นำแบบต่างๆ (Tead, 1963) ได้แจ้งลักษณะการเกิดของผู้นำไว้ดังนี้

1) ผู้นำโดยโครงสร้าง (The Structure Leader) ผู้นำในลักษณะนี้จะเป็นผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของทางราชการ ซึ่งเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่ทางการ

2) ผู้นำโดยธรรมชาติ (The Natural Leader) ผู้นำในลักษณะนี้จะเป็นผู้นำที่ชาวบ้านส่วนใหญ่ให้การยอมรับ ให้เป็นผู้ตัดสินใจในการแสดงความคิดเห็น หรือกระทำกิจกรรมใดๆที่สอดคล้องกับแนวคิดผู้นำชุมชนและประเภทของผู้นำจากลักษณะของผู้นำ (Tead, 1963)

6.2.2 ด้านเนื้อหาสาร พบว่า จากการที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากเนื้อหาสารที่ผู้สื่อสารได้นำมาใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเชิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นว่าผู้สื่อสารมีการเลือกใช้เนื้อหาที่ส่งผลให้ชุมชนคลองหก

รวมถึงประชาชนในชุมชนคลองหกเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดี ดังกล่าวนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาข่าวสารที่ผู้ส่งสารใช้ในการสื่อสารในพื้นที่คลองหก ซึ่งพบว่าสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การสื่อสาร ตามที่ Power (1995 อ้างถึงใน วิระชัย ตั้งสกุล, 2549, น.269) กลยุทธ์การสร้างสาร หมายถึง การวางแผนในการจัดการเข้ารหัสของข้อมูล ซึ่งก็คือ สารไม่ว่าจะเป็นสัญลักษณ์ใดๆ เช่น คำ ข้อความ รูปภาพ ท่าทาง เพื่อสื่อไปยังผู้รับสารให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่วางไว้ ซึ่งกลยุทธ์การสร้างสารนี้ มีองค์ประกอบของกลยุทธ์การสร้างสาร ได้แก่

1) วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร จะเห็นได้ว่าผู้นำชุมชนนั้นมีวัตถุประสงค์ของการสื่อสารในครั้งนี้เพื่อต้องการให้การแก้ปัญหาสถานบันเทิง และการจัดระเบียบชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีประสิทธิภาพและมีประโยชน์มากที่สุดนั่นเอง

2) การกำหนดผู้รับสารและกลุ่มเป้าหมาย จะเห็นได้ว่ามีกลุ่มเป้าหมายที่ทำหน้าที่เป็นผู้รับสาร ซึ่งประชากรในพื้นที่ชุมชนคลองหกมีทั้งหมด 14 หมู่บ้าน มีประชากรในชุมชนจำนวน 11,125 คน จำนวนครัวเรือน 5,063 ครัวเรือน เนื่องจากมีความต้องการให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความเข้าใจและรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน

3) เนื้อหาหลักของสาร จะเห็นได้ว่าเนื้อหาหลักของสารที่ใช้ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบทั้งหมดนั้นก็คือ พระราชบัญญัติและกฎหมายข้อบังคับต่างๆนั้น

4) หลักฐานสนับสนุน จะเห็นได้ว่าจากการที่มีการนำกฎหมายและบทลงโทษที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนนั้นได้นำมาจากพระราชบัญญัติ และกฎหมายข้อบังคับต่างๆนั้น มาจากพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 เป็นปีที่ 63 ในรัชกาลปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ นั้นเองเพื่อความน่าเชื่อถือและความถูกต้องของเนื้อหาสาร

ซึ่งจะเห็นได้ว่านอกจากนั้นยังสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจ และผู้ส่งสารได้ทำการเลือกสารในการสื่อสารนั้นโดยสอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกสาร ตามที่ กิตติ กันภัย (2551) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีการเลือกสาร เป็นทฤษฎีหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มทฤษฎีความรู้/ความคิด (Cognitive) คือเน้นการศึกษากระบวนการทำงานของจิตใจซึ่งอยู่ตรงกลางระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น (output) หรือระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) กับการตอบสนอง (Response) และตามที่ พนม คลีฉายา (2549) กล่าวไว้ว่า กลยุทธ์การสร้างสารหรือการกำหนด

เนื้อหาหลักของสาร เพื่อส่งไปยังผู้รับสารเป้าหมาย และเรื่องกลยุทธ์การใช้สื่อนั้น ตามที่ วิทยากร ท่อแก้ว (2549, น.41-42) ได้กำหนดแนวทางการกำหนดกลยุทธ์การใช้สื่อไว้ว่าเกี่ยวกับการ วิเคราะห์สื่อซึ่ง มักจะพิจารณาในด้านต่างๆ

6.2.3 ด้านช่องทางการสื่อสาร พบว่า จากการที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากการที่ผู้ส่งสารได้ เลือกลงใช้การสื่อสารผ่านทางช่องทางสื่อต่างๆเพื่อแก้ปัญหา ซึ่งพบว่าผู้ส่งสารนั้นได้จัดทำช่องทางการ สื่อสารที่ใช้ในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนนั้นเพื่อเป็นอีกหนทางหนึ่งในการ ติดต่อสื่อสารและทำความเข้าใจกับประชาชนภายในพื้นที่คลองหกให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ซึ่ง พบว่า ช่องทางการสื่อสาร ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อบุคคล ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อเฉพาะกิจ ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อใหม่ ช่องทางการสื่อสารด้านสื่อวิทยุชุมชน และช่องทางการสื่อสารด้าน สื่อมวลชน ซึ่งจะเห็นได้ว่านอกจากนั้นยังสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับตามที่ วิทยากร ท่อแก้ว (2549, น.41-42) ได้กำหนดแนวทางการกำหนดกลยุทธ์การใช้สื่อไว้ว่าเกี่ยวกับการวิเคราะห์สื่อซึ่ง มักจะพิจารณาในด้านต่างๆ ดังนี้

1) ด้านความสะดวกในการเข้าถึง จะเห็นได้ว่าช่องทางการสื่อสาร ช่อง ทางการสื่อสารผ่านสื่อบุคคล ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อเฉพาะกิจ ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อใหม่ ช่องทางการสื่อสารด้านสื่อวิทยุชุมชน และช่องทางการสื่อสารด้านสื่อมวลชนนั้นมีความสะดวกใน การเข้าถึงที่แตกต่างกัน เพราะเนื่องจากยุคสมัยใหม่มีเทคโนโลยีเข้ามามากมายทำให้ช่องทาง ทางการสื่อสารผ่านสื่อใหม่ได้รับความนิยมมากที่สุดนั่นเอง

2) ด้านการครอบคลุมสื่อจะเห็นได้ว่าผู้นำชุมชนมีการใช้ช่องทางการสื่อ การครอบคลุมทุกสื่อไม่ว่าจะเป็น ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อบุคคล ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อ เฉพาะกิจ ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อใหม่ ช่องทางการสื่อสารด้านสื่อวิทยุชุมชน และช่องทางการ สื่อสารด้านสื่อมวลชน เพื่อการสื่อสารที่เกิดประโยชน์สูงสุดนั่นเอง

3) ด้านประสิทธิภาพของสื่อ จะเห็นได้ว่าการสื่อสารผ่านทางช่องทางนี้ นั้นๆที่ผู้ส่งสารเลือกใช้ในการเผยแพร่ข่าวสารในการจัดการปัญหาสถานการณ์นั้นล้วนส่งผลให้ การสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4) ด้านความน่าเชื่อถือ จะเห็นได้ว่าการที่มีการนำกฎหมายและ บทลงโทษที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสถานการณ์นั้นในการจัดระเบียบสถานการณ์นั้นภายในชุมชน นั้นได้นำมาจากพระราชบัญญัติ และกฎหมายข้อบังคับต่างๆนั้น มาจากพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 เป็นปีที่ 63 ในรัชกาลปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช

โองการโปรดเกล้าฯ นั้นเองเพื่อต้องการเป็นข้อสนับสนุนแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือและความถูกต้องของเนื้อหาสารนั้นเอง

นอกจากนั้นยังเป็นการใช้สื่อที่มีความหลากหลายซึ่งมีการบูรณาการแบบครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสื่อชุมชน ที่ได้อธิบายไว้ดังนี้ สื่อชุมชน คือสื่อที่เข้าถึงชุมชนภายในท้องถิ่นซึ่งเกิดจากการร่วมแรงร่วมใจของกลุ่มต่างๆ ในท้องถิ่นนั้นๆ มีลักษณะการถ่ายทอดโดยใช้ภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นในการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยสื่อหลากหลายประเภททั้ง ภาพ เสียง สิ่งพิมพ์ และสื่อบุคคล เกิดจากกระบวนการผลิตในท้องถิ่นนั้นๆ

6.2.4 ด้านทัศนคติของผู้รับสาร พบว่า จากการที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากทัศนคติของประชาชนภายในชุมชนคลองหกที่มีผลต่อการจัดการการแก้ปัญหาสถานบันเทิงนั้นจากประชากรในพื้นที่ชุมชนคลองหกมีทั้งหมด 14 หมู่บ้าน มีประชากรในชุมชนจำนวน 11,125 คน จำนวนครัวเรือน 5,063 ครัวเรือน ซึ่งพบว่า สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ ตามที่ ดาราทิปะปาล (2546) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ คือ แนวทางที่เราคิด รู้สึก หรือมีท่าทีที่จะกระทำต่อบางสิ่งบางอย่างในสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา โดยทัศนคติจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความรู้สึกต่อสิ่งเหล่านี้ว่าเรามีความรู้สึกอย่างไร ซึ่งอาจรู้สึกในทางบวกหรือลบ ชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี พอใจหรือไม่พอใจ เป็นต้น

การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาการเพื่อแก้ปัญหาสถานบันเทิงมุ่งหาข้อเท็จจริงและข้อสรุปเชิงปริมาณ เน้นการใช้ข้อมูลที่เป็นตัวเลขเป็นหลักฐานยืนยันความถูกต้องของข้อค้นพบซึ่งเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่อยู่บนรากฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้แบบสอบถามประชากรชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ที่อยู่ในฐานะผู้รับสาร โดยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี แล้ววิเคราะห์หาข้อสรุปผลการวิจัยด้วยวิธีการทางสถิติเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งพบว่ามีความสอดคล้องกับตามที่ อรรวรรณ ปิลันธโสภา (2549, น.70) กล่าวไว้ว่า ลักษณะการวิเคราะห์ผู้รับสารเป้าหมายได้แก่

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ จะเห็นได้ว่าการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถานบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานีนั้น ล้วนแต่ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้ คือ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา ศาสนา รายได้ ลักษณะทางอาชีพ สถานะทางสังคม สถานภาพสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เชื้อชาติ วัฒนธรรม ด้วยเช่นกัน

6.2.5 ภาพรวมด้านประสิทธิผลของการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนและสถาบันบันเทิงชุมชนคลองหก จังหวัดปทุมธานี พบว่า สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารและประสิทธิผลของการสื่อสาร ตามที่ วิรัช ลภีรัตนกุล (2532) อธิบายถึงกฎ 5 ข้อ ของการสื่อสารว่า เมื่อผู้ส่งสารสื่อสารไปยังผู้รับสารนั้น ผู้ส่งสารย่อมมีวัตถุประสงค์ที่คาดหวังไว้ 5 ขั้นตอนต่อผู้รับสาร เรียกว่า กฎ 5 ข้อแห่งการสื่อสาร คือ

- 1) การรับสารนั้นได้
- 2) การเข้าใจสารนั้น
- 3) การยอมรับ
- 4) การเกิดการปฏิบัติ
- 5) การมีปฏิกิริยาตอบกลับ

6.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากผลการวิจัย สะท้อนให้เห็นว่า ชุมชนคลองหกได้มีการบริหารจัดการการสื่อสารที่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารผ่านช่องทางสื่อต่างๆ อาทิเช่น สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อกิจกรรม สื่อกระจายเสียง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการเลือกการนำเสนอเนื้อหาสาระที่สามารถเข้าใจได้ง่าย มีชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือสูงซึ่งทำให้เกิดความมั่นใจและการยอมรับข่าวสารนั้นๆ และการสื่อสารสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายคือประชาชนในพื้นที่ได้อย่างครอบคลุม ส่งผลให้การสื่อสารเกิดผลสำเร็จซึ่งเมื่อนำมาวิเคราะห์กับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปณิธา รื่นบรรเทิง (2542) ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การสื่อสาร อันนำไปสู่การก่อตัวเป็นชุมชนพัฒนาของชุมชนมุสลิมภูเขียว แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร” ซึ่งจากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า วิธีการวิจัยใช้รูปแบบการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างในชุมชนมีการใช้วิธีที่คล้ายกันกับงานวิจัยเรื่องจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสังคมภายในชุมชนคลองหกในครั้งนี้ และมีการเลือกใช้สื่อที่ใช้ภายในชุมชนคล้ายคลึงและเป็นไปในทิศทางเดียวกันไม่ว่าจะเป็น สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ สื่อชุมชน และสื่อมวลชน เป็นต้น

และนอกจากนี้ผลงานวิจัยดังกล่าวยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา จันทร์เทาว์ (2545) ศึกษาเรื่อง “บทบาทสื่อชุมชนในการจัดการเสริมสร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง” ซึ่งจากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าวิธีการวิจัยใช้รูปแบบบทบาทสื่อชุมชนที่มีส่วนร่วมการเสริมสร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งมีส่วนที่คล้ายคลึงกันในการวิเคราะห์การใช้สื่อในการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสังคมภายในชุมชนคลองหก และมีการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีสัมภาษณ์ที่มี

ลักษณะคล้ายคลึงกัน และมีการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อหาผลวิจัยที่เหมือนกัน และงานวิจัยของ สิริวิฑูรย์ แดงสายศิริ (2548) ศึกษาเรื่อง “การจัดการการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งจากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการสื่อสารผ่านทางสื่อบุคคลเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนในการสื่อสารภายในชุมชนซึ่งเหมือนกันกับการจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบชุมชนคลองหก และมีการกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมซึ่งคล้ายคลึงกันมาก และงานวิจัยของสรพรวิวัฒน์ สุขศิริ (2549) ศึกษาเรื่อง “การจัดระเบียบชุมชนปลอดยาเสพติด” ซึ่งจากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพการใช้การสัมภาษณ์ที่เหมือนกันในการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ โดยในงานวิจัยเพื่อศึกษาการจัดระเบียบสังคมมีผลต่อชุมชนปลอดยาเสพติดนี้มีการใช้เนื้อหาสาระและการเลือกสาร การออกแบบสารที่จะใช้ในการสื่อสารที่คล้ายคลึงกันในการสื่อสารและเผยแพร่ในเรื่องของบทกฎหมาย และบทลงโทษเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้แล้วเข้าใจตรงกัน ส่วนงานวิจัยของ พรพนี โลกสินไลน์ (2553) ศึกษาเรื่อง “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลคำตาก้า ต่อการพัฒนาชุมชนในเขตตำบลคำตาก้า อำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร” ซึ่งจากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการวิจัยครั้งนี้รูปแบบการวิจัยที่คล้ายคลึงกันคือการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใดในการทำงานและจัดการปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันกับงานเรื่องการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชนคลองหก เพราะชุมชนคลองหกนั้นหนึ่งในผู้ส่งสารก็คือ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหกที่มีส่วนช่วยจัดการกับปัญหาในครั้งนี้

จากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นนั้น จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า งานวิจัยทั้งหมดที่ได้กล่าวมานั้นมีส่วนที่คล้ายคลึงกันทั้งรูปแบบการสัมภาษณ์ผู้ส่งสารที่เหมือนกันเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก และมีงานวิจัยที่ใช้รูปแบบวิจัยเชิงปริมาณที่เหมือนกันเพื่อสอบถามทัศนคติและการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการและเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของงานนั้นๆ และสิ่งสุดท้ายคือการใช้การสื่อสารผ่านทางช่องทางสื่อในด้านต่างๆที่มีความหลากหลายไม่ว่าจะเป็นช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อบุคคล ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อวิทยุ ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อสื่อใหม่ ช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อมวลชน และช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อเฉพาะกิจและกิจกรรมต่างๆ เพื่อนำไปสู่ประสิทธิภาพสูงสุดในการสื่อสารในแต่ละครั้ง ดังนั้นผลงานการวิจัยทั้งหมดนั้นล้วนแต่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารเพื่อการพัฒนา และการจัดการการสื่อสารเพื่อพัฒนาชุมชนในมิติต่างๆมากมาย โดยการพัฒนานั้นล้วนแต่มีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ การสื่อสารเพื่อการ

พัฒนาชุมชนทั้งสิ้น ในที่นี้ผู้วิจัยนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นมาศึกษาและเพื่อเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์เพื่อได้ทราบถึงความแตกต่างของงานวิจัยดังกล่าว

6.3 ข้อเสนอแนะ

จากกรณีที่ได้ศึกษาเรื่องการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน “กรณีศึกษา สถานบันเทิง ชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี” ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นดังต่อไปนี้

6.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งนี้

6.3.1.1 พบว่าสื่อบุคคลเป็นตัวเชื่อมระบบการสื่อสารในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารผ่านช่องทางโดยอาศัยสื่อต่างๆ ก็ดีล้วนแต่ต้องอาศัยสื่อบุคคลเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารในการเชื่อมโยงการสื่อสารจากส่วนต่างๆ เข้าด้วยกัน และพบว่าขณะที่เกิดการสื่อสารในสภาวะวิกฤตนั้น ก็จะมีการจัดนำกลยุทธ์สื่อเฉพาะกิจมาใช้เพื่อเชื่อมประสานเครือข่ายองค์กรต่าง ๆ ทั้งในชุมชนและภายนอกเข้าไว้ด้วยกันแต่ถ้าเกิดการเปลี่ยนแปลงผู้นำหรือผู้ส่งสารในชุมชนนั้นอาจส่งผลกระทบต่อในการสื่อสาร อาทิเช่น การจัดตั้งโครงการ “ลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม” เพื่อส่งเสริมและผลักดันนโยบายเพื่อในการจัดระเบียบชุมชนและสร้างความเข้าใจที่ตรงกันกับประชาชน

6.3.1.2 การจัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบชุมชนในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าสื่อต่างๆ ภายในชุมชนนั้นล้วนมีความสำคัญและเป็นปัจจัยหนึ่งในการสื่อสารเพื่อแก้ไขปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชนได้เป็นอย่างดี อาทิเช่น การสื่อสารผ่านช่องทางโดยสื่ออินเทอร์เน็ต เพราะจะเห็นได้อย่างเช่นว่าในผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า สื่ออินเทอร์เน็ตนั้นเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างง่ายดาย มีความสะดวก รวดเร็ว และเหมาะสมกับยุคสมัยในปัจจุบันที่เทคโนโลยีเข้ามาครอบงำในการดำเนินชีวิต

6.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

6.3.2.1 ผู้ทำการศึกษา หรือนักพัฒนาการสื่อสารที่มีความสนใจในการศึกษา อาจการจัดการการสื่อสารในการจัดระเบียบสังคม หรือศึกษากลยุทธ์ของการสื่อสารที่ต่างสถานที่กัน หรืออาจนำแนวทางในการใช้สื่อของงานวิจัยที่ได้ผลจากการศึกษานั้นไปประยุกต์ใช้เพื่อก่อให้เกิดการสื่อสารเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

6.3.2.2 สภาพแวดล้อม หรือปัญหาภายในชุมชนนั้นที่เกิดขึ้นอาจจะมี ความแตกต่างกัน อาจส่งผลกระทบต่อวิธีการจัดการสื่อสาร แต่การสื่อสารยังคงมีวิธีขั้นตอนการดำเนินการที่คล้ายคลึงกันและ และนำไปสู่การสร้างชุมชนที่เข้มแข็ง

บรรณานุกรม

- กรมพัฒนาชุมชน. (2550). *หน้าที่และลักษณะของผู้นำชุมชนที่ดี*. สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2558 จาก [http:// www.secr.cdd.go.th/law/law_know1.html](http://www.secr.cdd.go.th/law/law_know1.html)
- กรรณิการ์ อัครดรเดชา. (2543). *สื่อและเครื่องมือเพื่อการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงการคลัง. (2558). *สถานการณ์เศรษฐกิจไทยในปี 2557*. สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2558 จาก http://www.mof.go.th/home/news_current.html
- กวี วงศ์พุม. (2542). *ภาวะผู้นำ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: พี.เค. อินเทอร์เน็ตปริ้นท์.
- กิตติ กันภัย. (2551). *มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่*. กรุงเทพมหานคร: เอดิชั่น เพรสโปรดักส์.
- กิติมา ปรีดีดิกลง. (2539). *ทฤษฎีบริหารองค์การ*. กรุงเทพฯ: ธนการพิมพ์.
- กฤษมา ภูใหญ่. (2540). *ความรู้ ความคาดหวัง ความพึงพอใจและการยอมรับของชาวมุสลิมในเขตหนองจอก ต่อบทบาทในการพัฒนาชุมชนของอิหม่าม* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- จิตจำนง กิติศิริ. (2532). *การพัฒนาชุมชน: การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ : บพิธ .
- จิรา บัวทอง. (2557). *ท่องเที่ยวระหว่างประเทศ*. สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2558 จาก <http://www2.tat.or.th/tat/personnel/year57/04april.html>
- ชวรัตน์ เขิดชัย. (2527). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน*. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไชยยศ จิรเมธากร. (2553, ตุลาคม). *ลงพื้นที่ตรวจจรรยาบรรณสถานศึกษา*. *หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ*, น. 9.
- दनัย เทียนพุม. (2539). *การบริหารทรัพยากรบุคคลในทศวรรษหน้า*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดารา ทีปะปาล. (2546). *พฤติกรรมผู้บริโภค: Consumer behavior*. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

ธงชัย สันติวงษ์. (2546). พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด: *Consumer behavior in marketing*.

(พิมพ์ครั้งที่ 10 ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพมหานคร: ประชุมช่าง.

นำศักดิ์ อุทัยศรีสม. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลคลองหก [สัมภาษณ์]. 1 มีนาคม 2558.

แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำ. (2555). ค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2558 จาก

<https://sites.google.com/site/mbakrabi/thvsdi-phawa-phuna>

ปณิธา รื่นบรรเทิง. (2542). กลยุทธ์การสื่อสาร อันนำไปสู่การก่อตั้งเป็นชุมชนพัฒนาของชุมชน

มุสลิมกุฎีขาว แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: นิเทศศาสตร์

พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ: การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*.

กรุงเทพมหานคร: โอเดียน สโตร์.

ประสิทธิ์ ทองอุ่น. (2542). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน*. กรุงเทพฯ: เวิร์ดเวฟเอ็ดดูเคชั่น.

ปรมะ สตะเวทิน. (2540). *หลักนิเทศศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.

ปรมะ สตะเวทิน. (2546). *หลักนิเทศศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด

ภาพพิมพ์.

ปาริชาติ สถาปิตานนท์ และคณะ. (2549). *การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน*.

กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).

แผนที่เขตคลองหก. (2557). สืบค้นจาก <https://maps.google.co.th/maps>.

พนม คลี่ฉายา. (2549). *เอกสารประกอบการบรรยายวิชา 2803675 การประยุกต์สื่อเพื่อการ*

พัฒนา1. อัดสำเนา.

พรณี โกลลินไจน์. (2553). *บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลคำตากล้า ต่อการพัฒนาชุมชน*

ในเขตตำบลคำตากล้า อำเภอคำตากล้า จังหวัดสกลนคร. สกลนคร: คณะรัฐประศาสน

ศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มานิดา คอยระงับ. (2543). *การเผยแพร่นวัตกรรมระบบเงินตราชุมชน “เบี้ยกุดชุม” ใน*

อำเภอกุดชุมจังหวัดยโสธร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

รัตนา จันท์เทาว์. (2545). *บทบาทสื่อชุมชนในการจัดการเสริมสร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง*.

ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- เวรตี ไชยพาน. (2523). *พฤติกรรมผู้นำที่เป็นอุปสรรคและหรือส่งเสริมงานพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วันतीय ศิริสุข. (2539). *ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วัลลภ ตังคณานุก์. (2557). *นโยบายจัดระเบียบสังคมและการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ 2557*. สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2558 จาก <http://library2.parliament.go.th/giventake/nladoc2557.html>
- วิทยาธร ท่อแก้ว. (2549). *เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพนิเทศศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิภาดา คุปตานนท์. (2551). *การจัดการและพฤติกรรมองค์การ*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ สเจริญการพิมพ์.
- วิระชัย ตั้งสกุล. (2549). *การสร้างสารในงานนิเทศศาสตร์*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิรัช ลภีรัตนกุล. (2532). *การประชาสัมพันธ์ฉบับสมบูรณ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรรพพัฒน์ สุขศิริ. (2549). *กลยุทธ์การสื่อสาร อันนำไปสู่การก่อตัวเป็นชุมชนพัฒนาของชุมชนมุสลิมภูเขียว แขวงวัดกัลยาณ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร. ยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต*
- สัมพันธ์ เตชะอธิก และคณะ. (2537). *ศักยภาพและเครือข่ายของผู้นำท้องถิ่น*. ขอนแก่น: สถาบันวิจัยและการพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สิริวัฑฒ์ แดงสายศิริ. (2548). *การจัดการการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาชุมชน หมู่ที่ 5 เทศบาลตำบลโคกคราม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี*. รายงานโครงการเฉพาะบุคคลหลักสูตรวารสารศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาครัฐและเอกชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรรถวิทย์ ศิลาคูปต์. (2536). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของ กลุ่มออมทรัพย์ เพื่อการผลิต: กรณีศึกษากลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตที่ชนะเลิศในอำเภอ จังหวัดตาก (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อรวรรณ ปิลันธน์โอวาท. (2537). *การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อรุณ สุขพอม. (2526). *กรรมวิธีของผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนาชนบท:ศึกษาแง่มุมทางการเมืองของผู้นำหมู่บ้านพัฒนาตัวอย่าง เขาป่าเจ้า อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- Berlo, D. K. (1960). *The process of communication*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Best, J. W. (1977). *Research in education*. (3rd ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Bettinghaus, E. P. (1980). Persuasive message strategies. In M. E. Roloff & G. R. Miller (Eds.), *Persuasion: new directions in theory and research (Sage Annual Reviews of Communication Research. 8)*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Brembeck, W. L. & Howell, W. (1976). *Persuasion : a means of social influence*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Hawkins, I. D., Best, J. K., & Coney, A. K. (1998). *Consumer behavior: Building marketing strategy*. (7th ed.). Boston, Mass: McGraw-Hill.
- Kotler, P. and Roberto, E. L. (1989). *Social marketing strategy for change behavior*. New York: Free Press.
- Maslow, A. H. (1954). *Motivation and personality*. New York: Harper.
- Mcguire, W.J. (2000). Standing on the shoulders of ancients: consumer research, persuasion, and figurative language. *Journal of Consumer Research*, 27 (1), 109-114.
- Miller, G.R., & Burgoon, M. (1973). *New techniques of persuasion*. New York: Happer and Row.
- Rogers, E. M. and Shoemaker, F. F. (1971). *Communication of innovation : A cross-cultural approach*. New York: The Free Press.
- Schramm, W. (1974). Channels and audience. In Lthiel De Sola Pool, et al. (Eds.), *Handbook of communication*. Chicago: Rand Mcnelly.
- Simon, H.A. (1986). *Administrative behavior*. New York: Macmillan.
- Tead, O. (1963). *The art of leadership*. New York: Mc Graw-Hill.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน

“กรณีศึกษา สถาบันเทิง ชุมชนคลองหก ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี”

วัตถุประสงค์ : แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับทำวิทยานิพนธ์เพื่อการศึกษาในระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการรับรู้และทัศนคติของประชาชนชุมชนคลองหกเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบชุมชน

คำชี้แจง

1. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด
2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน
ส่วนที่ 3 ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถาบันเทิงภายในชุมชน
ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 15-20 ปี 21-25 ปี 26-30 ปี 31-40 ปี 41ปีขึ้นไป
3. สถานภาพ โสด สมรส หย่าร้าง เป็นหม้าย
4. ศาสนา พุทธ คริสต์ อิสลาม อื่นๆ ระบุ.....
5. ระดับการศึกษาสูงสุด ต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษา ปวช./ปวส.
ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

6. อาชีพ นักเรียน/นักศึกษา ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ข้าราชการ/พนักงาน
รัฐวิสาหกิจ
 เกษตรกร พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง รับจ้างทั่วไป
 ไม่มีอาชีพ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน) อื่นๆ ระบุ.....

7. รายได้ต่อเดือน

- ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,001-10,000 บาท 10,001-15,000 บาท
 15,001-20,000 บาท มากกว่า 20,001 บาท

8. ความถี่ในการเข้าใช้บริการสถานบันเทิง

- สัปดาห์ละครั้ง 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ เด็ อ น ล ะ ค ร ั้ง
 2-3 ครั้งต่อเดือน อื่นๆ ระบุ.....

ส่วนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบภายในชุมชน

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบ ภายในชุมชน	ระดับการรับรู้				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. การรับรู้ข่าวสารจากสื่อในชุมชน					
1.1 ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนจากผู้นำชุมชน					
1.2 ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากการจัดกิจกรรมภายในชุมชน					
1.3 ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงจากป้ายประชาสัมพันธ์ภายในชุมชน					

การรับรู้เกี่ยวกับ การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัด ระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	ระดับการรับรู้				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1.4 ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัด ระเบียบสถานบันเทิงจากสื่ออินเทอร์เน็ต					
1.5 ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัด ระเบียบสถานบันเทิงจากสื่อโทรทัศน์					
1.6 ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัด ระเบียบสถานบันเทิงจากบุคคลในชุมชน อาทิ ครอบครัว เพื่อนบ้าน					
1.7 ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัด ระเบียบสถานบันเทิงจากเอกสารเผยแพร่ ภายในชุมชน					
2. การรับรู้เกี่ยวกับประเด็นการ จัดการการสื่อสารเพื่อจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน					
2.1 ท่านรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหา สถานบันเทิงภายในชุมชน					
2.2 ท่านรับรู้วิธีการเตรียมการรับมือกับ สถานการณ์ปัญหาสถานบันเทิงภายใน ชุมชน					
2.3 ท่านรับรู้นโยบายเกี่ยวกับการจัด ระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน					
2.4 ท่านรับรู้มาตรการในการจัดระเบียบ สถานบันเทิงภายในชุมชน					
2.5 ท่านรับรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัด ระเบียบสถานบันเทิง					

การรับรู้เกี่ยวกับ การจัดการการสื่อสารเพื่อการจัด ระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชน	ระดับการรับรู้				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
2.5 ท่านรับรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ จัดระเบียบสถานบันเทิง					
2.6 ท่านรับรู้บทลงโทษในการจัดระเบียบ สถานบันเทิงภายในชุมชน					
โดยภาพรวมท่านมีการรับรู้เกี่ยวกับการ จัดระเบียบสถานบันเทิงภายในชุมชนใน ระดับใด					

ส่วนที่ 3 ทศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายใน
ชุมชน

ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสาร เพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายใน ชุมชน	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. ท่านคิดว่าผู้นำชุมชนมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิง ภายในชุมชน					
2. ท่านคิดว่าผู้นำชุมชนมีความสามารถในการ จัดการปัญหาการจัดระเบียบสถาน บันเทิงภายในชุมชน					
3. ท่านคิดว่าผู้นำชุมชนมีทักษะในการพูด การเขียนและการโน้มน้าวใจ					
4. ท่านคิดว่าผู้นำชุมชนมีความสามารถในการ ประสานงานกับคนในชุมชนและนอก ชุมชน					
5. ท่านคิดว่าผู้นำชุมชนมีการเปิดโอกาสให้ คนในชุมชนได้แสดงความคิดเห็น					

ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสาร เพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายใน ชุมชน	ระดับความคิดเห็น				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
5. ท่านคิดว่าผู้นำชุมชนมีการเปิดโอกาสให้ คนในชุมชนได้แสดงความคิดเห็น					
6. ท่านคิดว่าชุมชนมีการแจ้งข่าวสาร เกี่ยวกับปัญหาการจัดระเบียบสถานบันเทิง ภายในชุมชน					
7. ชุมชนมีการอธิบายเกี่ยวกับวิธีการ จัดการปัญหาสถานบันเทิงภายในชุมชน					
8. ภาษาที่ใช้ในการถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับ การจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีความ เหมาะสม					
9. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดระเบียบสถาน บันเทิงในชุมชนที่ท่านได้รับมีความถูกต้อง และน่าเชื่อถือ ผู้นำชุมชนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารที่มีความ น่าเชื่อถือ					
10. ผู้นำชุมชนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารที่มี ความน่าเชื่อถือ					
11. การจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้มีการจัด ระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยใน การสร้างความสำเร็จให้กับท่าน					
12. ป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัด ระเบียบสถานบันเทิงในชุมชนมีส่วนช่วยใน การสร้างความสำเร็จให้กับท่าน					

ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการการสื่อสาร เพื่อการจัดระเบียบสถานบันเทิงภายใน ชุมชน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
	มาก ที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
13.เอกสารเผยแพร่ในชุมชนเกี่ยวกับ เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน มีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจให้กับท่าน					
14.ท่านคิดว่าท่านได้รับความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดระเบียบสถานบันเทิงในชุมชน จากการสื่อสารในชุมชน					
โดยภาพรวมท่านมีทัศนคติเกี่ยวกับการ จัดการการสื่อสารเพื่อการจัดระเบียบ สถานบันเทิงภายในชุมชนในระดับใด					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

.....
 .....
 ..... ขอขอบพระคุณทุก

ท่านเป็นอย่างสูง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นามสกุล

นางสาวณพนันท์ ขอบจิตต์เมตต์

ประวัติการศึกษา

ระดับปริญญาตรี

สาขาวิชาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง
(Radio and Television Broadcasting Technology)

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2555